

(35) 18-20ஆம் நூற்றாண்டு மரபுக் கவிதைகள்
தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

இருபதாம் நூற்றாண்டினை 'மறுமலர்ச்சிக் காலம்' எனலாம். இந்திய விடுதலைப் போராட்டமும் மேலை நாடுகளின் இலக்கியக் கோட்பாட்டுத் தாக்கமும் புதிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டன. பழைய மரபுகளிலிருந்து புதிய கண்ணோட்டங்கள் விரிய ஆரம்பித்தன.

I. மரபுக் கவிதைகள்

(1) வடலூர் இராமலிங்க வள்ளலார் (5.10.1823-30.01.1874):

ஆண்டவனையும் அரசனையும் முன்னிலைப் படுத்திப் பாடும் கவிதைப் போக்கினை மடைமாற்றம் செய்தார். 'மரணமில்லாப் பெருவாழ்வு' என்னும் மாபெரும் கருத்தினைப் பாடும் முனைப்பு உடையவர். இறைவனை அடையத் தடையாக இருந்த சமுதாயச் சிக்கல்களைப் பாடும் கருவியாகவும் கவிதையை இனம் காட்டினார். பசிப்பிணி போக்குதல், சாதிக்கட்டினை எதிர்த்தல், சமய ஒற்றுமை, பிற உயிர் நலன் பேணல் முதலான கருத்துக்களைப் பாடினார். இவற்றை, வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன்;

பசியினால் இளைத்தே
வீடுதோறும் இரந்தும் பசியறாது அயர்ந்த வெற்றரைக்
கண்டு உளம் பதைத்தேன்
சாதியிலே மதங்களிலே சமய நெறிகளிலே...
அலைந்து அலைந்து வீணேநீர் அழிதல் அழகு அலவே!

என்னும் பாடல்களின் வழிக் காணலாம். வள்ளலாரின் 6200 பாடல்களும் திருவருட்பா எனப்படும் ஆறு திருமுறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவரது அருட்பெருஞ்சோதி தனிப்பெருங் கருணை என்னும் முழக்கம் இன்றளவும் மக்கள் மனத்தைத் தொட்டு வருகிறது. இராமலிங்கம் (இராமன் + இலிங்கம்) என்னும் இவரது பெயருக்கு ஏற்ப சைவ வைணவக் காழ்ப்பின்றி சமரசம் போற்றினார். 'சமரச சன்மார்க்க சங்கம்' என்னும் அமைப்பினை நிறுவி சமயத்தால் பிளவுண்டிருக்கும் மக்களை ஒன்றுபடுத்தினார்.

(2) மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை (1826-1889):

பெண் விடுதலைப் போராட்டத்திற்குக் கால்கோள் இட்டவர் இவர். பெண் விடுதலை பேணிய பெரியோர்களான ஈ.வெ.ரா.பெரியார் (1879), பாரதியார் (1882), திரு.வி.க (1883), பாரதிதாசன் (1891) முதலான வழித்தோன்றல்களுக்கு வேதநாயகர் முன்னோடியாக விளங்குகின்றார். பெண் கல்வியின்மையால் வரும் கேடுகளைக் களைய விரும்பி 1869-இல் மாயூரத்தில் பெண்களுக்கான முதல் தமிழ்ப் பள்ளியை உருவாக்கினார். 1870-இல் 'பெண் கல்வி', 'பெண்மானம்' என்னும் (உரைநடை) நூல்களை இயற்றினார். மாமியார் கொடுமை, உடன் கட்டையேறும் கொடுமை, பல தார மணம், பெண்களை அடித்துத் துன்புறுத்தல், பெண்களின்

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)
 சொத்துரிமையின்மை, விதவைத்துன்பம் முதலான பெண்களின் சிக்கல்களைப்
 'பெண் மானம்' என்னும் நூலில் விவரித்து மக்களிடம் விழிப்புணர்வை
 ஏற்படுத்தினார்.

'பெண்கற்பை' மட்டும் வலியுறுத்தி வந்த சமுதாயத்தில் 19-
 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆண்கற்பைத் தழுவியதில்
 முதன்முதலாக வற்புறுத்தியவர் இவர்தான் என்று துணிந்து
 கூறலாம்.

[சரளா இராசகோபாலன்-வேதநாயகரும் பெண்மையும்]

பெண் கல்வி என்பதனை நினைத்தும் பார்க்கமுடியாத காலத்தில், பெண்கள்
 தங்களுக்குக் கல்வி வேண்டி

வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்
 தயைசெய்து வித்தையைப் படிப்பியுங்கள்

(பெண் மதிமாலை கி.பி. 1869) எனக் கேட்பதாக வேதநாயகர் பாடியுள்ளார்.
 'பெண்களுக்கு அவர் செய்த தொண்டு முதன்முதலாகச் செய்யப்பெற்ற பெரும்
 சமூகத் தொண்டு' என்று கி.ஆ.வி.சிவநாதம் போற்றுகிறார்.

'பெண் கல்வியின்மையைத் தழுவியதில் முதன்முதலில்
 துணிந்து எதிர்த்தவர் வேதநாயகரே'

என கெ.யக்தவத்சலம் புகழ்கிறார்.

வேதநாயகரின் நீதிநூல் (கி.பி 1860):

வாழ்வியல் அறங்களை 45 அதிகாரங்களில் 600 பாக்களில் பாடுகின்றது.
 கி.பி.1873-இல் திருவருள்மாலை, திருவருள் அந்தாதி, தேவமாதா அந்தாதி, வரிகி
 நாயகி யதிகம் என்னும் கிறித்துவச் செய்யுள் நூல்களை மரபுவழிக் கவிதையில்
 இயற்றினார். தெலுங்கு மொழியால் மட்டும் தாம் கீர்த்தனைகள் பாட இயலும்
 என்றிருந்த நிலையை மாற்ற கி.பி.1878-இல் சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகள்
 என்னும் கீர்த்தனை நூலை இயற்றினார். அனைத்துச் சமயத்தினருக்கும்
 பொதுவான அறங்களைக் கூறும் இந்நூல் யாக்கையின் நிலையாமையை,

பயனின்றி விழும் மட்டை - கொடும்
 பாம்பு கழற்றும் சட்டை - போலே
 உயிர் போனால் வெறும் கட்டை - இதை
 உற்றுப் பார்த்தால் லொட லொட்டை

என அனைவர் மனத்திலும் பதியும்வண்ணம் எளிமையாக எடுத்துரைக்கின்றது.

கி.பி. 1889-இல் சத்தியவேதக் கீர்த்தனைகள், தேவதோத்திர மாலை, வொம்மைக்
 கல்யாணம் என்னும் கிறித்துவச் செய்யுள் நூல்களை மரபு வழிக் கவிதையில் தந்த
 வேதநாயகர் நகைச்சுவை மிக்க தனிப்பாடல்களையும் தந்துள்ளார். திருமணத்தின்
 பொழுது பாடப் பெறும் நலங்குப் பாடலில் மாப்பிள்ளை எள்ளலாக வரும்

உழவுத்தொழில் செய்து உமக்கு உடம்பெல்லாம் சேற
 ஊத்தைக் கழுவப் பற்றுமோ ஒன்பது ஆறு
 பழங்கூழ் உமக்குப் பாலுடன் சோறு
 பயப்படாதிரும் உமக்கு ஆயுசு நூறு

440

பேரா. முனைவர் பாக்யமேரி

என்னும் பாடல் கேலிச்சித்திரம் தீட்டுகிறது.

திருவாவடுதுறைச் சைவ மடத்தின் தலைவர் சுப்பிரமணிய தேசிகருக்கும்
 தனக்கும் உள்ள நட்பினை, வேதநாயகர் வரைந்த
 சூர்வந்து வணங்கும் மேன்மைச் சுப்பிரமணிய தேவே
 நேர்வந்து நின்னைக்கண்டு நேற்று இராத்திரியே மீண்டேன்
 ஊர்வந்து சேர்ந்தேன் என்றன் உளம்வந்து சேர்க்கானேன்
 ஆர்வந்து சொலினும் கேளேன் அதனைஇங்கு அனுப்புவாயே
 என்னும் கவிதை மடல் காலத்தை வென்று நிற்கும்.

(3) கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் (கி.பி18):

'பாரதியார்' என்னும் பெயருக்கு முதல் சொந்தக்காரர். சுப்பிரமணிய பாரதியார்
 (1882-1921), கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் (1897-1989) ஆகியோர்
 இவருக்குப் பின் வந்தோரே. பார்+அதி+பாரதி; பாரலுக்கு அதிபதியான இறைவன்;
 இறைவி என்று பொருள்.

மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளையும் இவரும் சமகாலத்தவர். இவர்கள் காலத்தில்
 தமிழ்நாட்டில் தெலுங்கு மொழி மேலாண்மை செய்தது. கீர்த்தனை என்றால்
 தெலுங்கில்தான் பாடமுடியும் என்று தெலுங்கு இறுமாந்து இருந்தது.

- தியாகையர் (1767 - 1847)
- சியாமா சாஸ்திரி (1772 - 1827)
- முத்துசாமி தீட்சிதர் (1776 - 1835)

என இசைமூவர் எனப் புகழப்பட்டோரால், நம் கன்னித்தமிழிசை பின்னுக்குத்
 தள்ளப்பட்டது; கர்நாடக இசை அரியணை ஏறியது.

இந்நிலையை மாற்ற மாயூரம் வேதநாயகர் எழுதிய சர்வசமய சமரசக்
 கீர்த்தனையைத் தொடர்ந்து கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரும் 3 கீர்த்தனைகள்
 பாடினார்.

❧ வணிகர் குலத்து	➔ இயற்பகை நாயனார் கீர்த்தனை,
❧ பாணர் குலத்து	➔ திருநிலகண்ட நாயனார் கீர்த்தனை,
❧ தாழ்த்தப்பட்ட இனத்து	➔ நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை

என்னும் கீர்த்தனைகளைக் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் பாடினார். இம்மூன்று
 நாயனார் கீர்த்தனைகளுக்கும் சேக்கிழாரின் (கி.பி.12) பெரியபுராணம் ஊற்றாக
 அமைந்தது.

தாழ்த்தப்பட்ட பஞ்சமர் குலத்தவரான நந்தனைப் பாட்டுடைத்
 தலைவனாக்கி அவர் குரலாக,

மூன்று லோகமும் படைத்தளித்திடும்
 ஆண்டவர்க்குக் கொடுத்தடிமைக் காரன்
 ஆண்டைக்கு அடிமைக்காரன் அல்லவே

எனக் குரல் கொடுத்தார். அதனால் பார்ப்பனர்கள் அவரைப் பிராமணப் பறையன்
 எனப் பழித்து ஒதுக்கினர். பிராமணச் சிறுவர்கள் கோபாலகிருஷ்ண பாரதியாரின்

441

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

உருவத்தையும் சேர்த்துப் பழித்துச் சிரித்தனர். இந்நிலையை, கருங்காலிக் கட்டை மாதிரி ஆள்; அஷ்டகோணல்; யாழ்ப்பாணம் தேங்காய் போன்ற மண்டை; இடுப்பில் முண்டு; கழுத்தில் ருத்திரட்சம்; ஏற்றி திரம்ப விழுது; அழகுக்கும் அவனுக்கும் காதவழி; சிறுவர்கள் கோணாமாணா கெக்கரவட்டி எனக் கேலி செய்தனர்

எனக் கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் குறிப்பிடுகின்றார். புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும் ஒன்றெனக் கொண்டு வாழ்ந்த கோபாலகிருஷ்ணர் பரணைப் பாடும் வாயால் நரணைப் பாடல் எனும் கொள்கைத் தவம் பூண்டொழுகினார். 1876 முதல் மூன்றாண்டுகள் மாயூரத்தில் கரும்பஞ்சம் மக்களை வாட்டியது. 1876-இல் வறட்சியும், 1877-இல் வெள்ளமும், 1878-இல் விட்டில் பூச்சிக் கொடுமையும் மக்களை அலைக்கழித்தன. நிலக்கிழார்கள், சைவமடத்தின் தலைவர்கள், கத்தோலிக்கச் சமயத் தலைவரான பாப்பரசர் வரையிலும் பஞ்சத்தின் கொடுமையைக் கொண்டு சென்றார். அதன் மூலம் பெற்ற உதவிகளைக்கொண்டு மாயூரம் முழுவதும் பல இடங்களில் கஞ்சித் தொட்டிகளைத் திறந்து மக்களின் 'வயிற்றுத்தீ'யைத் தணித்தார். வேதநாயகரின் பொதுநலப்பணியைக் கோபாலகிருஷ்ணர் வியந்தார். தன் கொள்கைத் தவத்தை வேதநாயகர் பொருட்டுக் கைவிட்டு அவரை 'நீயே புருஷமே' என்னும் பாடல் மூலம் மனமாரப் புகழ்ந்தார்.

II. மரபுப் புதுக் கவிதைகள்

(4) கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை (1876-1954):

கவிமணியின் பாடல்கள் மலரும் மாலையும் என்னும் தொகுப்பாக வெளிவந்துள்ளது. தமிழ், மலையாளம், ஆங்கிலம் என மும்மொழியில் புலமை வாய்ந்தவர். தமிழ்க் கவிதை, கல்வெட்டு ஆராய்ச்சி, சமுதாய சீர்திருத்தம், வன் விடுதலை, நாற்பதும் ஆகிய தளங்களில் ஈடுபாடு கொண்டவர். நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள் வழி மான்மியம், குழந்தைச் செல்வம், கீர்த்தனைகள் முதலானவையும் இவரது படைப்புகள்.

உள்ளது உள்ளது கவிதை - இன்ப
உருவெடுப்பது கவிதை
தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில் - உண்மை
தெளிந்து உரைப்பது கவிதை

என்று கவிதைக்கு இலக்கணம் கூறியுள்ளார்.

எவின் ஆர்னால்டு எழுதிய Lights of Asia என்பதனை ஆசியஜோதி என்னும் பெயரில் மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். உமர்க்யாயின் பாரசீகக் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்த பிட்ஜெரால்டு என்பவரின் கவிதைகளின் வழி தமிழில் அதனை உமர்க்யாய் பாடல்கள் என்னும் பெயரில் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் 24.12.1940 -இல் கவிமணி என்னும் பட்டத்தைக் கொடுத்துச் சிறப்பித்தது. இவர்,

பேரா. முனைவர் பாக்யமேரி

மங்கையராகப் பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டும் அம்மா

என்னும் பாடலின் மூலம் பெண்ணின் பெருமை பேசுகிறார்.

(5) பாரதியார் (1882-1921):

இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன். எட்டய புரத்து அரசவைக் கவிஞராக இருந்தார். அங்கு ஜமீன்தாரிடம் அடிவருடியாக இருக்கப் பிடிக்காமல் வெளியேறினார். இவரது விடுதலை உணர்ச்சிக்கு வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, திலகர் முதலானோர் உரிமட்டனர். அதன் விளைவாக 1921-லேயே

ஆடுவோமே பள்ளு பாடுவோமே
ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமென்று

என்று விடுதலைப் பாடல் பாடினார்.

என்று தனியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்
என்று மடியும் எங்கள் அடிமையின் மோகம்

என்று பாடிப் பாமரர் வரையிலும் தேசிய உணர்வைத் தூண்டினார். பாரதியார் பாடல்களில்,

பெண்கள் அறிவை வளர்த்தால் வையம்
பேதைமை அறிவிடும் காணீர்

என்பதன் மூலம் பெண்முன்னேற்றச் சிந்தனையையும், பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று; இதில் பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்

என்பதன் மூலம் சமய ஒருமைப்பாட்டுச் சிந்தனையையும், சாதிக்க கொடுமைகள் வேண்டாம் - அன்பு தன்னில் செழித்திடும் வையம்

என்பதன் மூலம் சாதி ஒருமைப்பாட்டுச் சிந்தனையையும், 'சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே' 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்'

என்பதன் மூலம் பாரதியின் தமிழ்ப் பற்றையும் உணரலாம்

- ☆ கண்ணன் பாட்டு
- ☆ குயில்பாட்டு
- ☆ பாஞ்சாலி சபதம்

என்னும் மூன்றனையும் பாரதியின் முப்பெருங் காவியங்கள் என்பர்.

பாஞ்சாலியைப் பாரத தேவியாகக் கொண்டு பாரதத்தின் விடுதலையை உருவகத்தில் பாடியுள்ளார். பாரதியின் கவிதைச் சிறப்பைப் பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியா என்னும் கவிமணியின் பாடலால் அறியலாம். பாரதியின் உரைநடைக் கட்டுரைகள், பத்திரிகைத் தலையங்கங்கள் மொழிவயர்ப்புச் சிறுகதைகள் மூலம் அவரது அறிவின் திறத்தை அறியலாம்.

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

(6) திருவாரூர் வி.கவியாணசந்தரனார் (1883-1953):

அரசியல், தொழில், சமயம், இலக்கியம், வணம் நலம், சீர்திருத்தம், இளைஞர் மூன்றேற்றம், வாரூராதாரச் சீரமைப்பு முதலிய பல துறைகளிலும் திரு.வி.க தொண்டாற்றினார். தொடக்கத்தில் 'உரிமை வேட்கை அல்லது நாட்டுப்பாடல்' என்னும் சிறுசெய்யுள் நூலை 1931-இல் வெளியிட்டார். அந்நூலில்

தமிழிணைப்போல் உயர்ந்தமொழி
தரணியில்வேறு எங்குமில்லை
தமிழிணைப்போல் மொழிக்கொலையில்
தலைசிறந்தோர் எவருளரே!

என வினவுகின்றார்.

பலவித நெருக்கடிகளால் நூல் தொண்டுக்குரிய காலம் பெரிதும் இரவானதால் தனது கை நள்ளிருள் அலகை ஆயிற்று என்கின்றார் திரு.வி.க. இதனால் தனது கண்படலம் பர்ந்து பார்வை பறிவாயின நிலைமையை,

நிசியில் எழுத்துப் பசியைத் தீர்ப்பன்;.....
கடந்தன ஆண்டுகள்; படர்ந்தது படலம்

என்று முதுமை உளறல் என்னும் நூலில் குறித்துள்ளார். கண்பார்வை இரண்டும் பறிவானபின் திரு.வி.க சொல்ல அவரது மாணாக்கர்கள் எழுத வெளிவந்த நூல்கள் அனைத்தும் செய்யுள் நூல்களே. அவ்வாறு உதவிய மாணாக்கருள் மு.வ.குறிப்பிடத் தக்கவர். கண்ணொளி வால் செய்யுள் பிறந்த நிலையை,

இரண்டு கண்ணொளி வறண்ட இந்நாளினில்
'இருளில் ஒளியைக் குறள்வெண் பாவால்
'இருமையும் ஒருமையும்', 'அருகன் அருகே'
'பொருளும் அருளும் - மார்க்கிஸ் காந்தி'
'சித்தம் திருந்தல் - செத்துப் பிறத்தல்'
என்னும் நூல்களைப் பண்ணினன் அகவலால்

என எடுத்துரைக்கின்றார்.

அருகன் அருகே அல்லது விடுதலை வழி என்பது அந்நூலின் முழுப்பெயர். இவரது சமரச சன்மார்க்க சிந்தனைகளைப் பொதுமை வேட்டல், முருகன் அருள் வேட்டல், திருமால் அருள் வேட்டல், சிவனருள் வேட்டல், கிறிஸ்துவின் அருள்வேட்டல், கிறிஸ்து மொழிக்குறள், புதுமை வேட்டல் முதலான செய்யுள் நூல்களின் தலைப்புகளே உரைக்கும். இவை போக, வளர்ச்சியும் வாழ்வும் அல்லது படுக்கைப் பிதற்றல், முதுமை உளறல் என்னும் கவிதை நூல்களும் காலத்தை வென்று நிற்கும் திறம் படைத்தன. புன்மை நட்பின் கொடுமை பற்றி,

அகத்து நட்பே செகத்தை வளர்க்கும்
நாடக நட்பு வேடம் ஆகும்
கொடிது! கொடிது! பெரிதும் கொடிதே!
புன்மை நட்பு நன்மைய தாமோ?
தன்னலம் பெருக்கும் அன்பைச் சுருக்கும்
நடிகும் உடைக்கும் வடிக்கும் கண்ணீர்
உற்ற வேளையில் பற்றே இன்றி
ஓடும் ஒதுங்கும் உயிர்க்கு உலை வைக்கும்
தீயினும் தீயது பேயினும் பேயது

நஞ்சினும் நஞ்சு நரகினும் நரகே;
'அற்பச் சேர்க்கை ஆபத்து ஆகும்'
என்னும் மொழியை உன்னி நடக்க!
என்று முதுமை உளறல் என்னும் நூலில் எடுத்துரைக்கின்றார்.

(7) நாமக்கல் கவிஞர். வெ.இராமலிங்கம் பிள்ளை(1888-1972):

திலகர் விதைத்த வித்து பாரதியாக முளைத்தது; காந்தி தூவின விதை நாமக்கல் கவிஞராகத் தோன்றியது' என பூதறிஞர் இராசகோபால் உரைக்கின்றார். காந்தியக் கவிஞர் எனப்பேற்றப் படுகின்றார். வேதாரணயம் உப்புச் சத்தியாக்கிரகத்தின் பொழுது காந்தியைக் குறித்து.

கத்தியின்றி ரத்தமின்றி யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தின் நித்தியத்தை நம்பும்யாரும் சேருவீர்
எனப் பாடியவர்.

தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவர்க்கொரு குணமுண்டு
எனவும் பாடித் திராவிடக் கவிஞராகவும் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். 'அவனும் அவளும்' இவர் எழுதிய காப்பியம். சங்கொலி, தமிழ்தேர் முதலானவை இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள்.

(8) பாரதிதாசன் (1891-1964):

இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். பாரதியார் கவிதைகளில் கொண்ட ஈடுபாட்டால் பாரதிதாசன் ஆனார். பெண்மூன்றேற்றம், பொதுவுடைமை, மூட்பழக்க எதிர்ப்பு முதலான கொள்கைப் பாடல்களின் மூலம் பரட்சிக்கவி எனப் போற்றப்படுகிறார்.

தொடக்க காலத்தில் பாரதிதாசன் கடவுள் நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். பாரதியின் முதல் அறிமுகத்தில் 'பாடு' எனக் கேட்க, எங்கெங்கு காணினும் சக்தியாடா - தம்பி ஏழுகடல் அவள் வண்ணமடா

எனப் பாடியதன் மூலம் இதனை அறியலாம். கல்விஇல்லாத பெண்கள் களர்நிலம் அந்நிலத்தில் புல்விளைந்திடலாம் நல்ல புதல்வர்கள் விதைதல்இல்லை கல்வியைஉடைய பெண்கள் திருந்தியகழனி அங்கே நல்லறிவுடைய மக்கள் விளைவது நவிலவோநான்.

என்னும் பாடல் இவரது பெண்கல்விச் சிந்தனையையும், வாடாத பூப்போன்ற மங்கை நல்லாள் மணவாளன் இறந்தால் பின்மணத்தல் தீதோ

என்பதன் மூலம் விதவை மறுமணச் சிந்தனையையும், நெற்சேர உழுதுமுது பயன்வி கைக்கும் நிறையுழைப்புத் தோள்களெலாம் எவரின் தோள்கள்

என்பதன் மூலம் பொதுவுடைமைச் சிந்தனையையும் காணலாம்.

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

பாண்டியன் பரிசு. எதிர்பாராத முத்தம் முதலியன இவரது குறுங்காப்பியங்கள். தமிழியக்கம், தமிழ்ப்பற்றின் கண்ணாடி, அழகின் சிரிப்பு, இயற்கை ஓவியம், 4 தொகுதிகளில் 234 தலைப்புகளில் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

(9) கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் (1897-1989):

பாரத சக்தி மகா காவியம் இவரது காப்பிய நூல். (இதன் விரிவினைப் பிற்காலத் தமிழ்க் காப்பியங்கள் - பிற்காலப் பிற காப்பியங்கள் பகுதியில் காண்க) இதற்குத் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் ராஜராஜன் விருது பெற்றார். வளையாபதி அகவல், யோகசித்தியசோதரையும் சித்தார்த்தனும், பாரதகீதம் எனப்பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

(10) ச.து.சுப்பிரமணிய யோகி (1904-1963):

பாலபாரதி எனப் போற்றப்படுபவர். 'அகல்யா' இவரது குறுங்காப்பியம். அகலிகையின் சார்பாகப் பேசும் நூல். விவிலியத்தில் உள்ள மேரி மக்தலேனா வரலாற்றை 112 பாடல்களில் சிறுகாப்பியமாக்கியுள்ளார்.

வான்கோழிகள் இடையே ஒரு மயிலாடுதல் போலும்
மீன்பாடிய வானத்தொளி மேவும்மதி போலும்
தேன்பாடிய மலரிடை செந்தாமரை போலும்
மான்பாடிய விழியாரிடை மரியாளனும் ஒருமான்

என மேரியை அறிமுகப்படுத்துகின்ற பகுதி நயம் மிக்கது.

(11) அசீனிவாச ராகவன் (1905-1974):

ஆங்கிலப் பேராசிரியராக இருந்தாலும், அருமைத் தமிழை ஆன்மாவில் இருத்தியவர். புனைபெயர் நானல். அ.சீ.ரா எனவும் சுருக்கிக் குறிக்கப்பட்டார். இருமொழி வல்லுநரான இவர் தாகூர் கவிதைகளைத் தமிழிலும், பாரதியார் கவிதைகளை ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்தார். பாரதியாரின் குரலாக Voice of a poet என்னும் நூலை வெளியிட்ட இவர் கம்பனிலும் மூழ்கி Leaves from Kamban என்னும் நூலை எழுதினார். பாம்பும் பிடாரனும் என்னும் கவிதையில்,

சித்தாந் தங்களைத் தோப்பில் அந்தச்
சிறுக்கி வந்து பிலுக்குறா
சின்ன மூலலைச் சிரிப்பில் என்றன்
சிந்தை தூக்கிக் கலக்குறா

என நாட்டுப்புறப் பாங்கில் காதல் கவிதை புனைந்துள்ளார்.

மூச்சு நின்று உயிர் பிரிந்த பின் வாழ்வின் நிலை பற்றிய தேடலையும்,
மூச்சுப் படகினிலே - உயிரும் மூட்டையைத் தூக்கிச் செல்லும்
ஆச்சு, கண்ணேரம் - இனி அக்கரை எப்படியோ?

என்னும் கவிதை முன் வைக்கிறது. இவரது வெள்ளைப் பறவை என்னும் கவிதை நூல் சாகித்ய அகாடமி பரிசு வென்றது.

(12) புலவர் குழந்தை (1906-1973):

பவானி அரசு மேனிலைப் பள்ளியில் தலைமையாசிரியராக இருந்தவர் தமிழாசிரியர். கொங்கிளங்கோ என்னும் புனைபெயரும் உண்டு. அகப்புற வாழ்வும்

446

அரசியலும் கலந்த வாழ்க்கை நிலையை அரசியலரங்கம் என்னும் இவரது கவிதை நூல் வெளிப்படுத்துகிறது. நெருஞ்சியழும் காதல் கவிதை. கென்னடியைப் பற்றியது, உலகப் பெரியோன் கென்னடி. இவரது 12-ஆம் பருவத்திலிருந்து 1972 வரை பாடிய கவிதைகளின் தொகுப்பு புலவர் குழந்தை பாடல். கி.மு 6-இல் கவிஞன் சோராபின் கதை (Story of Sohrab) என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். இந்நூலை மூலமாகக் கொண்டு ஆங்கிலப் பெருங்கவிஞர் மத்தேயு அர்னாண்டு என்பவர் சோராபும் ருஸ்தமும் (Sohrab and Rustum) என்னும் பெயரில் வெளியிட்டார். இவ் ஆங்கிலத் தழுவலை மூலமாகக் கொண்டு காமஞ்சரி (6.3.1968) என்னும் கவிதை நூலைப் புலவர் குழந்தை படைத்துள்ளார். கி.பி.143 முதல் 168 வரை தலைக்காட்டிலிருந்து கங்க நாட்டை ஆண்டு வந்த வீரகங்கன் மற்றும் பல்வேறுகட்டி முதலானவர்களைக் கொண்டு காமஞ்சரி நாடகம் பின்னப்பட்டுள்ளது. கதைத் தலைவியின் பெயரை நூல் தாங்கியுள்ளது.

இராவணன் மீது ஏற்றிய இழிகுணங்களையும் கொண்டுசெயல் களையும் களைந்தெறியவும், இராவணனின் தூய்மைக் குணங்களையும் எடுத்துரைக்கவும், இராமனுடைய குணம், செயல்களில் காணக்கிடக்கும் தவறுகளை தெளிவுபடுத்துவதற்கும், தமிழரின் மேன்மைகளை விளம்புவதற்குமே எழுந்த காவியநூல் இராவணகாவியம் (1946). பழந்தமிழகத்தின் கல்விநிலை பற்றி ஆசிரியர் பாடுகையில் தாய்மொழிப் படைத்தில்,

நாடெலாம் புலவர் கூட்டம் நகரெலாம் பள்ளி ஈட்டம்
வீடெலாம் தமிழ்த்தாய் கோட்டம் விழுவெலாம் தமிழ்க்

கொண்டாட்டம்
பாடெலாம் தமிழின் தோட்டம் பணையெலாம் தமிழ்க்கூத் தாட்டம்
மாடெலாம் தமிழ்ச்சொல் லாட்டம் வண்டமி முகத்து மாதோ
என்னும் பகுதி கம்பராமாயணத்தையும் விடக்கிறது.

III. புதுக்கவிதைகளின் தோற்றக் கவிதைகள்

(13) ஜீவா (1907-1963):

மனிதத்தை மையப் பொருளாகக் கொண்டு தொழிலாளர் நலனுக்காகப் போராடிய பொதுவுடைமைக் கவிஞர் பஜீவானந்தம். நாட்டுவிடுதலை, சுரண்டல் ஒழிப்பு, மூட நம்பிக்கை ஒழிப்பு முதலான பணிகளையும் கவிதை வழி மேற்கொண்டார். தொழிலாளர்களுடன் தொழிலாளராகப் போராட்ட காலங்களில் உடன் நின்று தோள் கொடுத்துக் கவிதை வழி வீறுபெறச் செய்தார். தொழிலாளர்களின் ஒட்டுமொத்த குரலாக அரசிணைக் கவிதை வழி ஆட்டம் காணச் செய்தார். இவரது பாடல்களைப் போராட்ட இலக்கியம் எனச் சிற்பி யாலசுப்பிரமணியம் இனம் காணுகின்றார்.

1935-இல் கோவை ஸ்டேன்ஸ் ஆலை வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் கூடுவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்பு,

காலுக்குச் செருப்பும் இல்லை
கால் வயிற்றுக் கூழும் இல்லை

447

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

பாழக்கு உழைத்தோ மடா - என் தோழனே
பசையற்றுப் போனோ மடா

என்னும் ஜீவா எழுதிய பாடல் தொழிலாளர்களை வீறு கொண்டு எழுச் செய்தது.

நானோர் தொழிலாளி - ஒரு
நாய்க்கூடும் சுகமேனும் வாய்க்கும் வழியில்லை

என்று 1938-இல் ஜீவா எழுதிய பாடல் கலைஞர் டி.கே.சண்முகம் பதிபக்தி நாடகத்தில் தேயிலைத் தோட்டக் காட்சியில் பாடியபோது மக்கள் மெய்சிலிர்த்தனர். சமயச்சூழ்ச்சி அனைத்து மேல், கீழ் வேற்றுமைகளுக்குக் காரணியாகி மக்களை அடிமைப்பட வைத்திருக்கும் நிலையை,

குதுமிகும் ஆசாரம் சமயம் என்றார்
இல்லாத பொய்வழியில் சென்ற தாலே
இந்நாட்டார் அடிமைவாழ்வு எய்தி னாரே

என அடையாளம் காட்டுகின்றார். மூட நம்பிக்கைகளில் மூழ்கியிருக்கும் மக்களை நினைக்கும்பொழுது,

கொள்ளைச் சிரிப்பு வந்ததே - குப்பன்
குழவிக்கல் சாமியென்று கும்பிட்ட போது,
பிள்ளைவரம் பெற்றிட வென்று - வள்ளி
பேரரசு வேப்பமரம் சுற்றியபோது
கள்ளைமொந்தை யாகக் குடித்து - சுப்பன்
காட்டேரி ஆடுவதென்று சுத்திய போது
சள்ளைதரும் பாவம் தொலைக்க - பொன்னி
சாக்கடையே தீர்த்தமென்று மூழ்கியபோது

என்னும் கவிதை மக்களைச் சிரிப்பூட்டி சிந்திக்கவும் வைக்கிறது.

போராடுவோம்! வெற்றி பெறுவோம்!! என்னும் முழக்கத்திற்கு முழுச் சொந்தக்காரர் ஜீவாவாக இருக்கின்றார் என்பதனை மற்றொரு யொதுவுடைமைக் கவிஞரான ந.பிச்சமூர்த்தியின் கவிதைவழி புலப்படுகிறது. விரிந்து வளர்ந்த மாத்தின் கீழே இருளில் சிக்கிக் கொண்ட அஃறிணைப் பொருளாகிய சோனிக் கழுகுக்கு எழுச்சியூட்டுவது போல வரும் ஜீவியின் அழைப்பு என்னும் கவிதையில்,

ஜீவா! விழியை உயர்த்து
குழுவின் இருள் என்ன செய்யும்?

என வருவது போராட்ட வாழ்வியலில் ஜீவா பெற்றுள்ள செல்வாக்கைக் காட்டுகிறது.

(14) பெரியசாமித்தாரன் (1908-1987):

இயற்கையில் மனந்தோய்தல், ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு, குழந்தைக் கவிதைகள் என்னும் வகைகளில் கவிதைகள் இயற்றியுள்ளார். இந்தியாவிலேயே முதல் குழந்தைக் களஞ்சியம் வெளியிட்டார்.

தன் காதலியின் பொருட்டுத் தாயைக் கொன்று அவள் இடியத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு போகும்போது கல் தடுக்கிக் கீழே விழுந்த மகளை நோக்கி 'மகனே! அடிபட்டது வலிக்கிறதா?' எனத் தாய்மனம் அன்புடன் வினவியதாம்!

இக்கதையைத் தமிழிலுக்கு முதன்முதலில் அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் இவரே. தூரன் கவிதைகள் என்னும் தொகுப்பில் இவர் கவிதைகள் பதிக்கப்பட்டுள்ளன! 'இளமை' என்னும் தொகுப்பில் இவர் கவிதைகள் தாழ்வினையும் சூதினையும் தலைநிமிர்ந்து தோள்புடைத்துச் சதூர்பேசும் காலம் வாழ்வினிலே கசப்பேறா வளரிளமைக் காலம் வாழியவோ வாழியதன் மாண்பெல்லாம் வாழி!

என்று இளமையின் சீர்மையைச் செப்துகின்றார். சானட் வகைப் பாக்களையும், பிரெஞ்சு கவிதை வடிவங்களையும் தமிழில் மேற்கொண்டு வடிவச் சோதனை செய்தார். இந்திய அரசின் பத்மபூஷண் விருதினையும், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ் பேரவைச் செம்மல் விருதினையும், இயலிசை நாடகமன்றத்தின் தமிழ் பேரவைச் செம்மல் வென்ற பெருமைக்கு உரியவர்.

(15) கொத்தமங்கலம் சுப்பு (1910-1974):

பாரதியிடமும் காந்தியிடமும் மனத்தைப் பறிகொடுத்தவர். அதன் வெளிப்பாடாக கவிவாரதியின் கதை, காந்திமகன் கதை ஆகிய கவிதைப் படைப்புகளை வெளியிட்டார். 'காந்திமகன் கதை'யில், பஞ்சை களானஇந் நாட்டுமக்கள் நெஞ்சில் இருந்துஇழை நூர்கிறவன் தொஞ்ச மனசில் துணை கொடுத்துத் துன்பங்கள் தீர்க்கவே பார்க்கிறவன்

என்று காந்திக்கு அஞ்சலி செலுத்துகிறார்.

ஆங்கிலேயர்களால் விளைந்த போலி வாழ்க்கை முறை மாறி தமிழர்கள் தம் இயல்பிற்குத் திரும்பவேண்டும் என்பதனை, சூட்டுஹாட்டு பூட்சுப்போடும் தொல்லைநீங்கித் தொலையணும் தாட்டு பூட்டு நீங்கிநவில் தமிழ்ப்பயிரு விளையணும் வீட்டுக் குள்ளே செருப்புபோட்டு விதியாக்கும் பழக்கம்போய் வீடு வாச லாகி நாடு விதரணையா வாழணும்

என்று கூறுவதன் மூலம் சுப்புவின் தமிழ்த்தேசிய நெஞ்சம் புலனாகின்றது.

நாட்டுப்பாடல்கள், மஞ்சலிரட்டு என்பன இவரது கிராமியமணக் கவிதைத் தொகுப்புகள். கம்பராமாயணத்தில் மனம் தோய்ந்த சுப்பு, அதனையும் நாட்டுப்புறப் பாங்கில் கம்பராமாயணச் சிந்து என்னும் வடிவில் தந்தார்.

(16) வாணிதாசன் (1915-1974):

இயற்பெயர் எதிராசு என்ற அரங்கசாமி. 'ரமி' என்னும் புனைபெயரும் உண்டு. தமிழ்ச்சி, கொடிமுல்லை, பொங்கற் பரிசு, இலக்கியம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது தனிப்பாடல்கள் 'வாணிதாசன் கவிதைகள்' என்னும் தலைப்பில் வெளிவந்துள்ளன. எழிலோவியம் என்னும் நூலில், நோக்கடா கீழ்வான் தங்கக் காட்டாறு நுண்முகில்கள் ஆக்கிய அழகைக் காண ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும் என அந்நிவானத்தைப் பாடுகின்றார்.

வகைமை நேரக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விடுவுப் பதிப்பு)

(17) கம்பதாசன் (1916-1973):

இயற்பெயர் சி.க. இராஜப்பா. வாதுவடைமைச் சிந்தனை கொண்டவர். ஏழைத் தாயின் இளங்கிழை இளகிய மனத்தார். உழைப்பவர்க்கு உணவு வேண்டும்; மறுப்பவர்கடவுளானாலும் அவன் தலை என் காலில் வீழும் எனப் பாடியவர். செம்படவன் கொல்லன், பாதவர், ரிக்ஷாக்காரன், படகோட்டி, நடிகன், நெல்லறுப்போன், யாடுமேய்ப்போன் முதலான உழைக்கும் எளியோர் சார்பில் வகைமையாகத் தொழிலாளி என்னும் கவிதையில் குரல் கொடுக்கின்றார். இதனை,

சூரியனும் ஒரு தொழிலாளி- தினம்
உலகம் சுற்றும் தொழிலாளி
வாரி அலையும் தொழிலாளி-எதிர்
வந்திடும் காற்றும் தொழிலாளி
மாரி நதியும் தொழிலாளி-இருள்
மலரும் உடுவும் தொழிலாளி
பாரை நடத்தும் தொழிலாளி-இனிப்
பரமனடா கலைப் பிரமனடா

என்னும் கவிதை காட்டுகின்றது. இறைவன் சவுட உலகை நடத்தும் ஒரு தொழிலாளிதான் என்று கூறுவதன் மூலம் உலகையே தொழிற்கூடமாக்கித் தொழில், தொழிலாளியின் மேன்மையை உணர்த்திவிட்டார் கம்பதாசன். தொழிலாளி, கம்பதாசன் கவிதைகள், புதிய பாதை, ஆதிகவி, முதல் முதல், வெகுமதி, அருணாதயம், பாட்டு முடியும் முன்னே, கனவு, புத்தன் புனர் ஜன்மம் முதலானவை இவரது படைப்புகள்.

(18) திரிலோக சீதாராம் (1917-1973):

பாரதி, பாரதிதாசன் பாடல்களை வீறு கொண்டு பேச வல்லவர். புதுயுள் என்ற அமைப்பின் மூலம் இளங்கவிஞர்களுக்கு வாயிலாக விளங்கியவர். சிவாஜி என்னும் இதழின் ஆசிரியராக இருந்தவர். ஷூம், ஊர்ஜர்ணாலும், ஸ்ரீகாளை என்பன இவரது கவிதைப் படைப்புகள். மூலப்பிரதி என்னும் கவிதை இவரது தனித்தன்மையைக் காட்டும். இன்யம் என்ற தலைப்பிட்டு எழுதி அரவாணத்தில் செருதி வைத்திருந்த கவிதையின் படி (நகல்)யை யாரோ பதுக்கிக் கொண்டார்; மூலப்பிரதியும் கைவசமில்லை. பதுக்கிக் கொண்ட அந்த ஏட்டுப் பிரதியை எடுத்தவர் தந்தால் இனிய பாடலைக் கற்றவர் சொன்னால் காட்டில் இருளைக் கடந்திட லாகும் கருணை செய்தவர் ஆவீர் அய்யா

என அலமறுகிறார். இதில் 'இன்பம்' என்னும் கவிதையின் மூலப்பிரதியாக வாழ்க்கையின் மூலமான 'வாழ்வியல் இன்பங்களை' யும், ஏட்டுப்பிரதியாக 'இன்பத்தின் சாயல்களையும்' உருவகிப்பதை நாம் உணரலாம்.

(19) முடியரசன் (1920-1998):

இயற்பெயர் கா. சு. துரைராசு. காவியப்பாமை, வீரகாவியம், முடியரசன் கவிதைகள் இவரது படைப்புகள். பூங்கொடி காய்ப்பயத்திற்குத் தமிழக அரசின் பரிசு கிடைத்தது. வீட்டிலும், விழாக்களிலும் கடைகளிலும் அனைத்திலும் தமிழ்

பேர. முனைவர் பகவதேவி

கொலுவீற்றிருக்க வேண்டும் என்பது இவரது தணியாத ஆசை.

நாட்டுப்பண்கூடத் தமிழில் இருக்க வேண்டும் என விரும்புவார். காவியப்பாமை கவிதை நூலில், உயிருடல் பொருள்திரு நாவிடனும் நினைவே ஒங்கிட வேண்டுவம் நாமே தோழமை கொண்டுல காள்வோம் நெஞ்சு கெடாவகை உரமாய் நின்றால் நிற்பவர் எதிரில் உளரோ படைபலம் நாமே பாரீர் தடைகளை நீக்கிட வாரீர் போற்றுவம் போற்றுவம் நாமே நலமே மிகவேபெறவே பல்பல நல மிக வே

என்னும் பாடலைத் தமிழ் நாட்டுயன் என்போற்றலாம். ஜனகணம இராகத்தில் பாடினால் நாட்டுப்பண் போலவே இருப்பதனை உணரலாம்.

(20) பெருஞ்சித்திரனார் (1920):

இயற்பெயர் மாணிக்கம். பாரதிதாசன், பெரியார், தேவநேயப் பாவாணர் இவர்தம் வழித்தோன்றலர். தனித் தமிழ் இயக்க மறவர். தனித்தமிழ் நாடு இவரது கொள்கை. தென்மொழி இவரது தனித்தமிழ் இயக்க இதழ். ஒன்று முதல் பத்து முடிய உள்ள தமிழ் எண்களின் க, உ, ஊ, ச, ரு, க, எ, அ, கூ, க0 என்னும் தமிழ் வடிவத்திலேயே நாட்காட்டியை அச்சிட்டு வழங்கும் ஆற்றலார். 'யாவலரேறு' என்னும் அடைமொழியால் குறிக்கப்படுபவர். இவரது பாடல்களின் சங்க இலக்கியச் சாயலுக்கு வாயுண்ணல் நற்றமிழே வாழ்த்துமடல் செந்தமிழ்க்கே ஏயும் உளம் அற்றை இளந்தமிழ்க்கே என்பான்மேல் மேயும்இவள் கண் என்னும் மீன்

என வரும் இவரது பாடல்களே சான்று. தற்கால நக்கீரர் எனப் போற்றப்படுகின்றார். தமிழ்ச்சிட்டு என்னும் குழந்தை இதழின் ஆசிரியர். கொய்யாக்கனி, ஜயை, யாவியக்கொத்து, எண்கவை எண்பது, மகபுவஞ்சி, அறுபுவல் திருக்கூத்து, கனிச்சாறு [3 தொகுதிகள்], நூறாசிரியம், கற்பனை உற்று, உலகியல் நூறு, பன்னி யறவைகள் என்பன இவரது இலக்கியப் படைப்புகள்.

(21) கே.சி.எஸ். அருணாசலம் (1921-1999):

வாதுவுடைமைக் கொள்கையர். 'கவிதை என் கைவாள்', 'பாட்டு வராத குயில்' ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகள் படைத்தார். இவரது பொதுவுடைமைச் சிந்தனை, உச்சிமீது வானும்மீனும் ஒடிந்துவீழ்ந்த போதிலும் அச்சமின்றித் தடைகளையாவும் துச்சமென்று கிளம்புவோம் நாய்க்கும்இங்குச் சோற்றுப்பஞ்சம் இல்லைஇந்த காட்டிலே நமக்குமட்டும் ஏன்எனுமோர் ஞாயம்கேட்க நாதியர்?

என வெளிப்படுவதனைக் காணலாம். தனது கவிதை உள்ளத்தை,

கவிதை எனக்கு ஒரு கைவாள் - மார்பில்
கவசம் எனக்கு வாய்மை

என்னும் கவிதையின் வழி அழகாகப் புலப்படுத்துகின்றார்.

(22) சுரதா (1921):

பாரதிதாசன் மீது கொண்ட அன்பு காரணமாக இராசகோபாலன் என்னும் தனது பெயரைச் சுயுரத்தினதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார். இப்பெயர் நாளடைவில் சுரதா எனச் சுருங்கியது. இவர் எடுத்தாளும் உவமைச் சிறப்பால் உவமைக்கவிஞர் எனச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றார். **நெய்தல் நீர்** என்னும் கவிதையில் **சீதநீர்த் துளிகள் எல்லாம் சிறியகண் ணாடிமீதில் ஊதிடும் ஆவி போன்று மறைந்திடும் உலர்ந்த மண்ணில்**

என்று கடல் நீரைப் பற்றிப் பாடுவதில் இவரது உவமைச்சிறப்பைக் காணலாம். மேலும் 'தண்ணீரின் ஏய்மதான் அலைகள்' என்கின்றார்.

சிரிப்பின் நிழல், கவரும் கண்ணாம்பும், துறைமுகம் முதலானவை இவரது பாடல் தொகுப்புகள். **தேன்மழை** என்னும் கவிதைத் தொகுப்புக்குத் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தின் பரிசைப் பெற்றார். தமிழ்நாடு அரசு ஏற்படுத்திய **பாரதிதாசனார் நினைவுப் பரிசும் பதக்கத்தையும்** முதன் முதலில் சுரதாவே பெற்றார்.

(23) தொ.மு.சிதம்பர ரகுநாதன் (1923-2001):

தொ.மு.சி.ரகுநாதன் எனவும் குறிக்கப் பெறுவார். 'ரகுநாதன் கவிதைகள்', 'கவியரங்கக் கவிதைகள்' முதலானவை இவரது படைப்புகள். பொதுவுடைமைக் கவிஞர். புதுமைப்பித்தன் அடியொற்றுபவர். சமுதாய அலவ நிலையினை, **ஈசன் படியளக்கும் இதிகாசக் காலமல்ல** **நேசன் படியளக்கும் ரெண்டுங்கெட்ட காலமையா**

என நையாண்டி மூலம் முன் வைக்கின்றார்.

(24) தமிழ் ஓளி (1924-1965):

இயற்பெயர் விஜயரங்கம். வாதுவுடைமை உணர்வு பூத்தவர். தனிக்கவிதைகள் தவிரவும் கோசலைக் குமரி, விதியோ வீணையோ, வீராயி, கண்ணப்பன் கிளிகள் முதலான குறுங்காவியங்கள் தந்தவர். பல ஏழைத் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் நெய்வேலிச் சுரங்கத்தின் நிலக்கரியை, **எங்கள் நிலக்கரியே ஏழை மடிதவழ்ந்த தங்கக் குழந்தாய் தமிழ்நாட்டுத் தாய்வளமே**

எனக் கொஞ்சி மகிழ்கின்றார். ஆதி திராவிடர்களின் நிலை கண்டு, **ஆற்றல் உடையவர்கள் ஆதித் திராவிடராம் உன்பேர் உரைத்தே உயர்ந்தார் ஒருசிலபேர் துன்பக் கொடுஞ்சேற்றில் தூர்ந்தாய் துயருற்றாய்**

எனக் குமுறுகின்றார்.

(25) கலைஞர். மு. கருணாநிதி (3.6.1924-இல் தோற்றம்)

திராவிடக் கொள்கையர் உரைநடை, கவிதை, நாடகம், திரையுலகு என முத்திரை பதித்த சித்திரைத் தென்றல். தூக்குமேடை, யராசக்தி, மந்திரிகுமாரி, பூம்புகர், வான்னர் சங்கர், சங்கத்தமிழ், குறளோவியம், நெஞ்சுக்கு நீதி, தொல்காப்பியம் பூங்கா

முதலானவை கலைஞரின் படைப்புகள். விடுதலை என்னும் கவிதைவில் **கற்றார் கல்லார் கழனியில் உழல்வோர் சிற்றான் கொல்லர் சிறுதொழில் செய்வோர் மாதர் நல்லார் மாணவ மணிகள் தீதறு வாழ்வில் திளைத்தலே சுதந்திரம்** எனச் சுதந்திரத்திற்கு விளக்கம் தருகின்றார்.

(26) கண்ணதாசன் (24.6.1927-17.10.1981):

'கண்ணதாசன் கவிதைகள்' என்னும் தலைப்பில் இவரது கவிதைகள் 7 தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. **மாங்கனி, ஆட்டனத்தி-ஆதிமந்தி** இவரது குறுங்காப்பியங்கள். **சேரமான்காதவி** என்னும் புதினநூல் சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்றது. **அர்த்தமுள்ள இந்து மதம்** பத்துத் தொகுதிகள் கொண்டது பாரிமலைக்கொடி, சிவகங்கைச் சீமை, மலைவாசம், அனார்கலி உட்பட 60 நூல்கள் எழுதியுள்ளார். தன் வாழ்நாளின் இறுதியில் **இயேசுகாவியம்** என்னும் நூலை எழுதித் தன் வாழ்வை நிறைவாக்கினார். (இதன் விரிவினைப் பிற்காலத் தமிழக் காப்பியங்கள் பகுதியில் காண்க)

போற்றுபவர் போற்றட்டும் புழுதி வாரித் தூற்றுபவர் தூற்றட்டும் தொடர்ந்து செல்வேன் ஏற்றதொரு கருத்தைஎனது உள்ளம் என்றால் எடுத்துரைப்பேன் எவர்வரினும் நிலவேன் அஞ்சேன் என்னும் துணிவு கொண்ட திராவிடக் கவிஞர் பாடல்.

இவரது திரைப்படப்பாடல்கள் 2 தொகுதிகளாக வெளியாகியுள்ளன. 'யாயும் ஞாயும் யாராகியேரோ' என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் இவர் கரங்களில் **நேற்று வரை நீயாரோ நான் யாரோ இன்றுமுதல் நீவேறோ நான் வேறோ**

என உருமாறியது. 'உன்னையறிந்தால் நீ உணையறிந்தால் உலகத்தில் வாராடலாம்' என்னும் பாடலின் வழி அனைவர்க்கும் தன்னம்பிக்கை ஊட்டியவர்.

(27) குலோத்துங்கன் (1929):

முனைவர் **வா.செ.குழந்தைசாமி** இவரது பெயர். மதுரைப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராக விளங்கியவர். ஐக்கிய நாடுகள் வரை சென்று பணியாற்றியவர். பொறியியல் வல்லுநரான இவர் தமிழக அரசின் தொழில்நுட்பக் கல்வி இயக்குநராகவும் இருந்தார். அறிவியல் தமிழுக்குத் தன் அறிவைக் கொடுத்து, அறிவியல் தமிழுக்குத் தன் மனத்தைக் கொடுப்பவர். மாணும் பாடும் **மாணுக் கவிஞர்**. அறிவியலிலும் அறிவியலிலும் ஒரு நாடு செழிக்க வேண்டுமாயின், பெண் விடுதலையும் தாய் மொழியுணர்வும் தழைத்திருக்கவேண்டும் என்னும் உண்மைகளைத் தன் கவிதைகளில் தவறாமல் எடுத்துரைப்பவர்.

குலோத்துங்கன் கவிதைகள், உள்ளத்தில் ஓளியுள் உயர்வர் என்பன இவரது கவிதைத் தொகுப்புகள். குறுங்காவிய வடிவில் அமைந்திருப்பது **'மாணுட யாத்திரை'**. இவரது தமிழ் மொழியுணர்விற்குத் **'தாய்மொழி வளாததைச் சமுதாயம் வறாது'** **உலகச் செவ்வியல் மொழிகளின் வரிசையில் தமிழ்** (2005) என்னும் உரைநடை நூல்கள் சான்று பகரும். குலோத்துங்கனின் படைப்புலகம் பற்றிய

வகைமை நேக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

தேசிய கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள் குலோத்தங்கம் என்னும் பெயரில் 2007இல் வெளிவந்துள்ளது.

அறிவியலின் முன்னணியில் நிற்கும் இணையத்தின் பெருமையை,
வடிவியலில் அணுகி ஆற்றும்
வலிமையில் அண்டம்! நின்
காட்சியை வியந்தோம்; பண்டைக்
காவியக் கவிஞர் தங்கள்
மாட்சியில் அன்று கண்ட
'வாமனம்' தோற்ற தம்மா

என்று தொன்மத்தின் வழி விளக்குகின்றார். ஆணின் நிழலன்று பெண்,
சம உரிமைக்கு உரியவள் என்பதனை, 'ஆணும் பெண்ணும் பூரணத்தின் இருபாத்;
நகல்கள் அல்லர்' என்பதுடன்,
மதிநலத்தில் சமமாவார்; ஆய்ந்து பேசும்
மன்றத்தில் சமமாவார்; தலைமைப் பண்பின்
விதிமுறையில் சமமாவார்; அன்பில் பண்பில்
மேலாவார் என்பதுவும் மிகைஒன்று அன்று

என்னும் உண்மையையும் உறைப்பாக உரைக்கின்றார்.

மாணடம் பேசும் தனது 'மானிட யாத்திரை'யில்
மின்னலும் இடியும் இன்றி
மேகங்கள் பொழிவது இல்லை
இன்னலும் இழப்பும் இன்றி
என்றுமே புரட்சி இல்லை

எனப் புரட்சிபற்றி முழங்குகின்றார்.

(28)பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் (13.04.1930-08.10.1959);

தஞ்சை மாவட்டத்தில் சங்கம் படைத்தான் காடு (செங்கப்படுத்தான் காடு)
என்னும் ஊரில் பிறந்தார். கவிதை புனையும் ஆற்றல் கல்யாண சுந்தரத்தின் குடும்பச்
சொத்து. இவரது தந்தையார் அருணாசலம். அவர்கள் மிக இயல்பாகக் கவி
புனையும் ஆற்றலார். வழிப்பயணத்தின்போது கணவன் தன் மனைவியை
அழைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு பெருமையைக் கூறும் பாங்கில் முககுந்த
நாட்டு வழிநடைக் கும்பி பாடியுள்ளார். இந்நூல், பட்டுக்கோட்டையைச் சுற்றியுள்ள 32
சிறுநகரின் கிழக்கே, கோயில்கள், மக்கள் பழக்கங்கள் முதலானவற்றை
எடுத்தியம்பும் வாழ்வியல் ஆவணத்திற்கு இணையானது. கல்யாண சுந்தரம் தனது
15-ஆவது வயதில் பாடிய,

ஒடிப்போ ஒடிப்போ
கெண்டைக் குஞ்சே - கரை
ஓரத்தில் மோதே
கெண்டைக் குஞ்சே
துண்டிக்காரன் வரும் நேரமாச்சு, ரொம்பத்
துள்ளிக் குதிக்காதே கெண்டைக் குஞ்சே

என்னும் கவிதையே இவரது முதல் கவிதைப் பொதுவுடைமைக் கருத்தின்
காங்கோன் பாடல். அகல்யாணசுந்தரம் என்னும் பெயரை அகல்யா எனப் புனைந்த

பேரா. முனைவர் பக்யமேரி

கொண்டார். படித்த பெண் என்னும் திரைப்படத்திற்கு 1954 இல் இரு பாடல்கள்
எழுதக் கிடைத்த முதல் வாய்ப்பில் பல மாதங்களாகியும், தயாரிப்பாளர் உரிய 150
ரூபாய்த் தொகையைத் தரவில்லை. நேரில் அவரைச் சந்தித்துக் கேட்டபோது
அடைந்த அவமானத்தால்,

தாயால் பிறந்தேன்
தமிழால் வளர்ந்தேன்
நாயே! நேற்றுன்னை
நடுவீதியில்
சந்தித்தேன்
நீயார் என்னை
நில்லென்று சொல்ல?

என்னும் பாடலைக் கண்டு பயந்துபோன தயாரிப்பாளர் உரிய பணத்தை உடனே
வேறொருவர் மூலம் கொடுத்தனுப்பினார்.

பொதுவுடைமைக் கட்சியின் இதழான ஜனசக்தியில், கவிதைகளைக்
கல்யாணசுந்தரம் எழுதி வந்தார். வாய்க்கால் வெட்டாமல் மடையும் திறக்காமல்
வயல் நிரம்பி வழியக் காரணம் என்ன என்று கணவன் மனைவியைப் பார்த்துக்
கேட்கின்றான். அதற்கு,

நண்டு செஞ்ச தொண்டு மச்சான்
நாட்டு நிலைமையை நல்லா பார்த்து
ஏற்றத் தாழ்வை ஒழிக்க வரப்பில்
போட்டது வளையைப் புரட்சி நண்டு!
பாய்ந்தது தண்ணீர் பரவி எங்குமே
காய்ந்த பயிர்களும் கதிரைக் கக்கின

எனப் பாடுவதாக அமைந்த பாடலிலும் 'வாதுவுடைமை மனம்' வீசுகின்றது.
புஜீவானந்தம் அவர்கள் கல்யாண சுந்தரத்திற்கு 'மக்கள் கவிஞன்' எனப் பெயர்
சூட்டினார்.

'சின்னம் பயலே சின்னம் பயலே சேதி கேளா', 'திருடாதே யாய் திருடாதே'
'காக்காய்க்கும் காக்காய்க்கும் கல்யாணமாம்' எனப் பல மக்கள் மனத்தை விட்டு
நங்காத பாடல்களை இயற்றியவர். பெண்ணுரிமைக்காகவும் பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

அடங்கிக் கிடக்கறதும் பணிஞ்சி நடக்கறதும்
ஆக்கறதும் காக்கறதும் நாங்க
அட்டகாசம் பண்ணுறதும் நீங்க

எனப் பெண்ணினத்தின் சார்பாக ஆண்களைக் கேட்கின்றார்.

மனிதன்
ஆரம்பமாவது பெண்ணுக்குள்ளே - அவன்
ஆடி அடங்குவது மண்ணுக்குள்ளே
ஆராய்ந்துபார் மனக் கண்ணுக்குள்ளே
ஆத்திரங் கொள்ளாதே நெஞ்சுக்குள்ளே

என 1959-இல் 'தங்கப் பதுமை' படத்திற்குப் பாடல் எழுதிய பட்டுக்கோட்டையார்
தனது 29-ஆம் வயதிலேயே மூளையின் குருதிக்குழாய் வெடித்து திடீர் மரணம்
தழுவினார்.

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

(29) சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம் (1936):

29.7.1936-இல் பிறந்த இவர் பாரதியார் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்தவர். மொழிபெயர்ப்பில் மிகுந்த ஆர்வமுடைய இவர் 'பாரதி - வள்ளத்தோள் கவிதை'களை ஒப்பாய்வு செய்து நூல் வெளியிட்டுள்ளார். 'வானம்பாடி' கவிதை அமையின் தந்தை. இவரது படைப்புக்களம் நாற்பதாண்டு காலப் பரப்பினைக் கொண்டது. உரைநடை நூல்கள் 8; வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்கள் 4; மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் 5; தொகுப்பு நூல்கள் 7 என இவர் தம் படைப்புகளின் பட்டியல் நீளும். சர்ப்பயாகம், ஒரு கிராமத்து நதி, ஓ சகுந்தலா முதலான கவிதைகளை உள்ளிட்டு நிலவுப்பு முதல் சூரிய நிழல் வரை 7 கவிதை நூல்கள் யாத்துள்ளார். 'ஒரு கிராமத்து நதி' கவிதைக்கு 2002-இல் சாகித்ய அகாடமி விருது பெற்றுள்ளார்.

மரபுக் கவிதை எழுதி வந்த ஆண்டுகளிலே மார்க்சிய ஆர்வமும் தனக்குள் தழைத்ததை 'இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதை' என்னும் இவரது அரிய நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூல் 20-ஆம் நூற்றாண்டு கவிதைகளையும் கவிஞர்களையும்பற்றிய தெளிவினை நயம்பட நவில்கிறது. சிற்பியின் மரபுக் கவிதைக்கு,

இழுத்துக் கட்டிய முக்காட் டின்மேல்
தெருப் புழுதியின் பூச்சு - கொஞ்சம்
இங்கும் அங்கும் பார்த்து நின்றால்
கொத்த னாரின் ஏச்சு
துணுக்குத் தங்கத்தை இணுக்கி வைத்த
தோட்டில் வறுமை சிரிக்கும் - அவள்
முனுமுனுத் திடும் தெம்மாங்கு இசைக்கு
முத்தமிழ் முந்தி விரிக்கும்

என்னும் கூலிக்காரியின் குரலாக வரும் பாட்டைக் கூறலாம்.

20.11.1918 முதல் 14.12.1918 முடிய 25 நாட்கள் பாரதியார் சிறைக்கூடத்தில் கைதி எண் 2-3 ஆகச் சிறையில் இடப்பட்டிருந்தார். பாரதி சிறையில் இருந்த காலத்தில் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளைப் பாரதி சிந்திப்பதுபோல் அமைந்த கவிதையே 'பாரதி கைதி எண் 253'. இருந்த நெல்லையும் சிட்டுக்குருவிகளுக்குப் போட்டுவிட்ட பாரதியைப் பார்த்துக் கலங்கிய செல்லம்மாவிடம்,

விட்டு விடுதலையாகி நிற்பாய் இந்தச்
சிட்டுக் குருவியைப் போலே
எட்டு திசையும் பறந்து திரிகுவை
ஏறி அக்காற்றில் விரைவொடு நீந்துவை
மட்டுப் படாதுஎங்கும் கொட்டிக்கிடக்கும் அவ்
வானொளி என்னும் மதுவின் சுவையுண்டு
விட்டு விடுதலை யாகிநிற்பாய் - இந்தச்
சிட்டுக் குருவியைப் போலே

எனக் கூறுவதுபோல் அமைந்த கவிதையிலும் சிற்பியின் 'மரபுச் சாயலை'க் காணலாம்.

1953-இல் எழுதிய ஆழ்கடலே கேள் என்னும் கவிதை இவரது முதல் கவிதை! 1963-இல் வெளிவந்த நிலவுப்பு இவரது முதல் கவிதைத்தொகுதி.

கவிஞர்களின் முதல் கவிதைத் தொகுதிகளைத் திறனாய்வு செய்யும் வகையில் மறைமலை இலக்குவனார் எழுதியது மந்திரச் சிற்பியின் செந்தமிழ் விருந்து என்னும் நூல். 12.3.2013 அன்று சென்னை எஸ்பிஎன் செந்தமிழ் விருந்து என்னும் அமைப்பின் மூலம் பேரா.முனைவர் பாச்யமேரி அவர்களின் தலைமையில் வெளியிடப்பட்டது.

(30) இன்குலாப் (1944):

இயற்பெயர் சாகுல் ஹய்து. இனிய மகன் 'இன்குலாப்' பெயரே இவரது புனைபெயர். 'இன்குலாப் கவிதைகள்', 'பிரமிடுகளில் இருந்து அடிமைகள் விடுதலைப் பிரகடனம் செய்கிறார்கள்.', 'வெள்ளை இருட்டு' முதலானவை இவரது கவிதைப் படைப்புகள். வளத்துவடைமைக் கவிஞர். கள்ளச் சந்தை வியாபாரிகளை நோக்கி,

பதுக்கிய மூட்டைகள் சூறையாடப் பட்டபின்
தனியே கிடந்தது இவனது சடலந்தான் இவன்
கலப்படம் செய்த கல்லாலும், மண்ணாலும்
இவனது கல்லறை எழுப்பப்பட்டது

என எச்சரிக்கை விடுக்கின்றார்.

'தாய், தமக்கை, தங்கை, மனைவி என ஒவ்வொரு பெண்ணையும் ஆண்கள் கொத்தடிமையாகவே பார்க்கின்றனர். நம் சமுதாயத்தின் குடும்ப அமைப்பின் அடித்தளமே 'பெண் கொத்தடிமைத்தனம்'தான். துணி துவைப்பவன், வீதி பெருக்குவன், மலம் அள்ளுவன் எனச் சமுதாயம் நாளாமல் காக்கப் பாடுபடுபவர்கள் அனைவரும் 'தீண்டத் தகாதவர்கள்' தாம். வீட்டில் இவ்வளவையும் செய்பவன் பெண்ணே. வெளியில் ஓர் அடிமைப் புழுவாக ஆண் மீதிக்கப்பட்டாலும் அவனுக்கும் வீட்டில் ஓர் அடிமை இருக்கிறான். நாட்டில் தீண்டத்தகாதவர்கள் செய்யும் அனைத்து வேலைகளையும் செய்யும் பெண்ணை மட்டும் ஏன் தீண்டத்தகாதவன் எனத் தள்ளி வைப்பதில்லை'

எனத் துய்பாக்கிகள் பூவாளிகள் என்னும் நூலில் வினாத்தொடுக்கும் இன்குலாப் அவரே விடையும் கூறுகின்றார். ஆடவன் உடல் சுகம் பெறவும், அவனுக்காக வாரிசை உருவாக்கிக் கொள்ளவும்தான் பெண்ணைத் தீண்டப்படாதவன் என ஒதுக்காமல் இருக்கின்றான்.

சமுதாயத்தில் உள்ள சாதிய அடிமைத்தனத்திற்கும், இதற்கு ஊற்றுக்கண்ணாக விளங்கும் பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கும் காரணம் மேல் ஜீ கீழ் என்னும் வேற்றுமை உணர்வே! விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மைக்கு ஏற்ப அடிமையின் அடிமைத்தன நிலையின் உண்மையை

உழைப்பதற்காக உடலை வளைக்கும்
கோணல்களுக்கு ஏற்பவே குலவேறுபாடுகள்!
ரொம்பக் குனிபவன் கீழ்ச்சாதி
குனியவே மறுப்பவன் மேல்சாதி

எனத் தோலுரித்துக் காட்டுகிறார் இன்குலாப்.

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

தமிழ்க் கடல் விளை முத்துக்களாக இன்னும் பல கவிஞர்கள் உள்ளனர்.
 †ந.பிச்சமூர்த்தி †ஹ.கி.வாலம் †எஸ்.டி.சுந்தரம்
 †நாரண துரைக்கண்ணன் †கா.மு.செழியர் †முகவை ராஜமாணிக்கம்
 †மீ.ப.சோமசுந்தரம் †புத்தனேரி சுப்பிரமணியம்
 †நா.ரா.நாச்சியப்பன் †முருகு சுந்தரம் †சாலை இளந்திரையன்
 †உளுந்தூர் பேட்டை சண்முகம்

முதலானோரை விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்.
 கவிதை என்பது மகேசனையும் மன்னனையும் மட்டும் பாடுவதற்கு உரிய கருவியாக
 மட்டுமே முன்பு இருந்தது. மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை முடிய
 (1815-1876) இந்நிலை இருந்தது. அவர் காலத்திலேயே வாழ்ந்த
 † இராமலிங்க வள்ளலார் † மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை
 † கோபாலகிருஷ்ண பாரதியார் † கவிமணி
 † பாரதியார் † திரு.வி.க

ஆகியோரும் மகேசனைப் பாடினாலும் மக்களின் இழிநிலை மாறுவதற்குரிய
 சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைப் பாடிப் புரட்சிப்பா முன்னோடிகள் எனத்
 திகழ்கின்றனர்.

இவர்கள் புதுக்கித் தந்த பாதையில் நாமக்கல் கவிஞர், பாரதிதாசன்
 முதலானோர் தேச விடுதலை, மக்கள் விடுதலை, மூடநம்பிக்கைத் தகர்ப்பு
 முதலானவை பாடுவதற்குரிய கருவியாகக் கவிதையை முயுவீச்சில்
 கைக்கொண்டனர்.

கவிதைக் கருவி கொண்டு அடிமைத் தளையை அகற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட
 ஈடுபட மரபுக் கவிதைக்குரிய யாப்புத் தளையும் மெல்ல மெல்ல நெகிழ்ந்து
 கொடுத்தது. 19-ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களான
 † ஜீவா † வெரியசாமித்தாரன் † கொத்தமங்கலம் சுப்பு

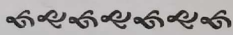
முதலானோர் மரபுக் கவிதையையே புதுக்கவிதைச் சாயலுடன், இரண்டனையும்
 இணைக்கும் பாலமாகத் திகழ்ந்தனர். தமது கற்பனைச் சிறகை முறிக்க முயன்ற
 யாப்புச் சங்கிலியைத் தகர்த்த நிலையை 20-ஆம் நூற்றாண்டுக் கவிஞர்களிடம்
 காணலாகிறது. இவ்வாறு 18-20 ஆம் நூற்றாண்டின் மக்களைப் பாடிய புரட்சிக்
 கவிதைகள்

(1) மரபுக் கவிதைகள்

(2) மரபுப் புதுக் கவிதைகள்

(3) புதுக்கவிதைகளின் தோற்றக் கவிதைகள்

என்னும் மூன்று நிலைகளில் இலங்கக் காண்கிறோம்.

(36) சிறுகதைத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (கி.பி.19 முதல்)

கற்பனைக் கதைகள், உண்மை நிகழ்வுகள் மற்றும் நகைச்சுவை கலந்தே
 சிறுகதைகள் எழுதப்படும். இவற்றை முறையே தொல்காப்பியர் கூறிய
 பொருளொடு புணராப் பொய்மொழி 'பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி'
 என்று கூறியவற்றோடு ஒப்புணரத் தக்கன. எட்டுத் தொகைப் பாடல்கள்
 அனைத்தும் சிறுகதை வடிவின் எனலாம். காப்பியங்கள், புராணங்களில்
 காணப்படும் கிளைக்கதைகளும் சிறுகதை, நெடுங்கதை வடிவின்
 சிறுகதையின் தோற்ற வளர்ச்சி நிலைகளை,

- I. சிறுகதையின் இலக்கணம்
- II. சிறுகதை வரலாறு
- III. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள்
- IV. இதழ்சார் எழுத்தாளர்கள்
- V. இதழ் சாரா எழுத்தாளர்கள்
- VI. பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்
- VII. சிறுகதை போற்றும் முயற்சிகள்

என்னும் படிநிலைகளில் காணலாம்.

I. சிறுகதையின் இலக்கணம்

- ◆ தொடக்கம்
- ◆ வளர்ச்சி
- ◆ சிக்கல்
- ◆ உச்சகட்டம்
- ◆ முடிவு

என்னும் 5 கூறுகளைச் சிறுகதை கொண்டிருக்கும். அதிகபட்சம் இரண்டு மணி
 நேரத்திற்கு மேல் கதை நீளக் கூடாது; குதிரைப் பந்தயத்தின் தொடக்கம், முடிவு
 போல் கூர்மை கொண்டிருக்கவேண்டும்; கிளைக் கதைகள் கூடாது; கதையில்
 கூறப்படும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் கதையோடு தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும்
 என்பன சிறுகதைக்கான வரையறைகள்.

II. சிறுகதை வரலாறு

கதை கூறலும் கேட்டலும் மனித வாழ்க்கையில் கலந்த ஒன்று. எனவே
 ஒவ்வொரு மனித சமூகத்திலும் கதைகள் நிரம்ப உள்ளன. எனவே
 சிறுகதையைத் தனியொரு இலக்கியமாகக் கருதுகின்ற நோக்கினை
 அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த எட்கர் ஆலன்போ தொடங்கி வைத்தார். மேலாட்டார்
 வரவும் அறிவியல் வளர்ச்சியும், பத்திரிகைகளின் பக்கப்பலமும் சிறுகதைகளின்

மயேச்சுரர், காக்கைபாடினியார், அமுதசாகரர் போன்ற பலரும் யாப்பிலக்கணத்தை வளர்த்தனர்.

10ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அமுதசாகரர் என்பவர் யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை என்ற இருநூல்களை இயற்றினார். இவ் இருநூலுக்கும் குணசாகரர் என்பர் உரை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் யாப்பருங்கலக்காரிகை என்ற நூலும் அதற்குக் குணசாகரர் எழுதிய உரையும் இன்றும் செல்வாக்குடன் உள்ளன.

தொல்காப்பியர் செய்ப்படுவன எல்லாம் 'செய்யுள்' என்று கொண்டார். அதனால்தான் உரைநடை, பழமொழி, விடுகதை போன்றவற்றை எல்லாம் அதனுள் அடக்கினார். அவர் யாப்பைச் செய்யுளின் ஓர் உறுப்பாகக் கூறியுள்ளார்.

பிற்காலத்தில் யாப்பிலக்கணத்தைத் தனியாக வளர்த்தவர்கள் அதனுள் செய்யுளை அடக்கிவிட்டார்கள். பிற்காலத்தார் இலக்கணப்படி செய்யுள் என்பது பாக்களை மட்டுமே குறிக்கும் எனவே தொல்காப்பியர் செய்யுளுள் யாப்பை அடக்கினார். பிற்காலத்தவர்கள் யாப்பினுள் செய்யுளை அடக்கினர் எனலாம்.

பொதுவாக யாப்பிலக்கணம் என்பது உறுப்பியல், செய்யுளியல், ஒழிபியல் என்ற மூன்று பகுதிகளை உடையனவாக இருக்கும்.

1. உறுப்பியல்

செய்யுளை ஆக்குவதற்கு உரிய உறுப்புகளைப் பற்றிக் கூறும் பகுதிக்கு 'உறுப்பியல்' என்று பெயர். இயல் - இலக்கணம்.

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்ற ஆறும் செய்யுள் உறுப்புகளாகும். இவை எல்லாம் காரணப் பெயர்களாகும் என்பர்.

எழுதப் படுதலின் எழுத்தே, அவ்வெழுத்து அசைத்து இசைகோடலின் அசையே, அசைஇயைந்து சீர்கொள நின்றலின் சீரே, சீர் இரண்டு தட்டு நின்றலின் தளையே, அத்தளை அடுத்து நடத்தலின் அடியே, அடிஇரண்டு தொடுத்தல் முதலாயின தொடையே, அத்தொடை

பாவி நடத்தலின் பாவே, பாவொத்து இனமா நடத்தலின் இனம் எனப்படுமே.

1. எழுத்து

யாப்பிலக்கணத்தில் சொல்லப்படும் எழுத்துகள் மொத்தம் பின்மூன்று வகைப்படும். அவை,

1. குறில்	6. ஐகாரக்குறுக்கம்	11. இடையினம்
2. நெடில்	7. ஆய்தம்	12. உயிர்மெய்
3. உயிர்	8. மெய்	13. அளபெடை
4. குற்றியலிகரம்	9. வல்லினம்	
5. குற்றியலுகரம்	10. மெல்லினம்	

ஐகாரக் குறுக்கத்தால் ஓளகாரக் குறுக்கமும் கொள்ளப்படும், அளபெடையை உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என இரண்டாக்கிக் கொள்ளப்படும்.

இவை அசை, தொடை, வண்ணம் போன்றவற்றுள் உறுப்பாக வரும்.

இவற்றின் இலக்கணங்களை 'எழுத்து இலக்கணத்துள்' விளக்கியுள்ளேன் அங்குக் கண்டுகொள்க.

எனினும் எழுத்திலக்கணக் குற்றியலுகரம் வேறு, யாப்பு இலக்கணக் குற்றியலுகரம் வேறு. எனவே இதனைப் பற்றி மட்டும் இங்கு விளக்குகின்றேன்.

எழுத்து இலக்கணத்தில் சொன்ன ஆறுவகையான குற்றியலுகரம் வருமாறு

1. நெடில் தொடர்க்குற்றியலுகரம் - நாடு, காசு, தூது
2. உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - முதுகு, படகு, ஒன்பது
3. வன்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - பாக்கு, பத்து, பாட்டு
4. மென்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - நெஞ்சு, நண்டு, துங்கு
5. இடைத்தொடர்க் குற்றியலுகரம் - மார்பு, கொய்து, மல்கு
6. ஆய்தத் தொடர்க்குற்றியலுகரம் - அஃது, எஃகு

இவை எழுத்திலக்கணம் சார்ந்த குற்றியலுகர வகைப்பாடு. யாப்பிலக்கணப்படி அமையும் ஏழுவகையான குற்றியலுகரம் வருமாறு.

1. குறில்ஒற்றுக் குற்றியலுகரம் - கட்டு, நுங்கு, பத்து
2. நெடில் குற்றியலுகரம் - நாடு, காசு, தூது
3. நெடில் ஒற்றுக் குற்றியலுகரம் - பாக்கு, நான்கு, மாப்பு
4. குறில் இணைக் குற்றியலுகரம் - முதுகு, படகு, முரகு
5. குறில் இணை ஒற்றுக் குற்றியலுகரம் - அரக்கு, உருட்டு
6. குறில் நெடில் குற்றியலுகரம் - அசோகு, பிசாசு, வராது
7. குறில் நெடில் ஒற்றுக் குற்றியலுகரம் - பனாட்டு, தமாக்கு

(இவை நேரசை, நிரையசை அமைப்பை அடியொட்டி அமைக்கப்பட்டவை)

பொதுவாக அசையில் ஒரு மாத்திரைக்கும் குறையான எழுத்துகள் முதலில் உள்ள உயிருடன் சேர்த்தே அலகிடப்படும். க - நேரசை, கல் - நேரசை, ஆ - நேரசை, ஆல் - நேரசை, கண - நிரையசை, கணம் - நிரையசை, கலா - நிரையசை, கலாம் - நிரையசை

'ஞாயிறு' என்பது எழுத்திலக்கணப்படி உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் ஆகும்.

ஆனால் யாப்பிலக்கணப்படி 'ஞாயிறு' என்பது குற்றியலுகரமே இல்லை. இது முற்றியலுகரம் ஆகும். ஏனெனில் 'ஞாயிறு' என்பதை அசை பிரிக்கும்போது,

ஞா | யிறு
நேர் | நிரை

என அசை பிரிக்க வேண்டும். 'யிறு' என்பதில் குற்றெழுத்தை அடுத்து 'று' வந்துள்ளது. 'அது, இது, விடு' போல. குற்றெழுத்தை அடுத்து கு, சு, டு, து, பு, று வந்தால் அது எழுத்திலக்கணப்படியும், யாப்பிலக்கணப்படியும் குற்றியலுகரம் அன்று. 'ஞாயிறு' என்பதில் உள்ள உகரத்தை முற்றியலுகரமாகக் கொண்டே ஞா - யிறு என்பது பிரித்து 'யிறு' என்பது இருகுறில் இணைந்து வந்த 'நிரை' அசையாகக் கணக்கிடப்படுகிறது.

அவ்வாறே 'ஒன்பது', என்பதும் நேர் - நிரை என அசைபிரிக்கப்படுகிறது.

விளை | யாட் | டு
நிரை | நேர் | நேர்

இறுதியில் 'டு' என்று ஒரு மாத்திரை உடைய குற்றெழுத்தாகக் கொண்டு நேரசையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

2. அசை

எழுத்துகளை அசைத்து இசை கோடலின் அசை' கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது, எழுத்துகளைத் தமிழ் உச்சரிப்புக்குத் தக்க ஒலித்து அசை கணக்கிடல்.

நேரசை, நிரை அசை என அசை இரண்டு வகைப்படும். நேரசை: இதில் ஓர் உயிர் எழுத்து மட்டுமே இருக்கும்.

அ. தனிக்குறில்	- க
ஆ. தனிக்குறில் ஒற்று	- கல்
இ. தனி நெடில்	- கா
ஈ. தனி நெடில் ஒற்று	- கால்

நிரையசை: இதில் இரண்டு உயிர் எழுத்துகள் இருக்கும்.

அ. இருகுறில்	- பல
ஆ. இருகுறில் ஒற்று	- பலர்
இ. குறில் நெடில்	- கலா
ஈ. குறில் நெடில் ஒற்று	- கலாம்

எனவரும். நெடிலும் குறிலும் சேர்ந்தும், நெடிலும் நெடிலும் சேர்ந்தும் ஓர் அசையாகக் கணக்கிடக்கூடாது. குறிலும் நெடிலும் சேர்ந்து ஒலிக்கும்.

வர, விழ, படி, உரு, கழி என இவற்றை உச்சரித்துப் பார்த்தால் இவை சேர்ந்திசைப்பதை உணரலாம்.

நோவு, போகி, வாடி, தோழி எனவரும் இவற்றை உச்சரித்தால் இவை பிரிந்து இசைப்பதை உணரலாம்.

போகா, தீதே, வீசா, காடா, பீமா என வரும் இவற்றை உச்சரித்தாலும் இவை பிரிந்து இசைப்பதை உணரலாம்.

அதனால் நமது முன்னோர்கள் குறில் நெடில், நெடில் குறில் என நிரை கொள்ளவில்லை.

அம்/மா இங்/கே வா/வா
ஆ/சை முத்/தம் தா/தா
ஈ/யைத் தூ/ர ஓட்/டு

இவை நேரசையால் மட்டுமே வந்த பாட்டுக்கள் அணி/மிகு தமிழ்/மொழி விடா/மலே நடாத்திய மணி/திகழ் புகழ்/முடி அர/சினர் பெறு/பவே மணி/மொழி பயின்றவர் புகழ்/மொழி உயர்/வே இவை நிரையசையால் மட்டுமே வந்த பாட்டு. எண்ணித் துணிக கரு/மம் துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்/ப திழுக்/கு

இது நேரசை, நிரையசை இரண்டும் கலந்து வந்த பாட்டு.

3. சீர்

அசை இயைந்து சீர்கொள நிற்பது சீர் எனப்படும். அதாவது அசைகள் சீராக ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்து நிற்பது. ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர், அசைச்சீர் ஆகியன சீர்களாகும்.

1. ஈரசைச்சீர்

இதற்கு இயற்சீர், ஆசிரிய உரிச்சீர், அகவற்சீர் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. நேர், நிரை என்ற அசைகளில் ஏதேனும் இரண்டு அசைகள் சேர்ந்து ஒரு சீராக நிற்பது.

நேர்நேர் - தேமா
நிரைநேர் - புளிமா
நிரைநிரை - கருவிளம்
நேர்நிரை - கூவிளம்

'தேமா' போன்றன வாய்பாடுகளாகும். வாய்பாடுகளை அசை பிரித்தால் சீர்கள் வந்துவிடும்.

தே	மா	புளி	மா	கரு	விளம்	கூ	விளம்
நேர்	நேர்	நிரை	நேர்	நிரை	நிரை	நேர்	நிரை

இது இனிவரும் எல்லா வாய்பாடுகளுக்கும் பொருந்தும். இவ் வாய்பாடுகள் தளை இலக்கணத்திற்கு முக்கியமானவை ஆகும்.

தேமா, புளிமா என்ற இரண்டையும் 'மாச்சீர்' என்றும் கூவிளம், கருவிளம் என்ற இரண்டையும் 'விளச்சீர்' என்றும் கூறுவர்.

மூவசைச்சீர்: மூவசைச்சீர் மொத்தம் எட்டு ஆகும். இவற்றை வெண்சீர், வஞ்சிச்சீர் என இரண்டு வகைப்படுத்துவர்.

வெண்சீர்: ஈரசையால் ஆகிய ஆசிரிய உரிச்சீரின் இறுதியில் மேலும் ஓர் 'நேர்' வருவது. இதற்குக் காய்ச்சீர், வெண்பா உரிச்சீர், வெள்ளைச்சீர் என்ற பெயர்களும் உண்டு. இது வெண்பாவில் பயின்று வருவதால் இப்பெயர் பெற்றது.

நேர்நேர்நேர் - தே மாங் காய்
நிரைநேர்நேர் - புளி மாங் காய்
நிரைநிரைநேர் - கரு விளங் காய்
நேர்நிரைநேர் - கூ விளங் காய்

இவை வெண்பாவிற்கு உரிய சீராக இருந்தாலும் வெண்பாவின் ஈற்று அயல் சீராகப் பெரும்பாலும் வருவதில்லை. 1330 திருக்குறளில் 144 குறில் மட்டுமே ஈற்றயற்சீர் காய்ச்சீராக அமைந்துள்ளது.

வஞ்சிச்சீர்: ஈரசைச்சீராகிய ஆசிரிய உரிச்சீரின் இறுதியில் மேலும் ஓர் 'நிரை' வருவது. இதற்குக் கனிச்சீர், வஞ்சி உரிச்சீர் என்ற வேறு பெயர்களும் உண்டு. இது வஞ்சிப்பாவில் பயின்று வருவதால் இப்பெயர் பெற்றது.

நேர்நேர்நிரை - தே மாங் கனி
நிரைநேர்நிரை - புளி மாங் கனி
நிரைநிரைநிரை - கரு விளங் கனி
நேர்நிரைநிரை - கூ விளங் கனி

இவற்றுள் 'மாங்கனி' என்று முடியும் இரண்டையும் நேர்நடுவாகிய வஞ்சி உரிச்சீர் என்றும், 'விளங்கனி' என்று முடியும் இரண்டையும் நிரை நடுவாகிய வஞ்சி உரிச்சீர் என்றும் கூறுவர்.

நாலசைச்சீர்

காய்ச்சீர் நான்கின் ஈற்றிலும், கனிச்சீர் நான்கின் ஈற்றிலும் நேர் சேர்வதால் வரும் எட்டும்.

காய்ச்சீர் நான்கின் ஈற்றிலும், கனிச்சீர் நான்கின் ஈற்றிலும் நிரை சேர்வதால் வரும் எட்டும், ஆக (8+8=16) பதினாறும் நாலசைச்சீர்களாகும்,

1. நேர்நேர்நேர்நேர் - தேமாந்தன்பு
2. நிரைநேர்நேர்நேர் - புளிமாந்தன்பு
3. நிரைநிரைநேர்நேர் - கருவிளந்தன்பு
4. நேர்நிரைநேர்நேர் - கூவிளந்தன்பு

(காய்ச்சீருடன் இறுதியில் நேர் சேர்ந்தால் வாய்பாடு 'தண்பூ' என்றாகும்.)

- 5. நேர்நேர்நிரைநேர் - தேமாநறும்பூ
- 6. நிரைநேர்நிரைநேர் - புளிமாநறும்பூ
- 7. நிரைநிரைநிரைநேர் - கருவிளநறும்பூ
- 8. நேர்நிரைநிரைநேர் - கூவிளநறும்பூ

(கனிச்சீருடன் 'நேர்' சேர்ந்தால் வாய்பாடு 'நறும்பூ' என்றாகும்.)

- 9. நேர்நேர்நேர்நிரை - தேமாந்தண் நிழல்
- 10. நிரைநேர்நேர்நிரை - புளிமாந்தண் நிழல்
- 11. நிரைநிரை நேர்நிரை - கருவிளந்தண் நிழல்
- 12. நேர்நிரைநேர்நிரை - கூவிளந்தண் நிழல்

(காய்ச்சீருடன் 'நிரை' சேர்வதால், வாய்பாடு 'தண்நிழல்' என்றாகும்.)

- 13. நேர்நேர்நிரைநிரை - தேமாநறுநிழல்
- 14. நிரைநேர்நிரைநிரை - புளிமாநறுநிழல்
- 15. நிரைநிரைநிரைநிரை - கருவிளநறுநிழல்
- 16. நேர்நிரைநிரைநிரை - கூவிளநறுநிழல்

(கனிச்சீருடன் 'நிரை' சேர்ந்தால் வாய்பாடு 'நறுநிழல்' என்றாகும்.)

பாவில் நாலசைச்சீர் வரும்முறை

1. வெண்பாவில் நாலசைச்சீர் வராது
2. ஆசிரியப்பாவில் குற்றியலுகரம் வந்தால்தான் நாலசைச்சீர் வரும்.
3. கலிப்பாவில் பெரும்பாலும் குற்றியலுகரம் வந்தால்தான் நாலசைச்சீர் வரும்.
4. கலிப்பாவில் குற்றியலுகரம் வராவிட்டாலும் நாலசைச்சீர் வரும்.
5. வஞ்சிப்பாவில் சிறுபான்மையாக ஓர் அடியில் இரண்டு நாலசைச்சீர்கள் சேர்ந்தும் வரும்.
6. ஆசிரியப்பாவிலும், கலிப்பாவிலும் சிறுபான்மையாக ஓரடியில் ஒரு நாலசைச்சீர் மட்டுமே வரும்.
7. ஆசிரியப்பாவிலும், கலிப்பாவிலும் சிறுபான்மையாக ஓரடியில் இருநாலசைச்சீர்கள் வந்தாலும் ஒன்றை அடுத்து ஒன்று எனச் சேர்ந்து வராது.

- 8. பாவினத்தில் நாலசைச்சீர் வராது.
- 9. தொல்காப்பியர் நாலசைச்சீர் குறித்து ஏதும் சொல்லவில்லை.
- 10. இக்காலத்தில் நாலசைச்சீர் அறவே வழக்கில் இல்லை.

நேர், நிரை என்ற இரு அசைகளும் பாவில் சீராக நின்றால் அசைச்சீர் எனப்படும்.

நேர் + பு = நேர்பு, நிரை + பு = நிரைபு என வெண்பாவின் அசைச்சீர் வரும்.

- நேர் - நாள்
- நிரை - மலர்
- நேர்பு - காசு
- நிரைபு - பிறப்பு

பாவின அசைச்சீர்களுக்கு உரிய வாய்பாடுகள் ஆகும்.

பாடலை அலகிட்டு (அசைபிரித்து) வாய்பாடு கூறல்

தேம் / நேர்	படு / நிரை	பனை / நிரை	யின்திரள் / நேர்	பழுத் / நிரை	தொரு / நிரை	விதை / நிரை
கூவிளம்	புளிமா	புளிமா	கருவிளம்	கருவிளம்	கருவிளம்	கருவிளம்
வா / நேர்	ஹை / நிரை	ஓங் / நேர்	கி / நேர்	வளம் / நிரை	பெற / நிரை	வள / நிரை
கூவிளம்	தேமா	தேமா	தேமா	கருவிளம்	கருவிளம்	கருவிளம்
ஒரு / நிரை	வர்க் / நேர்	கிருக் / நிரை	க / நேர்	நிழ் / நிரை	லா / நேர்	கா / நேர்
புளிமா	புளிமா	புளிமா	புளிமா	புளிமா	புளிமா	தேமா

பாடலை அலகிட்டு வாய்பாடு கூறவேண்டும். இதில் அசைச்சீர் நான்கும் வந்துள்ளமை காண்க.

நல்/லா/ரைக்	காண்/பது/வும்	நன்/றே	நவ/யிக்/க
நேர்நேர்நேர்	நேர்நிரைநேர்	நேர்நேர்	நிரைநேர்நேர்
தேமாங்காய்	கூவிளங்காய்	தேமா	புளிமாங்காய்
நல்/லார்/சொல்	கேட்/பது/வும்	நன்/றே	நல்/லார்
நேர்நேர்நேர்	நேர்நிரைநேர்	நேர்நேர்	நேர்நேர்
தேமாங்காய்	கூவிளங்காய்	தேமா	தேமா

குணங்/கள் நிரைநேர் புளிமா	உரைப்/பது/வும் நிரை நிரைநேர் கருவிளங்காய்	நன்/றே, நேர்நேர் தேமா	அவ/ரோ(டு) நிரைநேர் புளிமா
இணங்/கி நிரைநேர் புளிமா	இருப்/பது/வும் நிரைநிரைநேர் கருவிளங்காய்	நன்/று நேர்நேர் தேமா	

என அலகிட்டு வாய்பாடு கூறவேண்டும்.

பூந்/தா/மரை நேர்நேர்நிரை தேமாங்கனி	போ/தல/மரத் நேர்நிரைநிரை கூவிளங்கனி

தேம்/புன/லிடை நேர்நிரைநிரை கூவிளங்கனி	மீன்/திரி/தரு நேர்நிரைநிரை கூவிளங்கனி

வள/வய/லிடை நிரைநிரைநிரை கருவிளங்கனி	கள/வியின்/மகிழ் நிரைநிரைநிரை கருவிளங்கனி

வினைக்/கம்/பலை நிரை நேர் நிரை புளிமாங்கனி	மனைச்/சிலம்/பவும் நிரை நிரை நிரை கருவிளங்கனி

என அலகிட்டு வாய்பாடு கூறவேண்டும்

அங்/கண்/வா/னம் நேர்நேர்நேர்நேர் தேமாந்தண்பூ	அகமகிழ்/எய்த நேர்நேர்நேர்நேர் தேமாந்தண்பூ

வெங்/களி/யா/னை நேர் நிரைநேர்நேர் கூவிளந்தண்பூ	வேல்வேந்தரும் நேர் நிரைநேர்நேர் கூவிளந்தண்பூ

கடி/மலர்/ஏந்திக் நிரைநிரைநேர்நேர் கருவிளந்தண்பூ	கடிதின் வந்து நிரைநிரைநேர்நேர் கருவிளந்தண்பூ

என அலகிட்டு வாய்பாடு கூறவேண்டும். இவை பிற்காலத்திற்
இரண்டு ஈரசைச் சீர்களாகக் (அங்கண்-வானம்) கொள்ளப்பட்டன.

பொன்னின் குட(ம்உ)டைந்தால் பொன்னாகும் என்னாகும்
மணணின் குடம் உடைந்தக் கால்
இதன் ஈற்றுச்சீர் 'கால் - நாள்' என ஓரசைச்சீர் வந்தது. (வெண்பா
ஈற்று முச்சீராகும்).

நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை
இதன் ஈற்றுச்சீர் 'மழை - நிரை' என ஓரசைச்சீராக வந்தது.
அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொல் மாலும்என் நெஞ்சு
இதன் ஈற்றுச்சீராக 'நெஞ்சு - நேர்பு' என ஓரசைச்சீர் வந்தது
ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும்சேட் சென்றார்
வருநாள்வைத்(து) ஏங்கு பவர்க்கு
இதன் ஈற்றுச்சீராக 'பவர்க்கு - நிரைபு' என ஓரசைச்சீர் வந்தது.

தளை

சீர் இரண்டு தட்டு (சேர்ந்து) நிற்பது தளை ஆகும். அதாவது
தளை சீரும் வருஞ்சீரும் தம்முள் சேரும்முறை தளை எனப்படும்
தளை ஏழுவகைப்படும்.

1. மாமுன் நேர்வரின் - நேர் ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை
2. விளம் முன்நிரைவரின் - நிரை ஒன்றிய ஆசிரியத்தளை
3. மாமுன் நிரைவந்தாலும்
விளம்முன் நேர்வந்தாலும் } இயற்சீர் வெண்டளை
4. காய் முன் நேர்வரின் - வெண்சீர் வெண்டளை
5. காய்முன் நிரைவரின் - கலித்தளை
6. கனிமுன் நிரைவரின் - ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
7. கனிமுன் நேர்வரின் - ஒன்றாத வஞ்சித்தளை

1. நேரொன்று ஆசிரியத்தளை (மாமுன் நேர்)

சீ/ரைத்	தே/டின்	ஏ/ரைத்	தே/டு
நேர் நேர்	நேர் நேர்	நேர்நேர்	நேர்நேர்
தே மா	தே மா	தே மா	தே மா

இது மா முன்னேர் வந்ததால் நேரொன்றாசிரியத் தளை

2. நிரையொன்றாசிரியத்தளை (விளம் முன் நிரை)

அறம்/செய விரும்/பு
 நிரை நிரை நிரை நேர்
 கரு விளம் புளி மா

இது விளம் முன் நிரை வந்ததால் நிரையொன்று ஆசிரியத்தளை இவ் இருதளைகளும் ஆசிரியப்பாவில் பயின்று வரும்.

3. இயற்சீர் வெண்டளை (மாமுன்நிரை, விளம்முன்சேர்)

வாழ்/க தமிழ்/மொழி வாழ்/க தமிழ்/மொழி
 நேர்நேர் நிரைநிரை நேர்நேர் நிரைநிரை
 தே மா கரு விளம் தே மா கரு விளம்

இதில் மாமுன் நிரையும், விளம் முன் நேரும் வந்ததால் இயற்சீர் வெண்டளை.

4. வெண்சீர் வெண்டளை (காய் முன் நேர்)

கெட்/டா/லும் மேன்/மக்/கள் மேன்/மக்/க ளே/சங்கு
 நேர்நேர்நேர் நேர்நேர்நேர் நேர்நேர்நேர் நேர்நேர்நேர்
 தேமாங்காய் தேமாங்காய் தேமாங்காய் தேமாங்காய்

கட்/டா/லும் வெண்/மை தரும்
 நேர்நேர்நேர் நேர் நேர் நரை
 தே மாங் காய் தே மா மலர்

இதில் காய் முன் நேர் வந்ததால் வெண்சீர் வெண்டளை. மேலும் மா முன் நிரை வந்துள்ளது இயற்சீர் வெண்டளை. இவ்வாறு வெண்பாவில் இரு வெண்தளைகளும் கலந்து வரும்.

5. கலித்தளை (காய் முன் நிரை)

நீ/ரா/டும் கட/லுடுத்த நில/மடந்/தைக் கெழி/வொழுது
 நேர்நேர்நேர் நிரைநிரைநேர் நிரைநிரைநேர் நிரைநிரைநேர்
 தேமாங்காய் கருவிளங்காய் கருவிளங்காய் கருவிளங்காய்

இதில் காய் முன் நிரை வந்ததால் கலித்தளை ஆயிற்று.

6. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை (கனி முன் நிரை)

மை/சிறந்தன மணி/வரை
 நேர்நிரைநிரை நிரைநிரை
 கூவிளங்கனி கருவிளம்

இதில் கனி முன் நிரை வந்ததால் ஒன்றிய வஞ்சித்தளை

1. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை (கனி முன் நேர்)

பொய்/சிறந்தனர் கா/தலர்
 நேர் நிரை நிரை நேர் நிரை
 விளங் கனி கூவிளம்

இதில் கனி முன் நேர் வந்ததால் ஒன்றாத வஞ்சித்தளை. இவ் இரு தளையும் வஞ்சிப்பாவில் பயின்று வரும்.

வீனையடி நீ எனக்கு
 நேர்நேர் நிரைநேர்
 தேமா புளிமா
 விரல் நானுனக்கு
 நிரைநிரை நேர்நிரைநேர்
 கருவிளம் கூவிளங்காய்

மேவும்

நான் நீ என்ற நேரசைசீரை இயற்சீர் போலக் (நேர்நேர்) கொண்டு தளை கூட்டப்பட்டது. அவ்வாறே விரல் என்ற நிரையசைச் சீரை இயற்சீர் போலக் (நிரைநிரை) கொண்டு தளை கூட்டப்பட்டதை அறிக. இவை இயற்சீர் வெண்டளை ஆகும்.

நாலசைச்சீரை தலைகொள்ளும் முறை

1. நாலசைச்சீர் பதினாறில் 'பூ' என்ற வாய்ப்பாட்டில் முடியும் எட்டுச் சீரையும் காய்ச்சீரான வெண்பா உரிச்சீர் போலக் கொண்டு தளை கூட்ட வேண்டும். அதாவது 'பூ' முன் நேர்வரின் வெண்டளை ஆகும். 'பூ' முன் நிரைவரின் கலித்தளை ஆகும்.

2. நாலசைச்சீர் பதினாறில் 'நிழல்' என்ற வாய்ப்பாட்டில் முடியும் எட்டுச் சீரையும் கனிச்சீரான வஞ்சி உரிச்சீர் போலக் கொண்டு தளை கூட்ட வேண்டும். அதாவது, 'நிழல்' முன் நிரைவரின் ஒன்றிய வஞ்சித்தளை ஆகும். 'நிழல்' முன் நேர் வரின் ஒன்றாத வஞ்சித்தளை ஆகும்.

அசைச்சீர்த் தளைகொள்ளும் முறை

நாள் (நேர்), மலர் (நிரை) என்ற அசைச்சீர்களை ஆசிரிய உரிச்சீர் போலக் கொண்டு தளை கூட்ட வேண்டும்.

அதாவது, 'நாள்' என்ற அசைச்சீர் முன் நேர்வரின் அது ஆசிரியத்தளை ஆகும். அவ்வாறே 'மலர்' என்ற அசைச்சீர் முன் நிரைவரின் அதுவும் ஆசிரியத்தளை ஆகும். மாறிவரின் வெண்டளை ஆகும்.

வினையடி	நீ	எனக்/கு
	நேர்	நிரைநேர் - வெண்டளை
	தேமா	
மேவும்	விரல்	நா/னுனக்/கு
	நிரை	நேர்நிரைநேர் - ஆகிரியத்தளை
	தேமா	

எனத் தளை கொள்ள வேண்டும்.

அடி

தளை அடுத்து (தொடர்ந்து) நடப்பது அடி எனப்படும். என்று இலக்கணம் சொல்லப்படும் அடிகளில் உள்ள சீர்களைக் கொண்டே அடியின் வகை கூறப்படுகிறது. அடி ஐந்து வகைப்படும். ஓர் அடியில்,

1. இருசீர் இருப்பின் அது - குறளடி
2. முச்சீர் இருப்பின் அது - சிந்தடி
3. நாற்சீர் இருப்பின் அது - அளவடி (அ) நேரடி
4. ஐந்துசீர் இருப்பின் அது - நெடிலடி
5. ஆறுசீரும் அதற்கு மேலும் இருப்பின் அது-கழிநெடிலடி.

நிலாநிலா ஓடிவா
நில்லாமல் ஓடிவா
மலைமேலே ஏறிவா
மல்லிகைப்பூ கொண்டுவா

என்பது குறளடியால் (இரு சீரடியால்) வந்தது.

கைவீ சம்மா கைவீசு
கடைக்குப் போகலாம் கைவீசு
மிட்டாய் வாங்கலாம் கைவீசு
மெதுவாய்த் தின்னலாம் கைவீசு

என்பது சிந்தடியால் (முச்சீரடியால்) வந்தது.

தரித்திரம் போகுது செல்வம் வருகுது
படிப்பு வளருது பாவம் தொலையுது
படிச்சவன் சூதும் பாவமும் பண்ணினால்
போவான் போவான் ஐயோவென்று போவான்

(பாரதியார் பாடல்)

என்பது அளவடி (நாற்சீரடி)யால் வந்தது.

கறந்தபால் முலைப்புகா கடைந்த வெண்ணெய் மோர்ப்புகா
உடைந்து போன சங்கின்ஓசை உயிர்களும் உடற்புகா
விரிந்தது உதிர்ந்த காயும் மீண்டும்போய் மரம்புகா
இறந்தவர் பிறப்ப தில்லை இல்லைஇல்லை இல்லையே!
(சித்தர் சிவவாக்கியார் பாடல்)

என்பது நெடிலடியால் (ஐஞ்சீரடியால்) வந்தது.

கல்வி இல்லாத பெண்கள்
களர்நிலம் அந்நிலத்தில்
புல்விளைந் திடலாம் நல்ல
புதல்வர்கள் விளைவ தில்லை
கல்வியை உடைய பெண்கள்
திருந்திய கழனி அங்கே
நல்அறிவு உடைய மக்கள்
விளைவது நவிலவோ நான்?

(பாரதிதாசன் குடும்பவிளக்கு)

என்பது அறுசீர் கழிநெடிலடியால் வந்தது.

மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமை யைக்கொளுத் துவோம்
வைய வாழ்வு தன்னில் எந்த
வகையி லுநமக் குள்ளே
தாதர் என்ற நிலைமை மாறி
ஆண்க ளோடு பெண்களும்
சரிநி கர்ச மான மாக
வாழ்வம் இந்த நாட்டிலே

(பாரதியார் பாடல்கள்)

என்பது எழுசீர் கழிநெடிலடியால் வந்தது.

தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழியில் சுவடிச் சாலை
சர்வகலா சாலையைப் போல் எங்கும் வேண்டும்
தமிழில்இலாப் பிறமொழிநூல் அனைத்தும் நல்ல
தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்.
அமுதம்போல் செந்தமிழில் கவிதை நூல்கள்
அழகியவாம் உரைநடையில் அமைந்த நூல்கள்

சுமைசுமையாய்ச் சேகரித் துப்பல் கலைசேர்
துறைதுறையாய்ப் பிரித்தடுக்கி வைத்தல் வேண்டும்

(பாரதிதாசன் புத்தகசாலை)

இது எண்சீர் கழிநெடிலடியால் அமைந்த பாட்டு.
பாக்களுக்கு உரிய அடி அளவு

1. வெண்பாவிற்சுச் சிற்றெல்லை (குறைந்தபட்ச அடிஅளவு) இரண்டடி
2. ஆசிரியப்பாவிற்சுச் சிற்றெல்லை மூன்றடி
3. வஞ்சிப்பாவிற்சுச் சிற்றெல்லை மூன்றடி
4. கலிப்பாவிற்சுச் சிற்றெல்லை நான்கடி.

அனைத்து வகைப் பாக்களுக்கும் பேரெல்லை (அதிகபட்ச அடிஅளவு) புலவரின் பொருள் அடிக்கும் உள்ளக் கருத்தின் அளவே ஆகும். அதாவது வரையறுத்துக் கூறமுடியாது புலவர் எவ்வளவு அடி வேண்டுமானாலும் பாடலாம் என்பது கருத்து.

பிற்காலத்தில் 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம் என்பன போன்று ஒரே அடியாலும் பாக்கள் வரத்தொடங்கின கட்டளை அடி

தொல்காப்பியர் காலத்தில் அடியில் உள்ள எழுத்துகளை எண்ணி அதற்குத்தக அடிகளை வகைப்படுத்தும் முறை இருந்தது. நாற்சீர்கொண்ட அடியில்

- 4 முதல் 6 எழுத்துவரை இருந்தால் அது குறளடி
- 7 முதல் 9 எழுத்துவரை இருந்தால் அது சிந்தடி
- 10 முதல் 14 எழுத்துவரை இருந்தால் அது அளவடி/நேரடி
- 15 முதல் 17 எழுத்துவரை இருந்தால் அது நெடிலடி
- 18 முதல் 20 எழுத்துவரை இருந்தால் அது கழிநெடிலடி

கட்டளை அடிக்கு எழுத்தெண்ணும்போது உயிரும், உயர்மெய்யும் தவிர மற்ற எழுத்துகள் எண்ணப்படா என்பர்.

தொல்காப்பியரின் கட்டளை அடியை அடியொற்றுப் பிற்காலத்தில் கட்டளைப் பாக்கள் பல தோன்றின. அது குறித்து செய்யுளியலுள் கூறுகின்றேன்.

அடி இரண்டு தொடுத்தல் முதலாயின தொடை. அதாவது அடிகளைக் கொண்டு பாக்களை ஆக்குதல். பூக்களைத் தொடுத்து மாலை ஆக்குவது போல, அடிகளைத் தொடுத்துப் பாக்களை ஆக்குவர். அதனால்தான் மாலை, தொடை என்பன ஒரே பொருள் உடையன.

தொடு+ஐ = தொடை ஆயிற்று. இது தொழிற்பெயர். தொடுத்தலால் தொடை (கொடுப்பதால் கொடை, விடுத்தலால் விடை, தடுத்தலால் தடை என வருதல் காண்க.)

அடித்தொடை, சீர்த்தொடை என இரண்டு வகைப்படும். பாடலில் ஓர் அடிக்கும் மற்றோர் அடிக்கும் இடையில் அமைவது அடித்தொடை.

பாடலில் ஓர் அடியில் உள்ள சீர்களில் அமைவது சீர்த்தொடை. இது நாற்சீர் கொண்ட அடியில் மட்டுமே கணக்கிடப்படும்.

அடித்தொடை எட்டு வகைப்படும். 1. மோனைத் தொடை 2. எதுகைத் தொடை 3. இயைபுத் தொடை 4. முரண்தொடை 5. அளபெடைத்தொடை 6. இரட்டைத்தொடை 7. அந்தாதித் தொடை 8. செந்தொடை.

1. அடி மோனைத்தொடை:
தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை தீயினும் அஞ்சப் படும். (குறள் 202)

இதில் அடிதோறும் முதல் எழுத்து (தீ) ஒன்றி வந்ததால் இது அடிமோனைத்தொடை ஆயிற்று.

2. அடி எதுகைத் தொடை
தந்தை மகற்கு அற்றும் நன்றி அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல் (குறள்)

இதில் அடிதோறும் முதல் எழுத்து மாத்திரை ஒத்து இரண்டாம் எழுத்து (ந்) ஒன்றி வந்ததால் இது அடி எதுகைத் தொடை ஆயிற்று.

(38) புதுக்கவிதை தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (கி.பி.19 முதல்)

ஒரு நாட்டுக் கலைச்சூழலின் ஒவ்வொரு சமுதாய மாற்றமும் அந்நாட்டு இலக்கியங்களில் எதிரொலிக்கும். அறிவியல் மாற்றங்கள், உலகின் அவசரச் சூழல், தேவைகளின் அசுரப் போக்கு, உலகத் தொழில் புரட்சிகள், அறிவியல் புரட்சிகள், போர்கள் முதலானவை உலக இலக்கியங்களின் பழைய மரபை மாற்றின. இலக்கியங்களின் போக்கிலும் அளவிலும் புது மாற்றத்தை விளைவித்தன. **பிரெஞ்சு புரட்சியின் விளைவாகச் சுதந்திரம் - சமத்துவம் - சகோதரத்துவம்** என்னும் பொருண்மை பல துறைகளிலும் நிலைகொண்டது. இவற்றிற்கு நெகிழ் புலமாக இருக்கும் இலக்கியங்களிலும் கவிதைகளிலும் ஒரு புது வடிவம் உருக்கொள்ளக் கருக் கொண்டன புதுக்கவிதைகளின் தோற்றம் வளர்ச்சி நிலைகளை,

- I. புதுக்கவிதையின் தோற்றம்
- II. பரிசோதனைக் காலம் (1934 - 1947)
- III. மறுமலர்ச்சிக்காலம் : (1959 - 1969)
- IV. செல்வாக்குக் காலம் (1970 முதல்)
- V. புதுக்கவிதை உத்திகள்

என்னும் படிநிலைகளில் காண்போம்.

I. புதுக்கவிதையின் தோற்றம்

புதுக் கவிதையின் தோற்றத்திற்குப் பிரான்சு நாட்டு ரிம்பாட், மால்லார்மே ஆகியோரைக் குறிப்பிடுவர். அமெரிக்கக் கவிஞர் வால்ட் விட்மனுடைய புல்லின் **இதழ்கள் (leaves of grass)** புதுக்கவிதையின் முயற்சியாகக் காணப்படுகின்றது. இவரைத் தொடர்ந்து **எஸ்ரா பவுண்ட், டி.எஸ்.எலியட்** ஆகியோர் புதுக்கவிதை முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். **டி.எஸ். எலியட்டின் பாழ்நிலம் (The waste land)** என்னும் கவிதை நூல் **நோபல் பரிசு** பெற்றது. இவ்வளவு பெரிய அங்கீகாரம் புதுக்கவிதை உலகில் மிகப்பெரிய தாக்குறவை ஏற்படுத்திற்று.

தமிழில் பாரதியாரின் வசன கவிதைகள் புதுக்கவிதைக்கான முன்னோட்டமாகப் புதுக்கவிதைப் பாவலர்களால் இனங்காணப்பட்டன. **வசனகவிதை, விடுநிலைப்பா, கட்டற்ற கவிதை** எனப் பல பெயர்களால் தொடக்க காலத்தில் அழைக்கப் பெற்று 1980-களில் புதுக்கவிதை என்னும் பெயரில் நிலை கொண்டுள்ளது.

புதுக்கவிதை என இனங்காணப்படும் இக்கவிதை வடிவம் **முல்லைக் கலியிலையே** இடம்பெற்றிருப்பதனைக் காணலாம். **ஏறுதழுவுதல்தனைக் கூட, பொழுது,**

எழுந்தது துகள்
ஏற்றனர் மார்பு
கலங்கின மருப்பு
கவிழ்ந்தனர் பலர்

என வரும் வரிகளில், புதுக்கவிதைக்கான வித்து முல்லைக் கலியில் சோழன் நல்லுருத்திரனாரால் சங்ககாலத்திலேயே விதைக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, உலக அளவில் புதுக்கவிதையின் முன்னோடி சோழன் நல்லுருத்திரன் எனக் கூறுவதில் பாரதியாரும் இறும்பூதுகொள்வார்.

புதுக்கவிதைக்கு இலக்கியப் பத்திரிகைகள் ஏணிப்புகளாக இருந்தன. புதுக்கவிதையின் வளர்ச்சி நிலையை,

II. பரிசோதனைக் காலம் (1934 - 1947)

III. மறுமலர்ச்சிக்காலம் (1959 - 1969)

IV. செல்வாக்குக் காலம் (1970 முதல்)

என்று புதுக்கவிதையில் குறியீடு என்னும் நூலில் அத்துல் ரகுமான் குறிப்பிடுகின்றார்.

II. பரிசோதனைக் காலம் (1934 - 1947)

மணிக்கொடி, தினமணி, ஜெயபாரதி, கிராம ஊழியன் உள்ளிட்ட 10 இதழ்கள் புதுக்கவிதைகளை வெளியிட்டன. இந்த இதழ்களில் ந. பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ராஜகோபாலன், க.நா.சுப்ரமணியம், வல்லிக்கண்ணன், புதுமைப்பித்தன் ஆகியோர் புதுக்கவிதைக் கவிஞர்களாக அறிமுகமானார்கள்.

உருவச்சோதனை யாப்பற்ற சந்தநடை அங்கதம் புதிய பார்வை
சமூக விமர்சனம் மனத்தின் குரல் வாழ்வுச்சுவை தத்துவநோக்கு
முதலான பொதுப்பண்புகள் இக்கவிஞர்களின் புதுக்கவிதைகளில் இழையோடின.

1. ந. பிச்சமூர்த்தி :

இயற்கையின் தன்மைகளில் வாழ்வின் தத்துவத்தை வைக்கின்றார். வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் சோனியாகி ஒடுங்கிப் போவதில் இன்பமில்லை. எதிர்த்து நின்று போராடவேண்டும். இந்தத் தத்துவத்தைப் படர்ந்து வளர்ந்த தென்னையின் அடியில் ஒடுங்கிக் கிடக்கும் சோனிக்கமுகின் இடைவிடாத முயற்சி மூலம் எடுத்துரைக்கின்றார். இதனை,

முண்டி மோதும் துணிவே இன்பம்
உயிரின் முயற்சியே வாழ்வின் மலர்ச்சி

.....
ஜீவா! விழியை உயர்த்து
சூழ்வின் இருள் என்ன செய்யும்?
அமுதத்தை நம்பு

ஒளியை நாடு!

என்னும் வரிகளை 'ஒளியின் அழைப்பு' என்னும் கவிதையில் காணலாம்.

2. கு.ப.ராஜகோபாலன்:

கு.ப.ரா வசனகவிதைகள்தாம் எழுதினார். 'மணிக்கொடி'யில் 24 கவிதைகள் 'கலா மோகினி'யில் 5 கவிதைகள் மட்டும் தான் எழுதியதாக வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுகின்றார். (புதிக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் ப : 40)

கு.ப.ரா தனது கவிதைகளைக் 'கருவளையும் கையும்' என்னும் தலைப்பில் தொகுத்து நூலாக வெளியிட விரும்பினார். கடைசி வரை அவரது ஆசை நிறைவேறவில்லை. கு.ப.ரா 'கிராம ஊழியன்' பத்திரிகையில் கௌரவ ஆசிரியர் மற்றும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். 1944 ஏப்ரல் கடைசியில் அவர் மரணம் அடைந்தார். ஏப்ரல் முதல் வாரத்தில் வல்லிக்கண்ணன் கிராம ஊழியனால் பணிபுரியச் சேர்ந்திருந்தார். கு.ப.ரா இறந்தபின் அவரது கவிதைகள் அனைத்தும் கிராம ஊழியனில் வெளியாயின.

அவற்றுள், எந்தச் சிக்கலையும் புதிய பார்வையில் அணுகும் கு.ப.ராவின் ஆற்றலை 'எதற்காக?' என்னும் கவிதையை வல்லிக்கண்ணன் எடுத்தும் காட்டுகின்றார்.

பெண்ணே, புருஷனுக்கேன் இப்படிப் பணிந்து
அடிமைபோல இட்டதெல்லாம் செய்கிறாய்?
'பண்ணு' என்று சொல்லும் புருஷனுக்கு அஞ்சியோ?
இல்லை இல்லை!
இட்டதைச் செய்து செய்து உணர்ச்சியை அடக்க

என்பதன் மூலம் இதனை உணரலாம்.

3. புதுமைப்பித்தன்:

புதுமைப்பித்தன், கவிதைகளையும் அங்கதச் சுவையோடு எழுதினார். 'ஓயாதீர்' என்னும் கவிதையில் எழுத்துக் கூலிகளை அங்கதமாகக் குறிப்பிட்டு, முடிவில்

ஐயா, நான்
செத்ததற்குப் பின்னால்
நிதிகள் திரட்டாதீர்
நினைவை விளிம்பு கட்டிக்
கல்லில் வடித்து வையாதீர்

என்று மிக அழகாகக் கவிதைச் சிற்பத்தை வடித்து வைத்துள்ளார்.

III. மறுமலர்ச்சிக் காலம் (1959 - 1969)

எழுத்து, இலக்கிய வட்டம், நடை ஆகிய இதழ்கள் இக்காலகட்டத்தில் புதிக்கவிதைகளுக்கு இதழியல் பங்களிப்பினைத் தந்தன.

தருமு சிவராமு, சி.மணி வைதீஸ்வரன், சண்முக சுப்பையா, தி.சோ.வேணுகோபாலன் முதலானோர் மறுமலர்ச்சிக் காலப் புதிக்கவிதைக் கவிஞர்கள் ஆவர்.

இவர்கள் கவிதைகளில் படிமம், குறியீடு, குடும்பக் கட்டுப்பாடு, பயனற்ற புழமை, மிகுவேகப் புதுமை பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

வகைமை நேரத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

1. தருமு சிவராமு :
இன்றைய இருப்பே நானே, நேற்று என்னும் சிந்தனைகளுக்கு ஆரம்பமாகிறது.
என்பதனை.

காலக் குளத்தே
நானே நேற்று என்ற
அலையேன் புரள்கிறது
இன்று எனும் கல்துளிகள்
வீசி விழுவதனால்

என்று தருமு சிவராமு கூறுகின்றார்.

2. கி. மணி வைத்தீஸ்வரன் :

வாழ்க்கையின் அனைத்து நிகழ்வுகளையும் கவிதையாக்கும் பாங்கு இவரிடம்
உண்டு. நம் வீட்டுச் சாக்கடையே ஆனாலும் நாறத்தான் செய்யும். இக்கருத்தை

அவன் வீட்டுச் சாக்கடையில்
அடுத்த வீட்டு நாய்ப்படுத்துப்
புரளுவது ஒரு வழக்கமாச்சு
உரிமையால்
ஆனமட்டும் விரட்டிப் பார்த்தும்
அது நகரவில்லை. ஒருநாள்
ஆளுரத் தடியெடுத்து
ஆத்திரத்தால் அடித்துவிட
அது வள்ளென வால் மடக்கிக்
குதித்தோட
அவன் வாய்க்குள்ளே
சள்ளென சகதி விழுந்து தெறித்தது
அவன் வீட்டுச் சகதி

என்னும் கவிதையில் படம்பிடிக்கின்றார்.

3. சண்முக சுப்பையா:

இன்று எழுதப்படும் பெரும்பாலான கவிதைகள் நடுத்தர வர்க்கத்துச் சின்னச்
சின்ன சிக்கல்களையும் சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்கிறது.

யாரும் அடிக்காமல்
நீ ஏன் அழுகின்றாய்
நீ பிறக்காமலிருக்க
நான் முயன்றேன்
என்ற கடுப்பாலோ
காரணமில்லாமல்
நீ ஏன் சிரிக்கின்றாய்
என்னை ஏமாற்றி
நீ பிறந்து விட்டாய்
என்ற களிப்பாலோ

என்னும் கவிதை மூலம் நடுத்தர வர்க்கத்துப் போராட்டங்களுள் ஒன்றான
'குழந்தை', குழந்தை பிறப்பு, குழந்தை வளர்ப்பு தொடர்பான வாளுளாதாரம்

போராட்டங்களைக் காட்டுகிறது. அதன் மூலம் மூலம் தழும்பாகி நிற்கும் உளவியல்
சிக்கல்களைச் சண்முக சுப்பையா மிக அழகாக இக்கவிதையில் வெளிப்படுத்தி
விடுகின்றார்.

IV. செல்வாக்குக் காலம் (1970 முதல்)

கூடதபற, தாமரை, வானம்பாடி, அ., ஐ., டி., தீம், ஏன், கவுடி, ஞானநம் முதலான
29 இதழ்கள் இக்காலச் சூழலில் புதுக்கவிதைக்கு உட்பட்டு வளர்த்தன.

புதுமதிப்பீடுகள் ஷோர்க்சியா எடுப்பாடு மீமனிட நேயம் ஷ. அராய்நாப்பு
ஷீடு விமர்சனம் ஷீவடசொற்கலப்பு ஷீவசனகவிதை நடை
முதலான பல பொருண்மைகள் 'செல்வாக்கு காலக் கவிஞர்களிடம்
காணப்படுகின்றன.

1. கலாப்பிரியா :

மனித மனத்தின் அழுக்கைத் தோலுரித்துக் காட்டுவனவாக இவரது
கவிதைகள் உள்ளன. இப்போக்கு,

(1)

பூவைவிட
காயைவிட
பழத்தை விடவும்
மரம் உயர்ந்தது
அல்லவா?
சொல்லடி கண்ணே
உன் அன்னையையும் நான்
காதலிக்கிறேன்

(2)

அவன் அழகாயில்லாததால்
எனக்குத்
தங்கையாகி விட்டான்

என்னும் கவிதைகளின் மூலம் வெளிப்படுகின்றன. கியப்பான மரமும்
போக்கிலிருந்து திடுக்கீடு, பிரமிப்பு முதலான உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்தக்
கூடியனவாக இக்கவிதைகள் உள்ளன.

2. மின்னூர் சீனிவாசன்:

மின்னூர் சீனிவாசன் அவர்கள் 'கலையுள்ளம் கொண்டவர்' என மூலம்
பாராட்டுகின்றார். கியற்கை வாழ்வின் சுவைகள், அழகியல், மானுடக் கருத்துக்கள்
முதலானவற்றின் தெறிப்புக்களை இவரது கவிதைகளில் காணலாம்.
விவகானந்தரின் கியேசுநாதர் பற்றிய மெய்க்குணத் தேடலைக் கவிஞர்
பாடுபொருளாக எடுத்துக் கொண்டு கூறும் பாங்கு திட்டமும் நூட்டமும் நிறைந்து
காணப்படுகிறது. இதனை,

நான் என்பதனையே நலமாய் ஆங்கிலத்தில்
எழுதிக் குறுக்கொரு கோடும் இட்டால்
தன்னை மறுத்தல் தன்னை மறுப்பே
அன்றோ அதுதான் அடையாளமாகச்
சிலுவைச் சின்னம் நிற்கிறது

என்னும் கவிதையில் காணலாம். சிலுவையின் முழுப்பொருளையும் கவிதையில்
இதற்குமேல் கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்பது பிரபல இயலாத ஒன்று.

3. அப்துல் ரகுமான் :

இன்றைய தமிழ்க்கவிதைபற்றிப் பேசும்போது தலைமை சான்ற கவிஞர்களில் அப்துல்குமாறும் ஒருவர். பால்வீதி, நேயர் விருப்பம், சுட்டு விரல் முதலிய பல கவிதைப் படைப்புகள் இவருடையவை. படிமங்களாகவும், குறியீடுகளாகவும் பாங்குடையன இவர் கவிதைகள். 'காலவழு' என்னும் கவிதை பயனற்ற பழைமைகளில் கருத்தைச் செலுத்துவது காலவழுவாக முடியும் என்னும் கருத்தை விளக்குகிறது. இதனை,

கடந்த காலத்திற்குள்
உன் வேர்கள் நுழையட்டும்
உன் கிளைகளையும் ஏன்
அங்கேயே நீட்டுகிறாய்?

என வினாவதன் மூலம் உணரலாம்.

4. சிற்பி :

மாபுக் கவிதையிலிருந்து புதுக்கவிதைக்கு வந்தவர். 'நிலவுப்பு' முதல் 'சூரிய நிழல்' முடிய எழு கவிதை நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'பாரதி - வள்ளத்தோள்' கவிதைகளை ஒப்பாய்வு செய்துள்ளார். 'ஓ சகுந்தலா' என்னும் கவிதை விகவாமித்திரன் மகளான சகுந்தலா தந்தையினாலும், கணவனான துஷ்யந்தனாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டவர். அவள் நிலையில் இருந்தால் இன்றைய சகுந்தலை என்ன செய்வாள் என்பதனை,

ஆனால் எமது சகுந்தலைகள்
இப்போது தொலைப்பது
மோதிரங்களை அல்ல! - பொருந்தாத
காதலரை!

என்னும் வரிகளில் தெறிப்புறக் கூறிவிடுகின்றார்.

5. மு.மேத்தா :

புதுக்கவிதை, வரலாற்று நாவல் எனப் பல துறைகளிலும் புகழ் பெற்றவர். கண்ணீர் பூக்கள், நாயகம் ஒரு காவியம் முதலிய பல கவிதைத் தொகுப்புகளைத் தந்தவர். வானம்பாடி இயக்கத்தவர். திரைப்படத்துறையிலும் ஈடுபாடு உண்டு. பாவேந்தர் விருது பெற்றுள்ளார். 'ஆகாசத்துக்கு அடுத்த வீடு' என்னும் நூலுக்குச் சாகித்திய அகாடமி பரிசு பெற்றுள்ளார். சாதிக்கொடுமைபற்றிக் 'காற்றை மிரட்டிய சருகுகள்' என்னும் கவிதை விவரிக்கிறது.

ஒல்லியாய் இருந்தாலும்
ஊசி இணைக்கிறது
தடித்திருந்தாலும்
கத்தரிக்கோல் தனித்தனியாகப் பிரிக்கிறது

என்னும் புகுதி. சாதி என்பது மெலிந்து காட்சி தரும் ஊசியல்ல, தலையெல்லாம் கனத்துக் கொழுத்த கத்தரிக்கோல் என்பதனைத் தெளிவுபடுத்தி எச்சரிக்கை விடுகின்றார்.

6. பொன்.செல்வகணபதி:

எழுபதுகளின் தொடக்கத்தில் எழுதத் தொடங்கியவர். செல்வகணபதி

கவிதைகள், நிழல்களை நோக்கிய போராட்டங்கள், கைது செய்யப்பட்ட நியாயங்கள், சுதந்திர சோகங்கள், முதல் வெளிச்சம், ரூபகம் பிசுரு, வானத்திலே திருவிழா எனப் பல நூல்களைப் படைத்துள்ள பண்பாளர். இவரது கவிதை ஒன்று.

சென்னை
ஒரு
தலைநகரம் மட்டுமல்ல
சிலைநகரமும் கூட.
இங்கே
உழைப்பாளர்கள்
சிலையில் கூட
உழைத்துக்
கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்!
தலைவர்கள்
சிலையில் கூடப்
பேசிக் கொண்டதான்
இருக்கிறார்கள்

என நடப்பியல் உண்மையின் அவலத்தை நறுக்குத் தெறிப்பால் தெளிவாக்கி விடுகின்றது.

7. தேனாசன்:

'வெள்ளை ரோஜா' என்னும் கவிதைத் தொகுப்பின் மூலம் பேசப்பட்டார். வானம்பாடி இயக்கத்தவர். சொல்லில் கொஞ்சலும், வெடிப்பும் மாறிமாறி விளையாடும். 'மீட்பு' என்னும் கவிதை, ஒரு மனிதன் தன் வழக்கை வளர வளர இழந்து விடுகின்ற இனிமைகளை இயம்புகின்றது. தாயின் மாப்பில்,
பாலருந்திக் கண்ட இன்பம்
பாய்மீது துணிவிரித்துப்
படுக்கையிடப் போயிற்று

என்னும் வரிகளில் விவரிக்கின்றார்.

8. வைரமுத்து:

புதுக்கவிதையிலும் திரைப்படத் துறையிலும் புகழ் பெற்றுள்ள கவிஞர் இவர். இவருடைய முதல் கவிதைத் தொகுப்பு 'வைகறை மெகங்கள்' என்பது. திருத்தி எழுதிய தீர்ப்புகள், இன்னொரு தேசிய கீதம், என் பழைய பனை ஓலைகள், திதுவரை நான், கவிராஜன் கதை, சிற்பியே உனைச் செதுக்குகிறேன், தண்ணீர் தேசம், கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் முதலானவை இவரது படைப்புகள். 'காதல் உயில்' என்னும் கவிதையில் காதலைப் பற்றிப் பேசும்போதுகூட,

காரல் மார்க்ஸ்
நாற்காவியில்
உட்கார்ந்து கொண்டே
உயிர்விட்ட மாதிரி

என்று கார்ல் மார்க்ஸ்ஸை உவமையாக்குகின்றார். இதன்மூலம் 'கவிப்பேரரசு' வைரமுத்துவின் காரல் மார்க்ஸ் மீதான பற்றையும், வாதவுடைமைக் கொள்கைப் பிடிப்பையும் உணரலாம்.

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

9. ஈரோடு தமிழன்பன்:

இயற்பெயர் ஜெகதீசன். மரபில் பூத்துப் புதுமையில் கனிந்தவர். தோணி வருகிறது, விடியல் பொழுதுகள், சூரியப் பறவைகள், நந்தனை எரித்த நெருப்பின் மிச்சம், காலத்திற்கு ஒருநாள் முந்தி, ஒரு வண்டி சென்றிய, வணக்கம் வள்ளுவ என்பன இவரது படைப்புகள். 'வணக்கம் வள்ளுவ' என்னும் நூலில் 'வீணைக்கு வரும் முன் இசை இருந்த இடம்' என்னும் கவிதையில் திருக்குறளின் சிறப்பை,

சதை திரண்ட
உன் வார்த்தைகளின் ஈரம்
கலகலத்து ஓடுகிறது எங்கள்
உள்ளங்களில்

என்கின்றார் ஆசிரியர்.

10. பிறர் :

புதுக்கவிதைக் கவிஞர்கள் பலராக ஒளிக்கின்றனர். சக்திக்கனல், எழில் முதல்வன், தமிழ்நாடன், குருவிக்கரம்பை சண்முகம், இன்குலாய், வலம்புரிஜான், அக்னிபுத்திரன், ஞானக்ஷத்தன், பசவ்யா, ஞானி, சிவமணி, பழமலய், அபி, கல்யாணஜி எனக் குறிப்பிடத்தக்க இக்கவிஞர்களின் புதுக்கவிதைப் பங்களிப்பு சிறப்பானது. இன்னும் பலப்பல ஆற்றல்மிகு புதுக்கவிதைப் பாசறை மறவர்கள் எண்ணிக்கை நாளும் பெருகிக் கொண்டே இருக்கிறது.

V. புதுக்கவிதை உத்திகள்

புதுக்கவிதையில் படிமம், குறியீடு, இருண்மை, தொன்மை முதலான உத்திகள் கையாளப்படுகின்றன. இவைதவிர

- ◆ (1) ஈர்க்கும் தலைப்பு
- ◆ (2) ஒலி வடிவம்
- ◆ (3) கட்டபுல வடிவம்
- ◆ (4) மேற்கோள் குறி
- ◆ (5) சிலேடை

முதலான உத்திகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

(1) ஈர்க்கும் தலைப்பு:

புதுக்கவிதையில் தலைப்புகள் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன. ந. பிச்சமூர்த்தியின் 'கைவல்ய நீதி', தமிழன்பனின் 'பிதிர்ப்பறவை' சண்முக சுப்பையாவின் 'செயற்கை விந்தகம்' ஞானக் கூத்தனின் 'விட்டுப்போன நரி', கவிஞர் பிரமிளின் $E=MC^2$ என்னும் தலைப்புகளைப் பார்த்தால் இது விளங்கும்.

(2) ஒலிவடிவம்:

குறிப்பிட்ட உணர்வுகளை எழுப்புவதற்காக ஒலியுடைய சொற்களையும் சந்தங்களையும் கவிதையில் அமைக்கும் முறையும் பின்பற்றப்படுகிறது. இதை உத்தியாகக் கம்பர் கையாண்டார்

முருகன்

அருள்

வேட்டு

வேட்டு

வெத்து

வேட்டு

சப்தம்

(க.நா.சு)

என்னும் கவிதைகளை இதற்குச் சான்றாகக் காட்டலாம்.

(3) கட்டபுல வடிவம்:

பருப்பொருள் வடிவைச் சித்திரிப்பது சித்திரகவிகளின் பாங்கு. புதுக் கவிதைகளிலும் இருப்பதை,

(1)

பிம்ருதி

ப்பார்க்க

காணாது

என்னும் க.நா.சு.வின் கவிதையில் காணலாம்.

(2)

லை த

ழீ

பாடமாகச் சொல்லி

(4) மேற்கோள் குறி:

ஒரு சில சொற்களுக்கு மேற்கோள் குறி இடுவதன் மூலம் அவை குறியீடுகள் என உணர்த்தும் முறையைச் சிலர் மேற்கொள்கின்றனர். இதனை,

எடு ஒரு கல்

'ஏசு' வருமுன்

வீசி எறி

என்னும் தி.சோ.வேணுகோபாலனின் கவிதை குறிக்கின்றது.

(5) சிலேடை:

இயல்பாகவே இரட்டைப் பொருளுடைய சிலேடைச் சொற்களையும் சிலர் குறிப்புப் பொருளுக்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். சிவப்பு நாடாவால் (RED-TAPISM) இந்திய நாட்டின் திட்டங்கள் பயனளிக்காமல் போவதைப் பற்றி மீ.ராவின் கவிதையொன்று பேசுகிறது. இதில் நாட்டைச் சீராக்க வேண்டும் என்று கண்ணன் என்னும் பாத்திரம் கூறுகிறது. அதற்கு 'மீரா' என்னும் பென்பாத்திரம் இது உண். சிவப்பு நாடா? என்று கேட்பது சிலேடையாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம்.

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

புதுக்கவிதைக் காலங்களும் இதழ்களும்: பட்டியல் 97

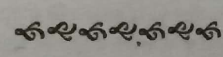
காலம்	இதழ்கள்
பரிசோதனைக்காலம் (1934-1947)	மணிக்கொடி, தினமணி, ஜெயபாரதி, குறாவளி சக்தி, கலாமோகினி, கிராம ஊழியன், சினிமா உலகம், நவசக்தி, சிவாஜி, கவிக்குயில், மலர்
மறுமலர்ச்சிக் காலம் (1959 - 1969)	எழுத்து இலக்கிய வட்ட நடை
செல்வாக்குக் காலம் (1970)	மகாநதி, கசடதபற, சுவடு, தாமரை, கார்க்கி, ஐ, வானம்பாடி, செம்மலர், அஃ, உதயம், சதங்கை, கணையாழி, ஞானரதம், விவேகசித்தன், ஏன், தீபம், பிரக்ஞை, கண்ணதாசன், தெற்கள், ழ, நீலக்குயில், இன்று, கொல்லிப்பாவை, பாவை, நாணல், கேள்வி, வண்ணங்கள், தொடுவானம்.

புதுக்கவிதையின் தொடக்ககாலக் கவிஞர்கள்: பட்டியல் 98

அறிமுகமான கவிஞர்கள்	பொதுப்பண்புகள்
ந. பிச்சமூர்த்தி, கு.ப.ராஜ கோபாலன், க.நா.சுப்ரமணியம், வல்லிக்கண்ணன், புதுமைப்பித்தன்	*உருவப்பரிசோதனை, *மரபு யாப்பு அற்ற சந்த நடை, *மனத்தின் குரல் *சமூகத் திறனாய்வு *அங்கதம் *புதிய பார்வை படிமம் *குறியீட்டாட்சி தத்துவ நோக்கு *வாழ்வுச்சுவை
தி. சோ. வேணுகோபாலன், நகுலன், சுந்தராமசாமி, தருமு சிவராமு,	*உலக இலக்கியமரபுகளைப் போற்றல் *பொதுவுடைமைக் கோட்பாட்டு எதிர்ப்பு,

பேரா. முனைவர் பாக்யமேரி
 சி.மணி, வைதீஸ்வரன், *கற்றோரிடமிருந்து கவிதை விடுவிப்பு
 சி.சு. செல்லப்பா, *எளனத்தொனி
 இரா.மீனாட்சி கி.அ சச்சிதாநந்தம், *படிமக் குறியீட்டுச் செறிவு
 ஹரி சீனிவாசன், நீலபத்மனாபன், *உடனிகழ் கலா உணர்வு
 ஷண்முக சுப்பையா, ஐராவதம், *அகவயப் பார்வை *சோஷ மனநிலை
 ஞானக்கூத்தன், மா.தஷிணாமூர்த்தி *நடுத்தர வாக்கச் சிந்தனை
 கோ. ராஜாராம், துரை.சீனிச்சாமி *பாலுணர்வு *இருணமை
 *சமூக அமைப்பில் வெறுப்பு,
 *மேனாட்டுக் கருத்துக்களின் பாதிப்பு
 *நவநாகரிகச் சிந்தனை
 *கவிதையைச் சிந்தனையாளரிடம் சோதனை

பாலகுமாரன். கலாப்பிரியா, நீலமணி, *புதிய மதிப்பீடுகள்
 கங்கைகொண்டான், கல்யாண்ஜி எஸ்கே. *வடசொற்கலப்பு
 ஆத்மாநாம், புவியரசு, பரிணாம், கைதி *ஃப்ராய்டிசப் பார்வை,
 பிரபஞ்சகவி, நா. காமராசன், சிற்பி, *அறவுணர்வு வேகம்
 அக்கினி புத்திரன், தமிழ்நாடன், மேத்தா, *மார்க்சிய ஈடுபாடு
 மீரா, அபி, அப்துல் ரகுமான், தமிழன்பன், *கடுமையான சமூக விமர்சனம்,
 நவபாரதி, சக்திக்கனல், தமிழவன், *மரபுசார் புதுமை,
 இளமுருகு, தேனரசன், பரணன், *கவிதை ஈர்ப்பு,
 ஜீவ ஒளி, ப.வேலுசாமி, இன்குலாப், *வார்த்தை மோகம்,
 ஞானி, பாலா, பா. செயப்பிரகாசம், *போராட்ட உணர்வு,
 சி. ஆ. ரவீந்திரன், வண்ணநிலவன், *விடுதலைப் புரட்சி வேட்கை,
 சிதம்பரநாதன், மாலன், நாரணோ *பொதுநிலைக் கவிஞரிடம்
 ஜெயராமன், பதி, நா. விஸ்வநாதன் காலப்பண்புகளின்
 தொடர்ச்சி
 கொ. சு. பலராமன், ராமி, லதாபாரதி *புதுமை நோக்கு,
 குருவிக் கரம்பை சண்முகம், *வசனகவிதை,
 மு. கு. ஜகந்நாத ராஜா, தேவ தேவன்,
 பாப்பிரியா, கொ. மா. கோதண்டம்.

(36) சிறுகதைத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (கி.பி.19 முதல்)

கற்பனைக் கதைகள், உண்மை நிகழ்வுகள் மற்றும் நகைச்சுவை கலந்தே சிறுகதைகள் எழுதப்படும். இவற்றை முறையே தொல்காப்பியர் கூறிய பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி' 'பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி' என்று கூறியவற்றோடு ஒப்புணரத் தக்கன. எட்டுத் தொகைப் பாடல்கள் அனைத்தும் சிறுகதை வடிவின எனலாம். காப்பியங்கள், புராணங்களில் காணப்படும் கிளைக்கதைகளும் சிறுகதை, நெடுங்கதை வடிவின. சிறுகதையின் தோற்ற வளர்ச்சி நிலைகளை,

- I. சிறுகதையின் இலக்கணம்
- II. சிறுகதை வரலாறு
- III. 19-ஆம் நூற்றாண்டில் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள்
- IV. இதழ்சார் எழுத்தாளர்கள்
- V. இதழ் சாரா எழுத்தாளர்கள்
- VI. பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்
- VII. சிறுகதை போற்றும் முயற்சிகள்

என்னும் படிநிலைகளில் காணலாம்.

I. சிறுகதையின் இலக்கணம்

- ◆ தொடக்கம்
- ◆ வளர்ச்சி
- ◆ சிக்கல்
- ◆ உச்சகட்டம்
- ◆ முடிவு

என்னும் 5 கூறுகளைச் சிறுகதை கொண்டிருக்கும். அதிகபட்சம் இரண்டு மணி நேரத்திற்கு மேல் கதை நீளக் கூடாது; குதிரைப் பந்தயத்தின் தொடக்கம், முடிவு போல் கூர்மை கொண்டிருக்கவேண்டும்; கிளைக் கதைகள் கூடாது; கதையில் கூறப்படும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் கதையோடு தொடர்பு கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பன சிறுகதைக்கான வரையறைகள்.

II. சிறுகதை வரலாறு

கதை கூறலும் கேட்டலும் மனித வாழ்க்கையில் கலந்த ஒன்று. எனவே ஒவ்வொரு மனித சமூகத்திலும் கதைகள் நிரம்ப உள்ளன. எனவே சிறுகதையைத் தனியொரு இலக்கியமாகக் கருதுகின்ற நோக்கினை அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த எட்கர் ஆலன்போ தொடங்கி வைத்தார். மேனாட்டார் வரவும் அறிவியல் வளர்ச்சியும், பத்திரிகைகளின் பக்கபலமும் சிறுகதைகளின்

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரிந்தன. 18 -ஆம் நூற்றாண்டில் வீரமாமுனிவர் எழுதிய பரமார்த்த குருகதை தமிழ்ச் சிறுகதைகளின் முன்னோடி எனலாம்.

III. 19 -ஆம் நூற்றாண்டில் சிறுகதை எழுத்தாளர்கள்

(1) வீரசாமிச் செட்டியார்:

இவரின் விநோத ரசமஞ்சரி தான்வரைய முதலியாரின் - பஞ்சதந்திரக்கதைகள், செல்வக் கேசவராய முதலியாரின் அபிநயக்கதைகள் சிறுகதை உருவில் உருப்பெறத் தொடங்கின.

(2) வ.வே.சு. ஐயர்:

மங்கையர்க்கரசியின் காதல் முதலிய கதைகள் வ.வே.சு -வின் தொகுப்பு, குளத்தங்கரை அரசமரம் சொன்ன கதை, தமிழின் முதல் சிறுகதை என்னும் பெருமையைப் பெறுகிறது.

(3) அ.மாதவையார்:

புனைபெயர் சூசிகர். வண்கள் முன்னேற்றம், மூடநம்பிக்கை விடுதலை நோக்கு (உ-ம்) கோடாங்கி ராமுடு

(4) 1920களுக்குப் பிறகு:

காந்தியடிகள் வரவு இந்திய விடுதலைப் போராட்டச் சூழல். தேச ஆற்றுமை, விடுதலைவீரன், மது அழிப்பு முதலியவை கதைகளின் கொள்கைகளாயின.

(5) ராஜாஜி :

கொள்கை - குடியின் தீமை கூறல். நூல் - திக்கற்ற பார்வதி.

IV. இதழ்சார் எழுத்தாளர்கள்

1933 முதல் 55 வரை 'மணிக்கொடி' இதழ்சிறுகதையை ஓர் இயக்கமாகக் கொண்டு வளர்த்தது. 'எழுத்து' இதழும் இதில் பங்கு கொண்டுள்ளது. இதில்,

(1) கு.ப. ராஜகோபாலன்	(2) ந.பிச்சமூர்த்தி	(3) தி.ஜானகிராமன்
(4) சி.சு. செல்லப்பர்	(5) டி.எஸ். இராமைய	(6) புதுமைப்பித்தன்
(7) வல்லிக்கண்ணன்	(8) அசோகமித்திரன்	(9) கல்வி
(10) கு. அழகிராமி	(11) லா.ச. ராமாமாதம்	(12) சுந்தராமசாமி
(13) ஜெயகாந்தன்	(14) நா. பார்த்தசாரதி	
- ஆகிய எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள் வெளிவந்தன.

(1) கு.ப.ராஜகோபாலன் :

புதிய உள்ளடக்கப் யிரசோதனைகளைச் செய்து வெற்றி பெற்றவர் என்ற சிறி விவரிப்பும், பாலியல் சிக்கல்களை ஆராய்வதும் நோக்கம். புனர் ஜெனம், சாண்டியே காதல், இறுதி வெளிச்சம் இவரது நூல்கள்.

(2) ந.பிச்சமூர்த்தி :

பழமை மரபு மேலோங்கி இருக்கும். சிறுகதையின் எதனை என்று இயை மதிப்பிடுவார். பதினெட்டாம் வகுக்கு இவரது பங்களிப்பு.

(3) தி.ஜானகிராமன் :

உணர்வுகளுக்கு முதன்மை; அழகியல் பரிமாணம்; உரையால் வடிவம்; வண்ணியச் சிக்கல் வகை இவரது சிறப்பு. சிவிர்ப்பு, கொட்டுமேளம், அக்பர் சாஸ்திரி, கோபுர விளக்கு இவரது கதைகள்.

(4) சி.சு. செல்லப்பர்:

சிக்கல்களும் எழுத்தாளர். 'எழுத்து' ஆசிரியர். உத்தி முறைகளில் கவனம் கொண்டு எழுதினார். சரசாவின் வரமமை, மலைமேடு, அறுபது, வெள்ளை முதலானவை இவரது தொகுப்புகள்.

(5) பி.எஸ். இராமையார்:

சமூகச் சிக்கல்களில் நாட்டம். தீர்வுகளைப் பற்றி எடுத்துரைக்கவில்லை. 'நட்சத்திரக் குழந்தைகள்' இவரது புகழ்பெற்ற சிறுகதை.

(6) புதுமைப்பித்தன்: (சிறுகதை மன்னன்)

கேலி, கிண்டல் அங்கத்தலன் சமுதாயச் சிக்கல்களை எடுத்துரைத்தார். இவரது கதையிலே கல்லும் உயிர் வற்று வரும். தொன்மக் கதைகளையும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தியதை சாயலியோசனம், அகலிகை கதைகள் புலப்படுத்தும். கடவுள் மனிதனிடம் சிக்கினால் படும் பாட்டைக் 'கடவுளும் கந்தசாமி' மீளையும் எடுத்துரைக்கும். ஒருநாள் கழிந்தது, கயாபுரம், கயிற்றாவு முதலானவை இவரது படைப்புகள். தமிழ் நாட்டின் மாயலான என்றும், சிறுகதை மன்னன் என்றும் போற்றப்படுகிறார்.

(7) வல்லிக்கண்ணன்:

300க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியவர். முதற்கதை சந்திரகாந்தன். நாடும்யக்காரி, வல்லிக்கண்ணன் கதைகள், ஆன்சீங்கம், வாழ் விழும்பியவன் முதலானவை இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புகள்.

(8) அசோகமித்திரன்:

நடுத்தரவர்க்க மனிதர்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களைப் பேசுவார். விவமை, சொற்சிக்கனம், சியல்பான உரையாடல் இவரது சிறப்பு அரிமை வேகை, உத்தர

ராமாயணம், வாழ்விலே ஒருமறை முதலானவை இவரது தொகுப்புகள். 'அய்யாவின் சிநேகிதர்' என்றும் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்குச் சாகித்திய அகாடெமி பரிசு பெற்றுள்ளார்.

(9) கல்வி:

நகைச்சுவை நடை. ஓரே மூச்சில் படிக்கத் தூண்டும் கதைப்பாங்கு. திருடன் மகன் திருடன், வீணை மானி இவருடைய சிறுகதைகள்.

(10) கு-அழகிரிசாமி:

கரிசல் வட்டாரச் சார்பு. எளிய நடை. இயல்பான சித்திரிப்பு. அழகுணர்ச்சியும் சமுதாயச் சிந்தனையும் இவரது சிறப்புக்கள். தவய்யன், சிரிக்கவில்லை சிறப்பிடத்தக்கவை.

(11) லா.ச.ராமாபிரதம்:

ஆழமான உணர்வுகளையும் வெளிக்குணரும் ஆற்றல் வாழ்க்கை முரண், மனித முரண்களை வெளிக்குணரும். கைவண்ணம், ஜனவரி இதழ்கள் என்பன சிறப்புடைய சிறுகதைகள்.

(12) சுந்தர ராமசாமி:

ஆழ்ந்த அனுபவம். கூர்ந்த நோக்கு. யமம், குறியீடுகள் இவரது தனிச்சிறப்பு. பல்லக்கு, நாடார்சார், நைவேத்தியம் சிறுகதைகள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

(13) ஜெயகாந்தன்:

சிறுகதை உலகில் சிறப்பிடம் உண்டு. சமுதாய சீர்கேடுகளைப் பம் பிடித்துக் கூறுவார். தீர்வுகளையும் முன்வைப்பார். உதயம், ஒருபிடி சோறு, சமைதாங்கி முதலானவை இவரது பங்களிப்புகள்.

நைத்து யோன தார்ப்பாய், கிழிந்து போன கவரொட்டிகள், ஒருசில மூங்கில் குச்சிகளாலான ஒரு தடுப்பினைக் குடிசை எனக் கொண்டுக்கும் ஏழைத் தாய் ஒருத்தி. நிறைமாத கர்ப்பினி. சோறு வடித்த கஞ்சிக்குக்கூட வழியில்லாமல் இரண்டு நாட்களாகப் பசியினால் வாடும் பரிதாபம். கர்ப்பத்தில் இருக்கும் கரு இரண்டாவது குழந்தை. முதல் மகன் மண்ணாங்கட்டி. சோற்றுக்கு ஆலாகப் பறக்கும் குணம்.

பக்கத்து வீட்டு மாரியாயி ஆக்கி வைத்திருக்கும் சோற்றுப் பாணையைத் திருடி எடுத்துச் சென்று பாழடைந்த மண்டபத்தில் வைத்துத் தின்னும் குணம். சோற்றுப்பாணையை மண்ணாங்கட்டி எடுத்துச் சென்றதை அறிந்த மாரியாயி மண்ணாங்கட்டியின் தாயான கர்ப்பினியிடம் இட்ட சண்டை கைகலப்பாகி கப்பினி என்றும் பாராயல் நெஞ்சிலும், வயிற்றிலும் குத்துக்கள் விடும் கோரக்காட்சி. பிறகு, இரண்டு நாட்களாக அவள் கஞ்சியும் இல்லாமல் இருக்கின்றாள் என அறிந்து அதே மாரியாயி தன்னிடம் உள்ள அரிசியைத் தரும் இரக்க குணம் அரும்பாட்டு கஞ்சி ஆக்கி அதனை வாயில் வைக்கும்

பொருளையே பக்யவேசி
நிலையில், வயிறு நிறைந்தாலும் கண் நிறையாமல் அளவிடிக்ந்து கஞ்சிப்
பாணையை மண்ணாங்கட்டிப் பறிக்கும் போரட்டத்தில் அந்தனைக் கஞ்சியும்
பாணைபுடன் கீழே விழுந்து கொட்டிவிடும் பரிதாபம்.

பசி மயக்கமர், பிரசவ வலியர் என முடிவு செய்ய இயலாத அளவிற்கு
மயக்கத்திலும் வேதனையிலும் அல்லாடி முடிவில் பிரசவ வேதனையில் பசிவாடு
ஒருபிடி சோறு சடை இல்லாமல் இறந்துபோகும் ஒரு கர்ப்பினியின் அவநிலை.
இவ்வாறு கடைநிலை ஏழ்மையின் காட்சியை ஒருமையின் அளவற்ற
ஜெயகாந்தன் சித்திரித்துவிடுகின்றார்.

(14) நா. பார்த்தசாரதி:

பழமமை போற்றுதலுடன் இலக்கிய நோக்கும் கொண்டவர். இவருடைய
'வலம்புரிச்சங்கு' மூடநம்பிக்கை மறுப்புச் சிறுகதையாக விளங்குகிறது.

V. இதழ் சாரா எழுத்தாளர்கள்

(1) மு.வ.:

இனியை, எளிமை, கருத்தானும் இவரது சிறுகதைப் பண்புகள் - விடுவையர்
குழுவை ஒலி மு.வ.வின் தொகுப்புகள்.

(2) கி.ராஜநாராயணன்:

கரிசல்காட்டு மணம் கமழ எழுத வல்லவர். 'தாத்தா சொன்ன கதைகள்'
சிறப்புக்குரியது.

(3) கி.வா. ஜகந்நாதன்:

நல்ல படைப்பாளி. கலைஞன் தியாகம். பவள மல்லிகை சிறந்த படைப்புகள்.

(4) ஜெகசிற்றியன்:

'ஒரு யாரத புத்திரன்' 1986-இல் தமிழக அரசின் முதற் பரிசு பெற்றது.

(5) சு.சமுத்திரம்:

குற்றம் பார்க்கில், காசித உறவு, சோற்றுப்பாணம் ஒரு கோட்டுக்கு வெளியே
முதலானவை இவரது பங்களிப்புகள். ஒரு கோட்டுக்கு வெளியே என்றும்
சிறுகதை பழையமவாதத்திற்குப் பயணச்சீட்டும், புதுமைக்கு நுழைச் சீட்டும் தரும்
கதை. ஊராரால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட தகப்பனும் மகளும். தகப்பன் இறந்து
போய்விடுகின்றார். அவரைச் சுகொட்டிற்கு எடுத்துப் போகக் கூட யாரும்
அநாதை நிலை. மகளை தன் தகப்பனின் உலை இழுத்துச் சுகொட்டிற்குச் சென்றே
செல்லும் காட்சி.

இறந்த உடலைச் சுகொட்டிற்குப் புண்கள் கொண்டு செல்கக் கூடாது. சூ. 1
சார்ந்த சடங்குகள் அனைத்தும் ஆண்கள் மட்டுமே செய்யும் தகுதி படைத்தவர்கள்.

வகைமை நேரக்கிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)
ஆண்கள் கொள்ளி இடால்தான் இறந்தவரின் ஆன்மா மோட்சம் சென்றடையும் என்னும்
வாய்மை மிக்க ஒருபால் அநீதி வசம் பழைமைவாதப் போக்கினை முறியடிக்கும் கதை
இது

VI. பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகள்

பெண்களின் சிக்கல்களை 1970-களுக்குப் பிறகு நேரடியாகப் பெண்களே
பேசக் களத்தில் இறங்கினர். அதன் விளைவாகப் பெண்களின் வாழ்வியல்
சிக்கல்கள் உலக அரங்கில் உள்ளது உள்ளபடி அரங்கேற்றத் தொடங்கின.

(1) இராஜம் கிருஷ்ணன்:

100-க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் படைத்துள்ளார். பெண்களின்
ஆளுமையை நிலைநாட்டுபவர். பெண்களின் கோணத்தில் செய்திகளை
ஆய்வார். காலங்காலமாக அடக்கி வைக்கப்பட்ட பெண்களின் உணர்வுகளைக்
கோயாக வெளிக் கொணர் வல்லவர்.

(2) அம்பை:

பெண்களின் சிக்கல்களை ஆழமாகப் பதிவு செய்பவர். 'வீட்டின் மூலையில்
ஒரு சமையலறை' என்னும் சிறுகதை பெண்ணின் வாழ்வியலும் சூட வீட்டின்
மூலையில் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. 'மல்லுக்கட்டு'ம் சிறப்பான
கதை.

(3) சூடாமணி:

உள்ளத்தின் உணர்வுகளை உள்ளபடி புலப்படுத்த வல்லவர். கதைகள்
தெரியாக இருக்கும். 'ஒளியின் முன்' இவரது தொகுப்பு.

(4) அனுராதா ரமணன்:

நடையின் ஈர்ப்பால் கதையின் வேகத்தைக் கூட்டுவார். பெண்களின்
சிக்கல்களை மிக அழகாக வெளிப்படுத்தவல்லவர். 'காலச்சமை தாங்கி'
சிறப்பான சிறுகதை.

(5) திலகவதி:

வண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும அநீதிகளைப் பெண்கள் தட்டிக் கேட்க
வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தினர். குடிசையில் வாழுகின்ற இளம்பெண் நாடு
தனக்கு இழைக்கப்பட்ட கொடுமையை எதிர்த்து 'காளி'யாக உருவெடுப்பதை
'காளி' என்னும் இவரது சிறுகதை சித்திரிக்கின்றது.

(6) பாக்யா :

அங்கீகாரம், வலம்புரி என்னும் இவரது இரு சிறுகதைத் தொகுப்புகளிலும்
நட்பியல் மற்றும் பெண்களின் சிக்கல்களை முன் வைக்கிறார்.

பேரா. முனைவர் பாக்யாமணி
'பாக்யா, வாழ்க்கையில் மனிதர்களை மூட்பமாகப்
படிப்பவராக இருக்கிறார். உலக இயல்புகளின்
பிழைகளைத் தன்மையாகப் பதிவு செய்கிறார்.
படைப்பிலக்கிய வேள்விக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்திக்
கொண்டுள்ள இவரின் எழுத்தில் 'பொற்கள்' கணக்
கிடக்கின்றன'

எனப் பால்நிலவன் குறிப்பிடுகின்றார். அழையுமணி, தாய்விடு என்னும் இரு
சிறுகதைத் தொகுப்புகளையும் எழுதியுள்ளார். தாய்விடு என்னும் சிறுகதை,
வேடந்தாங்கல் பறவைகளைப் பற்றியது.

வேடந்தாங்கலுக்கு வரும் பறவைகள், வேற்று நாட்டுப்
பறவைகள் அன்று; தன் பிரசவத்திற்குத் தாய் வீட்டிற்கு
வந்து குழந்தையைப் பெண்கள் பெற்றெடுத்துச் செல்வர்.
அதுபோன்று வெளிநாட்டிற்குச் சென்றிருக்கும் பறவைக்
கூட்டங்கள், தமது மகப்பேற்றிற்குத் தாய்நாடான
இந்தியாவிற்கு - வேடந்தாங்கலுக்கு வந்து தமது
குஞ்சுகளை கூன்றெடுத்துச் செல்லும் இந்தியப்
பறவைகளே

என்னும் உண்மையினைக் கள ஆய்வின் வாயிலாக பாக்யா
எடுத்துரைக்கின்றார்.

VII. சிறுகதை போற்றும் முயற்சிகள்

[1] ஆனந்த விகடன் ஆண்டுதோறும் 'சிறுகதைப் போட்டி' நடத்தி
வருகிறது. சிறந்த சிறுகதைக்குப் பரிசுகள் வழங்கப்படுகிறது. ஆனந்த
விகடன் சிறுகதைப் போட்டியில் 'சிறை' என்னும் கதைக்கு 10,000/-
அனுராதா ரமணன் பரிசாகப் பெற்றார்.

[2] 'கணையாழி' பத்திரிகை, தரமான கதைகளை வெளியிட்டு வருகிறது.

[3] சென்னையில் உள்ள 'இலக்கிய சிந்தனை' என்னும் அமைப்பு
பத்திரிகையில் வரும் கதைகளில் சிறந்தனவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்துத்
தொகுப்புகளாக்கிப் பதிவு செய்கின்றது.

[4] கலைஞன் பதிப்பகம் ஜெயகாந்தன், அசோகமித்திரன், பூமணி முதலான
20 எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்புகளை வெளியிட்டுள்ளது.

சிறுகதை ஒரு மானிகையில் சாளரம் என்றால், மானிகையின் மொத்தப்
பரப்பும் புதினம் ஆகும் என்கின்றார் ஜியார்ஜ் மூர் என்னும் அறிஞர். புதினத்தைச்
சமகாலச் சரித்திரம் எனலாம். 'சிறப்பாக அமையும் புதினங்கள்
பொதுமக்களுக்கு வெறும் கதை; அறிஞர்களுக்குக் கருத்து விளக்கம்; கற்று
வல்லார்க்கு அனுபவப் பிழிவு' என்கின்றார் மார்ஷெ. மேலைநாட்டில் 19-ஆம்
நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்தான் புதினங்கள் இலக்கியங்களாக உருவெடுக்கத்
தொடங்கின.

(30) உரையாசிரியர்கள் (கி.பி.8-16)

நூலாசிரியரின் அரிய கருத்துகளை எல்லாம் உரையாளர் உதவியாலேயே உலகம் உணர்ந்து இன்புறுகின்றது. பேரூபகாடிகளாகிய உரையாசிரியர்களின் உதவி இல்லையாயின், பண்டை உயர் நூல்களாம் கருவூலங்களில் தொகுத்துவைத்த விலை வரம்பில்லாப் பொருள்மணிக் குவியல்களை யாம் எங்ஙனம் பெறுதல் கூடும்?

என்று உரையாசிரியர்களின் சிறப்பினைப் பண்டிதமணி.மு.கதிரேசனார் எடுத்துரைக்கின்றார். உரையாசிரியர்களின் உதவியாலேயே உரைநடை வழுவம் உயிருடன் உலவி வந்தது. உரையாசிரியர்களின் பணிகுறித்து

- (I) உரையின் தொன்மை
- (II) இலக்கண உரையாசிரியர்கள்
- (III) இலக்கிய உரையாசிரியர்கள்
- (IV) சமய இலக்கிய உரையாசிரியர்கள்
- (V) பாட்டியல் உரையாசிரியர்கள்
- (VI) சாசனத் தமிழ் உரைநடை
- (VII) இடைச்செருகல் உரைகள்
- (VIII) உரையாசிரியர்களின் உரை மரபுகள்

என்னும் பகுப்பில் காணலாம்.

(I) உரையின் தொன்மை

தொன்மைதானே

உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பா (செய்: 238) உரையாசிரியர்களின் உரைக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கின்றது. மேலும்,

[1] பாட்டிடை வைத்த குறிப்பு

[2] பாவின்றெழுந்த கிளவி

[3] பொருளொடு புணராப் பொய்ம்மொழி

[4] பொருளொடு புணர்ந்த நகைமொழி

என உரைநடை 4வகைப்படும் எனத் தொல்காப்பியர் வரையறுத்துள்ளார். பெருந்தேவனார் பாரதமும், தகடூர் யாத்திரையும், சிலம்பும் 'உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்' வகையைச் சேர்ந்தவை ஆகும். இலக்கியங்கள், இலக்கணங்கள் சமய இலக்கியங்கள் முதலானவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள் எழுதிய உரைகள் ஒரு புதுவகை உரைநடையைத் தோற்றுவித்து வளர்த்தன.

(II) இலக்கண உரையாசிரியர்கள்

(1) நக்கீரர் [கி.பி.8(அ)9]: (உரை வழிகாட்டி)

இன்று கிடைக்கும் உரையாசிரியர் உரைகளுள் நக்கீரர் உரை தொன்மையானது. இவர் இறையனார் களவியல் நூலுக்கு உரை வகுத்துள்ளார். இவரது உரையின் சிறப்பால் நக்கீரர் உரை வழிகாட்டி எனப்போற்றப்படுகின்றார். இவரது உரை எதுகை, மோனைச் சிறப்பு மிகுந்து காணப்படுகின்றது.

'கருவமைந்த மாநகர்க்கு உருவமைந்த வாயில் மடம் போலவும், தகைமகண்ட தெடுக்கவர்க்கு வகைமகண்ட பாவை போலவும்'

(இறை 1, உரை. ப: 2) என்னும் பகுதியால் இதனை அறியலாம். மூன்று சங்கங்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இவரது உரையில் இருந்தே முதன் முதலில் பெறுகின்றோம். மேலும், முதுநாரை, முதுகுருகு, களரியாவிரை, அகத்தியம், வெண்டாளி, வியாழமாலை முதலான பல நூல்கள் இருந்தமை இவரது உரையால்தான் தெரியவந்துள்ளன.

(2) இளம்பூரணர் (கி.பி.12): (உரை முதல்வர்)

சமணர். தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை வகுத்துள்ளார். உரை முதல்வர் எனப் போற்றப்படும் திறம் மிக்கவர்.

செறிவும் நிறைவும் செம்மையும் செப்பும்
அறிவும் அருமையும் பெண்பா லான

என்னும் தொல்காப்பிய (பொருள்: 206) நூற்பாவிற்கு இளம்பூரணரின் உரை பொருள் விளக்கம் மிக்கதாக உள்ளது.

- * செறிவு → என்பது அடக்கம்,
- * நிறைவு → என்பது அமைதி.
- * செம்மை → என்பது மனங்கோடாமை.
- * செப்பு → என்பது சொல்லுதல்.
- * அறிவு → என்பது நன்மை பயப்பனவும் தீமை பயப்பனவும் அறிதல்.
- * அருமை → என்பது உள்ளக் கருத்தறிதலருமை

என்னும் உரைவிளக்கத்தின் மூலம் இதனை அறியலாம்.

(3) சேனாவரையர் (கி.பி.13): (உரைச் செம்மல்)

தென்பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்தவர். தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளார். வடநாற் கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த சேனாவரையர் எனச் சிவஞான முனிவர் இவரைப் பாராட்டுவார். பூர்வ மீமாம்சை, ஜந்திரம் என்னும் நூல்களிலும் தேர்ச்சி மிக்கவர். கிளவியாக்கம் என்பதனை விளக்கும்பொழுது 'நொய்யும் நூருங்கும் களைந்து அரிசி அமைத்தாரை ஆக்கினார் என்பவாகலின்' என விளக்குகின்றார். சேனாவரையர் உரை தோன்றியபின் அதற்குமுன் வழங்கிவந்த இளம்பூரணர் உரை, செல்வாக்கு இழந்தது. ஆயின் இன்றுவரை தமிழ் மாணாக்கர்களால் சேனாவரையர் உரை பயிலப்பட்டு வருகிறது. இவர் சொல்லுக்குச் சேனாவரையர், உரைச் செம்மல் எனப் போற்றப்படுகிறார்.

(4) பேராசிரியர் (கி.பி.13): (உரை முனைவர்)

தொல். பொருளதிகாரம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். பொருளொடு புணரப் பெயர்மொழி என்னும் தொல்காப்பியப் பகுதிக்கு, ஓர் யானையும் குரீஇயும் தம்முள் நட்பாடி இன்னுழிச் சென்று இன்னவாறு செய்தன என்று அவற்றுக்கு இயையாப் பொருள்படத் தொடர்நிலையால் ஒருவனுழை ஒருவன் கற்று வரலாற்று முறையால் வருகின்றன எனத் தெளிவுபடுத்துகின்றார். இவரது உரைச்சிறப்பால் உரைமுனைவர் எனப் போற்றப்படுகின்றார்.

(5) நச்சினார்க்கினியர் (கி.பி.14): (தமிழ்மல்லி நாதசூரி)

உச்சிமேற் புலவர் கொள்ளும் நச்சினார்க்கினியர் எனப் பாராட்டப்படுபவர். தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, குறுந்தொகை (20 செய்யட்கள்), சீவக சிந்தாமணி எனப் பல நூற்களுக்கு உரை காண்பவர்.

இவர் ஒருவரே பல்லும் நாவும் போல இலக்கண உரையாசிரியர்களும் என வ. சப. மாணிக்கம் பாராட்டுகின்றார். சைவராண இவர் சீவக சிந்தாமணிக்கு உரைகண்டு சமணரானார். இவரது உரை வடமொழிப் பேருரையாசிரியனாகிய மல்லிகூரியை ஒப்ப இவரது உரை காணப்படுவதால் தமிழ்மல்லி நாதசூரி எனச் சுட்டப்படுகிறார்.

(6) தெய்வச்சிலையார்:

தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரத்திற்கு உரை எழுதியுள்ளார். சேனாவரையருக்குப் பிற்பட்டவர்.

(7) கல்லாடர்:

தொல்காப்பியத்திற்கு உரை கண்டுள்ளார். காலத்தால் பிற்பட்டவர், தனக்கு முற்பட்ட பல உரையாசிரியர்களின் மேற்கோள்களைத் தனது உரையில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

(8) நன்னூல் உரையாசிரியர்கள்:

பவணந்தி முனிவர் எழுதிய நன்னூலுக்கு முதன்முதலில் மயிலைநாதர் உரை எழுதினார். சங்கர நமசிவாயர் சைவமணம் கமழ நன்னூல் உரை கண்டார். இவ்வரைக்குச் சிவஞானமுனிவர் பல திருத்தங்களைச் செய்து விருத்தியரை வெளியிட்டார். எளிய முறையில் ஆறுமுக நாவலர், விசாகப் பெருமாள் சுவர் இருவரும் நன்னூலுக்குக் காண்டிகையரை செய்தனர்.

(9) பிற இலக்கண உரையாசிரியர்கள்:

வீர சோழியத்திற்குப் பெருந்தேவனாரும் யாப்பருங்கலக் காரிகைக்குக்

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)
குணசாகாரும், நம்பியகப்பொருளுக்கு நூலாசிரியராகிய நாற்கவிராச நம்பியும்,
பூப்பொருள் வெண்பா மாலைக்குச் சாமுண்டிதேவ நாயனாரும் உரையெழுதி
உள்ளனர்.

(III) இலக்கிய உரையாசிரியர்கள்

(1) அரும்பத உரையாசிரியர்:

சிலப்பதிகாரத்தின் அரிய சொற்களுக்கும் ஆழமான உரை வகுத்ததால் இப்பெயர் பெற்றார். சிலம்பின் உரையாசிரியர்களுள் முற்பட்டவர். இவரது உரையைத் தழுவின அடியார்க்கு நல்லார் உரையெழுதினார்.

(2) அடியார்க்கு நல்லார் (கி.பி.13): (உரைத் தென்றல்)

அடியார்க்கு நல்லாருடைய உரைநடைய சிற்சில இடத்து எதுகை மோனை முதலியவற்றோடு கூடி இனிய கலை பயந்து செய்யுள் நடையாக அமைந்துள்ளது என்று உ.வே.சா. பாராட்டுகின்றார். புகார்க் காண்டத்தில் கானல்வரி தவிர ஏனைய பகுதிகளுக்கும், மதுரைக் காண்டத்தில் ஊர்தேய் வரி வரையிலும் உரை வகுத்துள்ளார். வஞ்சிக்காண்டத்திற்கு முழுமையாகவே உரை எழுதவில்லை. இவருக்கு, நிறமயைர் காவலன், உரைத்தென்றல் என்னும் சிறப்புப் பெயர்கள் உள்ளன.

(3) பரிமேலழகர் (கி.பி.13): (உரைத் தென்றல்)

திருக்குறள் முழுமைக்கும் உரை வகுத்துள்ளார். இவர் திருக்குறள் முழுமையும் பலமுறை நுண்மையாகக் கற்று ஆழ்ந்து சிந்தித்து முன்பின் முரண்பாடின்றி மயக்கமில்லாதபடி ஒரு நோக்கில் வைத்து உரை எழுதுவது மிகவும் சிறப்பானது என்று அறிஞர் மு. அருணாசலம் போற்றுகின்றார். திருமேனி காரி இரத்தின கவிராயர் என்பவர் பரிமேலழகர் உரையின் சிறப்பான கருத்துக்களை விளக்கி நுண்மொருள்மாலை என்னும் நூலை எழுதியுள்ளார். பரிமேலழகர் பரிபாடலுக்கும் உரை வகுத்துள்ளார். உரையாசிரியர்களுள் உரை இளவரசர் எனப் போற்றத்தக்க சிறப்பு மிக்கவர் என்று செக்கோஸ்லோவேகிய அறிஞர் கமில்கவலில் பாராட்டுகிறார்.

பிற இலக்கிய உரைகள்

நச்சினார்க்கினியர் பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை, சீவக சிந்தாமணி ஆகிய நூல்களுக்கும் குறுந்தொகையில் 20 பாடல்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். மறைமலையடிகள் முல்லைப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி உரைகள் குறிப்பிடத்தக்கன. பேராசிரியரும் உ. வே. சாவும் குறுந்தொகைக்கு உரை எழுதியுள்ளனர்.

(IV) சமய இலக்கிய உரையாசிரியர்கள்

(1) வைணவ சமய உரையாசிரியர்கள் (14ஆ)15நூற்):

வைணவ சமய உரையாசிரியர் நாதமுனிகள் அருளிய நாலாபிர தில்லியம்

பிரபந்தத்திற்கு எழுதிய உரைகள் 'வியாக்கியானங்கள்' எனப்படுகின்றன. இவை அனைத்தும் மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் படி ஒற்றெழுத்துக்கள் நீங்கிய 32 எழுத்துக்களால் ஆனது.

(2) சைவசமய உரையாசிரியர்கள்:

சைவ சமயத்தைப் பொறுத்தவரையில் 'பன்னிரு திருமுறைகளுக்கு உரை எழுதக் கூடாது' என்னும் கொள்கை சைவரிடையே நிலவி வந்தது. சைவ உரை வளக் குறைவுக்கு இது முக்கிய காரணமாக இருந்தது. கால வேறுபாட்டால் குறிப்பிட்ட சிலரைத் தவிர ஏனையோர்க்கும் சைவ நூல்களுக்கும் இடையே இடைவெளி ஏற்பட்டது. 20-ஆம் நூற்றாண்டில் உரை வகுக்கத் தொடங்கினர். திருவாசகம், திருமந்திரம், பெரியபுராணம் என்னும் நூல்களுக்குப் பல உரைகள் எழுதப்பட்டன.

சிறுவாசகத்திற்கு

→ சீர்காழித் தாண்டவராயர், கா. ச. பிள்ளை, பண்டிதமணி மு. கதிரசேனார்

சிறுமந்திரத்திற்கு

→ திரிசிரபுரம் சிவானந்த சாகரயோகீசுவரர்

சிறுபுராணத்திற்கு

→ சிவக்கவிமணி சி. கே சுப்பிரமணியனார்

சிறுவஞான போதத்திற்கு

→ சிவஞான முனிவர் (பேருரை, சிற்றுரை)

சிறுவஞான சித்தியாருக்குப்

→ சிவஞான முனிவர் (பொழிப்புரையும்)

சிறுவிரகாசத்திற்கு

→ பலர் உரைகள்

சிறுசுவிடுதாதிற்கு

→ சிதம்பர கவாமிகள்

உரைகண்டுள்ளனர்.

திருவாய்மொழி உரையாசிரியர்கள்: பட்டியல் - 94

எ உரையாசிரியர்	படிகள்	நூற்
1 ஆளவந்தார்	திருவாய் மொழியின் முதல் உரையாசிரியர்	11
2 திருக்குருகைப் பெருமாள் பிள்ளை	6000 படி	
3 நம்பிள்ளை	9000 படி	13
4 பெரிய வாச்சான் பிள்ளை	2400 படி	14
5 அழகிய மணவாள சீயர்	12,000படி	15
6 வடக்குத் திருவிதிப் பிள்ளை	36,000படி	15
7 நஞ்சீயர்	9,000 படி	16
		18

(V) பாட்டியல் உரையாசிரியர்கள்

பாட்டியல் நூல்களுள் காலத்தால் முற்பட்டது பன்னிரு பாட்டியல். இதற்குக் க.ந. கோவிந்தராச முதலியார் விளக்கவுரை எழுதியுள்ளார். இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியலுக்கு நூலாசிரியரான தியாகராய தேசிகளே உரை இயற்றியுள்ளார். நவீனப் பாட்டியலுக்கு மு. சண்முகம் பிள்ளை புதிய உரை இயற்றியுள்ளார். ஏனைய பாட்டியல்களுக்குப் பழைய உரைகள் உள்ளன. அவற்றை இயற்றியவர் பெயர் தெரியவில்லை.

(VI) சாசனத் தமிழ் உரைநடை

பல்லவர் காலத்தில் எழுந்த சாசனங்களின் உரைநடை அமைதியை மூன்று வகையாக வகுக்கலாம்

- (1) முழுவுடும் தனித்தமிழ்
- (2) ஒரு பாதி வடமொழி ஹறுபாதி தமிழ்
- (3) தமிழின் இடையிடையே வடமொழி

என்பன அவை.

(VII) இடைச்செருகல் உரைகள்

பழைய நூல்களில் பிற்காலத்தவர் எழுதிச் சேர்ப்பது இடைச்செருகல் எனப்படும்.

- (1) பூவோடு சேர்ந்து நாரும் மணப்பது போல் தன் கருத்து புகழ்வைய விரும்புதல்
- (2) தன் கொள்கைக்கு முரணானவற்றை நீக்குதல்
- (3) சிதைவுற்ற மூலப் பகுதிக்குப் பதிலாகத் தாமே எழுதிச் சேர்த்தல்

என்பவை இடைச்செருகலின் முக்கிய காரணங்கள்.

(VIII) உரையாசிரியர்களின் உரைமரபுகள்

உரையாசிரியர்களின் உரைகளைத் தொகுத்து நோக்கும்போது பால பொதுவான பண்புகள் உரையெழுதலின் மரபாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளமை புலனாகின்றன. அவை வருமாறு:

[1] நடைச்சிறப்பு	[2] பிற உரை மறுப்பு
[3] நாடகப்பாங்கு	[4] இயைபு சுட்டல்
[5] சொற்பொருள் தருதல்	[6] மேற்கோள் சுட்டல்
[7] வடமொழிப்பயிற்சி	[8] தருக்க முறை
[9] பாடவேறு சுட்டல்	[10] உரையில் உவமை கூறல்
[11] கொண்டு கூட்டி எழுதுதல்	[12] பலதுறையறிவு
[13] செய்யுளோசை சிறுத்தல்	[14] வினாவிறைப்பு போக்கு
[15] இலக்கண விளக்கம்	[16] பண்பாடு கூறல்
[17] அடைமொழி அழகு	[18] தமிழ் மரபிற்கு முத்தன்மை நல்கல்
[19] பண்ணுற் பயிற்சி	[20] இலக்கணக் குறிப்பு கூறல்
[21] பலகலைப் புலமை	[22] திறனாய்வுப் பாங்கு
[23] நூலாசிரியர் கருத்து வெளிப்படுத்துதல்	[24] பழமொழி, விடுகதை சுட்டல்

என்பன அவை.

சுருக்கம்

(31) உரைநடை தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

(கி.பி.18 முதல்)

இலக்கண, இலக்கிய, சமய வகை நூல்களுக்குப் பொருள் விளக்கம் கூறுவதற்காக எழுதப்பட்டவை உரையாசிரியர்தம் உரைநடை நூல்கள். இவற்றைப் பதிப்பிக்கின்றபொழுது தேவையான இடங்களில் குறிப்பளையும், பொழிப்புரை, விளக்கவுரை தருவதற்காக எழுதப்படுபவை.

தமிழின் தொடக்க கால உரைநடையும் கிறிசுத்தையும்

உரைநடையில் நூல் இயற்றும் வழக்கம் ஐரோப்பியரின் தொடர்பால் ஏற்பட்டது என்று மாட்டாக் துரை குறிப்பிடுகின்றார். நீண்ட வாக்கியங்களாக எழுதப்பட்டன கொண்டுந்த பழக்கத்தை ஐரோப்பியர்கள் மாற்றி அமைத்தனர். வார்த்தைகளுக்கு இடையே இடைவெளி விட்டு எழுதும் முறையைப் புகுத்தினர். வீரமாமுனிவரின் பரமார்த்தக்குருகதை இனிய எளிய உரைநடை வடிவைத் தமிழுக்குத் தந்தது. சீகன் பால்கு ஐயர் முயற்சியால் தமிழகத்தில் நாகைமாவட்டம் தரங்கம்பாடிக்கு முதலாவதாக அச்சு இயந்திரம் வந்தது. இதன் மூலம் புராண இடிகாசங்கள் உரைநடையில் எழுலாயின. ஆங்கிலேயர்கள் தம் நலன் பொருட்டு ஏற்படுத்திக் கொண்ட சென்னைக் கல்விச் சங்கத்தின் வாயிலாகப் பல தமிழ் நூல்கள் அச்சிடப்பட்டன.

உரைநடைத்தமிழ் அறிஞர்கள்

(1) ஆறுமுக நாவலர் (1823-1879):

அழகிய திருத்தமான எளிய நடைக்கு வித்திட்டார். எனவே வசனநடை கைவந்த வல்லாளர் எனப் பரிதிபாற்கலைஞரால் பாராட்டப்பட்டார். இவரது நடை நாவலர் நடை என்றே சிறப்பிக்கப்பட்டது. மேலும் தமிழ்க் காவலர் எனவும் தற்காலத் தமிழ் உரைநடையின் தந்தை எனவும் போற்றப்பட்டார்.

(2) இராமலிங்க அடிகளார் (5.10.1823-30.1.1874):

மனுமுறை கண்ட வாசகம் முதலான நூல்களிலும் வீராசாமி செட்டியார் தனது விநோதாச மஞ்சரி நூலாலும் நீண்ட தொடர்களைப் பயன்படுத்தினார்.

(3) மாயூரம் நீதிபதி வேதநாயகம்பிள்ளை (1826-1889):

- ◆ பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்
- ◆ சகுண சுந்தரி
- ◆ பெண்கல்வி
- ◆ பெண் மானம்
- ஆகிய நூல்கள் மூலம் ஆற்றொழுக்கான நகைச்சுவை மிக்க நடை உருவாக்கினார்.

(4) சிங்கரவேலு முதலியார் (1853-1931):

அபிதான சிந்தாமணி என்னும் கலைக்களஞ்சியத்தை அரிய முயற்சியில் வெளியிட்டார். 10 ஆண்டு கழன உழைப்பில், உருவான இந்நூலைப் பாண்டித்திரைத்தேவர் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் மூலம் 1910-இல் வெளியிட்டார்.

(5) வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் (1857-1946):

இவரது அகலிகை வெண்பாவும் கோம்பி விருத்தமும் குறிப்பிடத் தக்கன.

(6) தி. செல்வகேசவராய முதலியார் (1864-1921):

பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்ப் பேராசிரியர். பழமொழி நானூறு (உரை) அறிநெறிச்சாரம் (உரை) இரண்டற்கும் உரை எழுதியுள்ளார்.

(7) எம்.எஸ் பூரணலிங்கம் பிள்ளை (1866-1947):

கட்டுரை இலக்கியம் (உரைநடை நூல்) தப்பிலி (உரைநடை நூல்) என்பன இவரது உரைநடை நூல்கள்

(8) பாண்டித்துரைத் தேவர் (1867-1911):

பலவந்தம் நிலக்கிழார். 14.9.1901- இல் நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் எனப் புகழப்படும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவினார். இவர் தொகுத்து வைத்த ஏட்டுச் சுவடிகள் தீக்கிரையாயின.

பன்னூல் திரட்டு சைவசமய மஞ்சரி துதிமஞ்சரி முதலான தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டார்.

(9) அரசஞ்சண்முகனார் (1868 -1915):

செந்தமிழ் விவேகபாறு முதலான பத்திரிகைகளில் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதினார்.

(10) கா.ரா.கோவிந்தராச முதலியார் (1874-1952):

இன்னா நாற்பது கார் நாற்பது பன்னிரு பாட்டியல் முதலான நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். யாப்பருங்கலக் காரிகைக்கும் குறிப்புரை எழுதியுள்ளார்.

(11) மறைமலையடிகள் (1870-1950):

தனித்தமிழ் இயக்கம் தோற்றுவித்தவர்.

- ✦ முல்லைப் பாட்டு ஆராய்ச்சி
- ✦ குறிஞ்சிப் பாட்டு ஆராய்ச்சி
- ✦ சிவஞானபோத ஆராய்ச்சி
- ✦ தமிழர் மதம்
- ✦ மட்டிப்பாலை ஆராய்ச்சி
- ✦ திருக்குறள் ஆராய்ச்சி
- ✦ மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காவழம்
- ✦ திருவாசக விரிவுரை

முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார். கோகிலாம்பாள கடிதங்கள், நாகநாட்டரசி முதலான புதினங்கள் சிறப்பு மிக்கன. தாம் நடத்திய ஞான சாகரம் என்றும் இதழை அறிவுக்கடல் என மாற்றியமைத்துக் கொண்டார்.

(12) மு.இராகவையங்கார் (1878-1960):

- ✦ வேளிர் வரலாறு
- ✦ ஆழ்வார்கள் காலநிலை
- ✦ சேரன் செங்குட்டுவன்
- ✦ சாசனத் தமிழ்க் கவி சரிதம்

(13) நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் (1878 -1959):

சேரர் தாயமுறை தசாதன் குறையும் கைகேயி நிறையும் என்னும் நூல்கள் சிறப்பு பெற்றன. தொல் பொருளதிகாரத்தின் மூன்று இயல்களுக்குப் புதிய உரை எழுதியுள்ளார்.

(14) பரிதிமாற்கலைஞர் (1979-1903):

தமிழ்ப்பற்றின் காரணமாக 'வி.கோ. டூரிய நாராயண சாஸ்திரியார்' என்னும் பெயரைத் தமிழாக்கம் செய்துகொண்டார். தமிழ்மொழி வரலாற்றை ஆராய்ந்து முதன் முறையாக நூல் வடிவில் கொணர்ந்தவர் இவரே.

(15) இரசிகமணி டி. கே.சிதம்பரநாத முதலியார் (1882-1954):

வட்டத்தொட்டி என்னும் பெயரில் இலக்கிய அமைப்பு ஒன்றை நடத்தி வந்தார். கம்பர் யார் கம்பர் தரும் காட்சிகள் இதய ஒலி அற்புத ரசம் முத்தொள்ளாயிர விளக்கம்

ஆகிய உரைநடை நூல்கள் இவரது உரைநடைத் திறனைப் பறைசாற்றும்.

(16) திரு.வி.கலியாண சுந்தரனார் (1883-1953):

- ✦ பெரிய புராணக் குறிப்புரை
- ✦ திருக்குறள் முதல் 10 அதிகாரங்களுக்கு விளக்கவுரை
- ✦ மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும்

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (சென்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

◆ பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை நலம்

◆ முருகன் அல்லது அழகு

◆ சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து

முதலான நூல்களின் மூலம் இவரது உரைநடையின் மேன்மை விளங்கும். தமிழ்த்தொன்றல், தமிழ்ச்சோலை எனப் போற்றப்படுபவர்.

(17) ந.மு.வேங்கடசாமி தாண்டார் (1884-1964):

◆ சிலப்பதிகாரம்

◆ மணிமேகலை

◆ அகநானூறு

◆ திருவிளையாடற் புராணம்

ஆகிய நூல்களுக்கு விரிவான உரை வரைந்துள்ளார்.

◆ நக்கீரர் (ஆய்வு நூல்)

◆ அகத்தியர் (ஆய்வு நூல்)

◆ கபிலர் (ஆய்வு நூல்)

◆ கள்ளர் சரித்திரம் (உரைநடை)

முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

(18) கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை (1888-1945):

முதல் முதலாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைத் தமிழில் எழுதியவர். சைவ சித்தாந்த நூல்கள் பலவற்றையும்பற்றி எளிய தமிழில் உரைநடை நூல்கள் எழுதியுள்ளார். சைவ சமயக் குரவர் நால்வர் வரலாறுபற்றி எழுதியுள்ளார். இவரது மெய்கண்டாரும் சிவஞான போதமும் என்னும் நூல் சிறப்புடையது.

(19) தி.வை.சதாசிவபண்டாரத்தார் (1892-1960):

கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்.

◆ முதற் குலோத்துங்கன் வரலாறு

◆ பாண்டியர் வரலாறு

◆ இலக்கிய ஆராய்ச்சியும் கல்வெட்டுக்களும்

◆ சோழர் வரலாறு

முதலான நூல்களும் தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் எழுதியுள்ளார்.

(20) இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை (1896-1961):

சொல்லின் செல்வர் என அழைக்கப்படுபவர்.

◆ ஊரும் பேரும்

◆ செந்தமிழும் கொடுந்தமிழும்

◆ தமிழின்பம்

◆ திருவள்ளுவர் நூல்நயம்

◆ சிலப்பதிகார நூல்நயம்

◆ தமிழ் விருந்து

◆ வேலும்வில்லும்

◆ தமிழ்நாட்டு நவமணிகள்

முதலான நூல்களைப் படைத்துள்ளார். தமிழின்பம், சாகித்திய அகாதெமி பரிசு பெற்ற முதல்நூல் என்னும் சிறப்பிற்கு உரியது.

420

பேரா. முனைவர் பாக்யமொரி

(21) மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி (1900-1979):

◆ பொலத்தமும் தமிழும்

◆ சமணமும் தமிழும்

◆ கிறித்துவமும் தமிழும்

◆ மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள்

◆ தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள்

◆ எழுவகைத் தாண்டவம் (சமய ஆராய்ச்சி நோக்கில்) ஆகிய இவரது நூல்கள் புகழ் வாய்ந்தன.

(22) தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் (1901-1981):

◆ கானல்வரி

◆ குலசேகரர்

◆ குடிமக்கள் காப்பியம்

◆ பிறந்தது எப்படியோ

முதலான இவரது நூல்கள் சிறப்புடையன. பன்மொழிப் புலவர் இவர்.

(23) ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் (1902-1981):

மொழிஞாயிறு எனப் போற்றப்படுபவர், தனித்தமிழை வாழ்க்கையதுவாகக் கொண்டவர். தமிழே உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் தாய் என மொழியியல் அடிப்படையில் நிரூபித்தவர்.

◆ முதல் தமிழ்மொழி

◆ ஒப்பியல் மொழிநூல்

◆ பழந்தமிழாட்சி

◆ தமிழர் திருமணம்

◆ தமிழ் வரலாறு

◆ மொழி வரலாறு

◆ தமிழர் வரலாறு

◆ தமிழிலக்கிய வரலாறு

முதலான நூல்களில் இவரது தமிழ்நடையும் ஆய்வு மனப்பான்மையும் புலனாம்.

(24) மா. இராசமாணிக்கனார் (1907-1967):

◆ மொகஞ்சதரோ

◆ பல்லவர் வரலாறு

◆ சோழர் வரலாறு

◆ தமிழகத்தின் வடவெல்லை

◆ தமிழர் திருமணத்தில் தர்லி

◆ கம்பர் யார்?

◆ திருவள்ளுவர் காலம்

◆ ஆற்றங்கரை நாகரிகம்

முதலான பல நூல்கள் இவரது பங்களிப்புகளாகும்.

(25) மு.வரதராசனா (1912-1974):

90 நூல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார்.

◆ மொழிநூல்

◆ மொழிவரலாறு

◆ இலக்கிய மரபு

◆ இலக்கியத் திறன்

◆ தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

◆ தம்பிக்கு

421

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கியம் (பிப்பு)

- ◆ பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத் துணை நலம்
- ◆ முருகன் அல்லது அழகு
- ◆ சீர்திருத்தம் அல்லது இளமை விருந்து

முதலான நூல்களின் மூலம் இவரது உரைநடையின் மேன்மை விளங்கும். தமிழ்த்தொன்றல், தமிழ்ச்சோலை எனப் போற்றப்படுபவர்.

(17) ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் (1834-1934):

- ◆ சிலப்பதிகாரம்
- ◆ அகநானூறு
- ◆ ஆகிய நூல்களுக்கு விரிவான உரை வரைந்துள்ளார்.
- ◆ நக்கீரர் (ஆய்வு நூல்)
- ◆ கபிலர் (ஆய்வு நூல்)
- ◆ மணிமேகலை
- ◆ திருவிளையாடற் புராணம்
- ◆ அகத்தியர் (ஆய்வு நூல்)
- ◆ தள்ளர் சரித்திரம் (உரைநடை)

முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

(18) கா.சுப்பிரமணிய பிள்ளை (1888-1945):

முதன் முதலாகத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றைத் தமிழில் எழுதியவர். சைவ சித்தாந்த நூல்கள் பலவற்றையும்பற்றி எளிய தமிழில் உரைநடை நூல்கள் எழுதியுள்ளார். சைவ சமயக் குரவர் நால்வர் வரலாறுபற்றி எழுதியுள்ளார். இவரது மெய்கண்டாரும் சிவஞான போதமும் என்னும் நூல் சிறப்புடையது.

(19) தி.வை.சதாசிவபண்டாரத்தார் (1892-1960):

- ◆ கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர்.
- ◆ முதற் குலோத்தங்கன் வரலாறு
- ◆ இலக்கிய ஆராய்ச்சியும் கல்வெட்டுக்களும்
- ◆ பாண்டியர் வரலாறு
- ◆ சோழர் வரலாறு

முதலான நூல்களும் தமிழ் இலக்கிய வரலாறும் எழுதியுள்ளார்.

(20) இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை (1896-1961):

- ◆ சொல்லின் செல்வர் என அழைக்கப்படுபவர்.
- ◆ ஊரும் பேரும்
- ◆ தமிழின்பம்
- ◆ சிலப்பதிகார நூல்நயம்
- ◆ வேலும்வில்லும்
- ◆ செந்தமிழும் கொடுந்தமிழும்
- ◆ திருவள்ளுவர் நூல்நயம்
- ◆ தமிழ் விருந்து
- ◆ தமிழ்நாட்டு நவமணிகள்

முதலான நூல்களைப் படைத்துள்ளார். தமிழின்பம், சாகித்திய அகாதெமி பரிசு பெற்ற முதல்நூல் என்னும் சிறப்பிற்கு உரியது.

பேரா. முனைவர் பாக்யமேரி

(21) மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி (1900-1979):

- ◆ பௌத்தமும் தமிழும்
- ◆ கிறித்துவமும் தமிழும்
- ◆ தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள்
- ◆ எழுவகைத் தாண்டவம் (சமய ஆராய்ச்சி நோக்கில்)
- ◆ சமணமும் தமிழும்
- ◆ மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள்

ஆகிய இவரது நூல்கள் புகழ் வாய்ந்தன.

(22) தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் (1901-1981):

- ◆ கானல்வரி
- ◆ குடிமக்கள் காப்பியம்
- ◆ குலசேகரர்
- ◆ பிறந்தது எப்படியோ

முதலான இவரது நூல்கள் சிறப்புடையன. பன்மொழிப் புலவர் இவர்.

(23) ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் (1902-1981):

மொழிஞாயிறு எனப் போற்றப்படுபவர், தனித்தமிழை வாழ்க்கையதுவாகக் கொண்டவர். தமிழே உலக மொழிகளுக்கெல்லாம் தாய் என மொழியியல் அடிப்படையில் நிரூபித்தவர்.

- ◆ முதல் தமிழ்மொழி
- ◆ பழந்தமிழாட்சி
- ◆ தமிழ் வரலாறு
- ◆ தமிழர் வரலாறு
- ◆ ஒப்பியல் மொழிநூல்
- ◆ தமிழர் திருமணம்
- ◆ மொழி வரலாறு
- ◆ தமிழிலக்கிய வரலாறு

முதலான நூல்களில் இவரது தமிழ்நடையும் ஆய்வு மனப்பான்மையும் புலனாம்.

(24) மா. இராசமாணிக்கனார் (1907-1967):

- ◆ மொகஞ்சதரோ
- ◆ சோழர் வரலாறு
- ◆ தமிழர் திருமணத்தில் தர்லி
- ◆ திருவள்ளுவர் காலம்
- ◆ பல்லவர் வரலாறு
- ◆ தமிழகத்தின் வடவெல்லை
- ◆ கம்பர் யார்?
- ◆ ஆற்றுங்கரை நாகரிகம்

முதலான பல நூல்கள் இவரது பங்களிப்புகளாகும்.

(25) மு.வரதராசனா (1912-1974):

- ◆ 90 நூல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ளார்.
- ◆ மொழிநூல்
- ◆ இலக்கிய மரபு
- ◆ தமிழ் இலக்கிய வரலாறு
- ◆ மொழிவரலாறு
- ◆ இலக்கியத் திறன்
- ◆ தம்பிக்கு

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (செம்மை மற்றும் விரிவுப் பதிப்பு)

- ◆ தங்கைக்கு
- ◆ அல்லி
- ◆ தள்ளோ காவியமோ
- ◆ அகல்விளக்கு

முதலான பலநூல்களின் ஆசிரியர். இவரது தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, சாகித்திய அகாதெமி பரிசு பெற்றது.

(26) வ.சுப.மாணிக்கம் (1917-1989):

- ◆ வள்ளுவம்
- ◆ தொல்காப்பியப் புதுமை
- ◆ எந்தச் சிலம்பு
- ◆ இலக்கிய விளக்கம்
- ◆ கம்பர்
- ◆ தமிழ்க்காதல்
- ◆ கொடை விளக்கு
- ◆ சிந்தனைக் களங்கள்
- ◆ ஒப்பியல் நோக்கு

முதலான இவரது படைப்புகள் புகழ்பெற்றவை.

(27) அறிஞர் அண்ணா (20-நூற்ற):

உரைநடை மறுமலர்ச்சிக்கு உரமூட்டியவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். இவரது நடை எதுகை, மோனைச் சிறப்பு மிக்கது. இவரது மேடைத் தமிழ் தனிச் சிறப்புமிக்கது.

- ◆ நிலையும் நினைப்பும்
- ◆ தமிழரின் மறுமலர்ச்சி
- ◆ நாடும் ஏடும்
- ◆ ஏ தாழ்ந்த தமிழகமே

என்னும் நூல்கள் தமிழர்களுக்கு 'உணர்வு' ஊட்டுவன.

(28) மு.கருணாநிதி (20- நூற்ற):

'கலைஞர்' என்னும் சிறப்புப் பெயருக்கு உரியவர். முத்தமிழ் வித்தகர். தமிழ் இலக்கியங்களில் நாட்டம் மிக்கவர். அரசியல் பணியோடு இலக்கியப் பணியும் புரிபவர்.

- ◆ குறளோவியம்
- ◆ சங்கத்தமிழ்
- ◆ பூம்புகார்
- ◆ நெஞ்சுக்கு நீதி
- ◆ தென்பாண்டிச் சிங்கம்
- ◆ மந்திரிகுமாரி

ஆகிய நூல்கள் இவரது உரைநடையான தனித் தன்மைக்குச் சான்றுகளாகின்றன. மேலும், கல்கி, ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி, வானமாமலை குன்றக்குடி அடிகளார் அ.ச. ஞான சம்பந்தன், க.ப அறவாணன், பொற்கோ முதலான அறிஞர்களும் உரைநடைத்தமிழ் வல்லோராகத் திகழ்ந்த வருகின்றனர்.

சுருசுருசுருசு

(33) நாடகம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (கி.மு.5 - கி.பி.20)

முத்தமிழின் முத்தாய்ப்பாய்த் திகழ்வது நாடகக்கலை. இயல், இசையால் காதுக்கு மட்டும்தான் இன்பம்; கூத்தால் கண்ணுக்கும் இன்பம் என்று கலைஞர் டி.கே. சண்முகம் எடுத்துரைக்கின்றார். நாடகம் பண்டைய காலந்தொட்டு 'கூத்து' என்று குறிக்கப்பட்டது. நாடகத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி நிலைகளை,

- I. தொல்காப்பியத்தில் நாடகம் (கி.மு.5)
- II. பண்டைய நாடக நூல்கள்
- III. சோழர் காலத்தில் நாடகம் (கி.பி.11)
- IV. 17, 18 -ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாடகம்
- V. 19 -ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகம்
- VI. 20-ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகங்கள்
- VII. தற்கால நாடக ஆசிரியர்கள். (கி.பி.20-21)
- VIII. தெருக்கூத்து நாடகங்கள்

என்னும் நிலைகளில் காணலாம்.

I. தொல்காப்பியத்தில் நாடகம் (கி.மு.5)

தொல்காப்பியத்தில் 'நாடகம்' என்னும் சொல்லாட்சி சுட்டப்படுகின்றது.

நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம்

என்னும் (தொல்: 1999) வரிகள் நாடகக்கலை தொன்றுதொட்டு தமிழ்நாட்டில் வழங்கப்பட்டு வருவதனை அறிவிக்கும்.

II. பண்டைய நாடக நூல்கள்

சயந்தம், செயற்றியம், முறுவல், யரதசேனாபதியம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் முதலான நாடக நூல்கள் தமிழ் நாட்டில் இருந்தன. இவை பற்றிய குறிப்புகளை அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரையில் குறித்துள்ளார்.

சிலப்பதிகாரத்தில் நாடகம்: (கி.பி.2)

[1] பாண்டரங்கம்	[2] கொடுகொட்டி
[3] மரக்கால்	[4] பாவை
[5] துடி	[6] குடை
[7] அல்லியம்	[8] குடம்
[9] மல்	[10] பேடி [11] கடையம்

என்னும் பதினொருவகைக் கூத்துக்களை மாதவி அபூயதாசுச் சிலம்பு குறிப்பிடுகின்றது. மாதவி நாடக நன்னூல் நன்கு கடைப்பிடித்துக் காட்டினாள் என்றும் கூறுகிறது. நாடகமேடையில் ஒழுமக ஸ்ரீனி, வாரமுமக ஸ்ரீனி, கரந்தூவரல் ஸ்ரீனி என்னும் மூவகைத் திணைகள் அமைக்கப்பட்ட திறத்தையும் இளங்கோவடிகள் இயம்புகிறார்.

III. சோழர் காலத்தில் நாடகம் (கி.பி.11)

இராசராசேச்சர நாடகம் மூலம் மன்னரின் பெற்றிகள் நடத்தப்பட்டன. சூலோத்துங்க சோழன் நாடகம், பூம்புலியூர் நாடகம் முதலானவை மோவியர்களின் நடிக்கப்பட்டன. உய்யவந்தாள் யசோதை என்பவள் திருவிழாக் காலங்களில் நாடகங்கள் நடக்கும் உரிமை பெற்றிருந்தாள். நாடகக் கலைஞர்கள் அனைவரும் அரசு ஈரணியம் வழங்கப்பட்டது.

IV. 17, 18 -ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நாடகம்

மராட்டிய மன்னர்கள் காலத்தில் கி.பி. 17-இல் கோயில்களில் நாடகங்கள் நடக்கப்பட்டன. சரவந்திர பூளாகக் குறவஞ்சி நாடகம் தஞ்சையில் நடக்கப்பட்டது. இதைத் தொடர்ந்து 18 - ஆம் நூற்றாண்டு முடிய குறவஞ்சி, பஞ்சு, ஜாண்டி நாடகங்களே செல்வாக்கு பெற்றன. திருக்குறறாலக் குறவஞ்சி, முகவடி பஞ்சு முதலாயின நாடகங்களாயின. வேசியர் வலைப்பட்ட செவ்வம்மிக்க இளைஞர்கள் நோயும் வறுமையும் உழந்து மனம் திருந்துவது என்னும் கதையமைப்பினைக் கொண்டது நொண்டி நாடகங்கள். மனந்திருந்திய நொண்டி ஒருவர் பெக்கா சென்று முடம் நீங்கி வாழ்ந்ததாக நடிக்கப்படுவது 'சீதக்காதி ஜாண்டி நாடகம்'. இவ்வகையைச் சேர்ந்ததே 'இரத்தக் கண்ணிர்' நாடகம்.

V. 19 -ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகம்

(அ) வரலாற்று நாடகங்கள்:

மதுரை வீரன் விலாசம், நல்லதங்கள் நாடகம், ரவிவர்மா முதலானவை வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. காசி விகவநாத முதலியாரின், டம்பாச்சாரி விலாசம் சமுதாய நாடகத்திற்குத் தோற்றுபவாக அமைந்தது.

(ஆ) மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள்:

பிறமொழி நாடகங்கள்

தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

(1) (ஷெக்ஸ்பியர்) சிம்பலின்	→ சத்தியவதி (இலக்குமணி பிள்ளை)
(2) (ஷெக்ஸ்பியர்) வெனிஸ் வனிிகள்	→ சரசாங்கி (சைலோசைச் செட்டியார்)
(3) (ஷெக்ஸ்பியர்) ரோமியோ - ஜூலியட்	→ பலர் மொழிபெயர்ப்பு
(4) (ஷெக்ஸ்பியர்) ஒத்தெல்லோ	→ சங்கரதாஸ் கவாயிகள்
(5) (பிரெஞ்சு நாடகமும்) லோரி	→ மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.
(6) (காளிதாசர்) சாகுந்தலம்	→ மறைமலை அடிகள்
(7) (காளிதாசரின்) மிருச்சகடகம்	→ மன்னையன் சிறுதேர் (மண்புலனி)

மேலும்,

வண்ண நெய்தல் தழி இலக்கிய வரலாறு (சென்னை மற்றும் கிளிவுப் பதிப்பு)
 துக்கம், பாடுக்கும் வெடிகிள்ளை முதலானவை இவாது படைப்புக்களுள்
 குறிப்பிடத் தக்கன.

(3) கோபாலச்சுத்தர்:
 பெற்றியவரான படைப்பாளி திக்குழி, வழுக்குவந்தி, எதிர் தீச்சல், மணர்
 சந்திரசுந்தர், சர்வர் சந்தாம் முதலான நாடகங்களைத் திரைப்படங்களாகவும்
 தயாரித்தார்.

(4) கோமல் சுவாமிநாதன்:
 சமுதாய சுவலங்களைக் கருப் பொருளாகக் கொண்டு நாடகம் எழுதினார்.
 வழுமான சாட்சி, தன்னார் தன்னார், ஒரு நித்தியக் களவு, அலைக்காற்று
 முதலான இவாது படைப்புகள் புகழ் பெற்றவை.
 வேலும் நாரணதுரைக் கண்ணன், அரு. இராமநாதன், வி. என். ராமையா, சிந்திரா
 ஸாத்தசாரதி, சி. என். வழுமான் முதலான பலர் இக்கால நாடக ஆசிரியர்களுள்
 குறிப்பிடத் தக்கவர்களாவர்.

VIII. தெருக்கத்து நாடகங்கள்

சென்ற சில நூற்றாண்டுகளாக நாடக அரங்கு இல்லாமல் வீதியில்
 நடக்கப்பட்டு வரும் நாடகங்கள் இவை. கட்டியங்காரன், பாத்திரங்களை
 அறிமுகப்படுத்துவான், நகைக்கவையோடு விளக்குவான். சூழலுக்கு ஏற்றவாறு
 அனைவரையும் சிரிக்கச் செய்வான்.

கூத்துப்பட்டை என்னும் அமைப்பினை ந. முத்துசாமி நடத்தி வருகிறார்.
 ஸீக்கலா என்னும் அமைப்பினை ஓ.பி. சி. ராமசாமி, கே. ஏ. குணசேகரன் ஆகியோர்
 நடத்தி வருகின்றனர். வானொலி நாடகங்கள் குரல் ஏற்றத் தாழ்வின் மூலம்
 மட்டுமே வசனங்களில் வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலை வெளிக்கொணரும்
 பணியைச் செய்கின்றன. தொலைக்காட்சி நாடகங்களில் நெடுநொடிகள் சில,
 வருடக் கணக்கில் பார்வையாளர்களை ஈர்த்து வருகின்றன. தமிழ்சூறு
 பல்லுலகில் ஐயல், சிசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழுக்கும் புரவலராக முத்தமிழுக்
 காவலர் கி.ஆ.வி. விசுவநாதம் அவர்கள் போற்றப்படுகின்றார்.

இந்நாடகங்களைத் தவிர, கவிதை நாடகங்கள் என்னும் இலக்கிய
 பகையையும் தமிழில் வளர்த்து வந்தது.

❧❧❧❧❧❧❧❧❧❧

(34) கவிதை நாடகங்கள்

இயல், இசை, நாடகம் எனத் தமிழ் மூவகையினை உடையது. அதனால் தமிழ்,
 முத்தமிழ் எனப் போற்றப்படுகின்றது. 'உரைநடையோடு செய்யுளும்
 சேர்த்ததே இயற்றமிழ்; செய்யுள் அல்லது பாட்டினை இசையோடு பாடுதல்
 இசைத்தமிழ்; கண், முகம், கை, கால் முதலிய உறுப்புகளின் வாயிலாக
 மெய்ப்பாடு தோன்ற நடித்தல் நாடகத்தமிழ்' என முத்தமிழுக்கும் புலவர்
 குழந்தை அவர்கள் விளக்கம் தருகின்றார்.

முத்தமிழின் முத்தாய்ப்பு நாடகத்தமிழ்.

இயற்றமிழ், படிப்போர்க்கும் கேட்போர்க்கும் இன்பம் தரும்;
 இசைத்தமிழ், இசைப்போர்க்கும் இசை நுகர்வார்க்கும் இன்பம் தரும்.
 இவை இரண்டும் ஓசைப்பலத்துக்கு உரியன. நாடகத்தமிழ், கேள்வி
 இன்பத்தோடு காட்சி இன்பமும் நல்க வல்லது.
 நாடகத்தைக் 'கூத்து' என்றும் கூறுவர். பாணர், கூத்தர், பொருநர், விநாயர்
 இருந்தமை பண்டைய நாடகச் செல்வத்தின் செழுமையைப் புலப்படுத்தும். நாடக
 வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும் பாடல் சான்ற புலவனறி வழக்கினும் என்னும் பகுதி
 மூலம் நாடகம் என்னும் சொல்லாடலைத் தொல்காப்பியம் வழி அறியலாம்.
 கூத்தாட்டு அவைக்குழாம் எனத் திருக்குறள் குறிப்பிடுகின்றது. இச்சான்றுகள்,
 கதை தழுவிய நாடகங்கள் நிகழ்த்தப் பெற்றமையை உணர்த்துகின்றன.

கி.பி.2-இல் தோன்றிய நாடகக்காப்பியமான சிலம்பிற்குப் பிறகு சென்ற
 நூற்றாண்டில் கதை தழுவிய உரைநடையாலான நாடக நூல்கள் தோன்றலாயின.
 மறைமலை அடிகளாரின் சாகுந்தலம், பரிமாற் கலைஞரின் சூபாவதி முதலானவை
 இவ்வகைக்குரிய சான்றுகளாம். படிப்பதற்கு மட்டுமன்றி நடிப்பதற்கும் உரிய
 வகையில் பல நூறு உரைநடை நாடக நூல்கள் தமிழில் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன.
 ஆயின் கவிதை நாடக நூல்கள் தமிழில் குறைவாகவே உள்ளன. கவிதை
 நாடகங்களை,

- (1) தழுவல் கவிதை நாடகம்
- (2) இராமாயண கவிதை நாடகம்
- (3) வரலாற்றுக் கவிதை நாடகம்
- (4) கதைநவில் கவிதை நாடகம்
- (5) இயற்கைசார் கவிதை நாடகம்

என்பபகுக்கத் தகுந்த அளவில் தமிழ்க் கவிதை நாடகங்கள் காணப்படுகின்றன.

(1) தழுவல் கவிதை நாடகம்

- ◆ (i) மனோன்மனியம் (1891) ◆ (ii) காமஞ்சரி (1968)

◆ (1) மனோன்மனியம் (1891): ஆசிரியர் ஆசிரியர் வ. சுந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் 5 அங்கங்கள். அங்கங்கள் முறையே 5, 3, 4, 5, 3 என 20 களங்கள் இந்நூல் கொண்டுள்ளது. தமிழில் நாடக நூல்கள் இல்லாத சூறையை உணர்ந்து சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மனோன்மனியம் என்னும் கவிதை நாடக நூலை இயற்றினார்.

திருக்குறள் செறிவு, பழமொழி ஆளுகை, தமிழ்ப்புலமை, கதைச்செறிவு, காதல் உள்ளம், தாய்நாட்டுப் பற்று முதலான பல சிறப்புகளை இந்நூல் கொண்டிருப்பதால் இதன் ஆசிரியர், மனோன்மனியம் சுந்தரம்பிள்ளை என்றே குறிக்கப்பட்டு வருகிறார். மனோன்மனியம் கதைக்கு முதல்நூலாக அமைந்தது The Lost Tales of Miletas என்னும் ஆங்கிலச் செய்யுள் நூல். இதற்கு, The Secret way என்னும் பெயரும் உண்டு.

கதைத் தலைவியின் பெயரே நாடகத்தின் பெயரும். மதுரையை ஆண்ட சீவகன் என்னும் பாண்டியனின் மகள் மனோன்மணி. மந்திரி குமலன் தனது சூழ்ச்சியால் நாட்டைக் கைப்பற்ற முனைகிறான். சீவகனின் சூலனூர் சுந்தரமணிவரதம் தோன்றாத்துணையால் சீவகனும் நாடும் காப்பாற்றப்படுவது நாடகத்தின் கதைக்கரு. கதைத்தலைவி மனோன்மணி கல்வி, கேள்விகளிலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்தவளாகக் கூறிய பெண்ணின் பெருமை பெணும் நூல் இது எனலாம்.

- ந காலம் என்பது கறங்குபோல் சமீபன்று
மேலது கீழாக் கீழது மேலா
மாற்றிடும் தோற்றம் என்பது மறந்தனை
- ந அரைக்கில் அன்றோ சந்தனம் கமழும்
விரைதரு மோசிறு கறையான் அரிக்கில்
- ந எதற்கும் திருக்குறள் இடம்தரும் விடுவிடு
- ந புலிவேட்டைக்குப் பொருந்தும் தவிவடி
எலிவேட்டைக்கும் இசையுமோ?
- ந இப்படை தோற்கின் எப்படை வெல்லும்?
- ந ஒருவர் ஒருபொருள் அறிவில் இரகசியம்
இருவர் அறிந்திதன் பரசியம் என்ப
- ந பணம் பணம் என்று ஏன் பதைக்கிறாய் பிணமே

என்னும் அரியபல மேற்கோள்கள் நூல் முழுவதும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. 432

‘நீராரும் கடல் உடுத்த’ எனத் தொடங்கும் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தினைத் தன் கவிதை நாடகத்தில் தெய்வ வணக்கமாகக் கி உலகிற்குத் தந்தவர் போர். பெ. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள். இவ்வாறு, தமிழின் சிறப்பின் களையம், அதனுக்கு, மலையாளம் ஆகிய மொழிகள் தமிழிலிருந்து தோன்றித் தமிழ் மூலமொழியாக இவ்விதம் வற்றியவை வணக்கிற்று; ஆரிய மொழியின் நிலைமையை நிறைமையைக் கட்டிக் காட்டுகின்றது.

நீராரும் கடலுடுத்த நிலைமையைக் குறிக்கும் எழில் ஓசையும் தோரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டம்தலைத் தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநுந் திலகமும் தெக்கணமும் அதில்கிறந்த திரவிடநல் திருமொழி அத்திலக வாசனையோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெரும் தமிழனாகே!

பல்உயிரும் பல்உலகும் படைத்து அளித்துத் துடைக்கிலும் ஓர் எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல் கன்னடமும் களிதெலும் கவிமலையாளமும் துருவம் உன்உதரத்து உதித்து எழுந்தே ஒன்றுபட ஆயிழையும் ஆரியம்போல் உலகவழக்கு அறிந்து ஒழிந்து சிவையாடல் சீரிளமைத் திறமவியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துமே!

என்பதே தமிழ்த்தாய் வணக்கத்தின் முழுப்பாடல். முதல் பாடலுள் இரண்டாம் பாடலின் இறுதி அடியை மட்டும் சேர்த்து இடையில் உள்ள 5 அடிகளை விடுத்து இன்று தமிழ்த்தாய் வணக்கம் பாடப்பட்டு வருகின்றது.

◆ (ii) காமஞ்சரி (1968) :

ஆசிரியர் : புவவர் குழந்தை அவர்கள். இராவண காவியம் எழுதிப் புகழ் பெற்றவரும் இவரே. களங்கள் : 8 ; காட்சிகள் : 41. ஆங்கிலப் பெருங்கவிஞர் மத்தேயு ஆர்னால்டி எழுதிய சோராயும் சூல்தரும் (Sohrab and Rustum) என்னும் ஆங்கில நூலினைத் தழுவினது இந்நூல். காமஞ்சரி என்னும் இந்நூல், அஃ ஆங்கில மூலக்கதையைத் தழுவி, தமிழ் மரபுக்கேற்ப தமிழக வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டுள்ளது. கி.பி 143 முதல் 168-இன் இடைப்பகுதி வரை உள்ள கால எல்லையில் சத்தியமங்கலம், தலைக்காடு, தென்யாலிநகர், நறையூர், காவிரிக்கரை ஆகிய இடங்களில் நிகழ்ந்த வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு கதை பின்னப்பட்டுள்ளது.

சத்தியமங்கலத்தைத் தலைநகராகக் கொண்டு வடகொங்கு நாட்டைக் கட்டி மரபினர் ஆண்டனர். கி.பி. 2-ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பல்வேறுகட்டி என்பான் அவ் வடகொங்கு நாட்டை ஆண்டான். பல்வேறுகட்டியின் அடங்காக்குதிரையை அடக்கிய ஆற்றலன் பழையன். இவனுக்கும் கங்க (பைசுர்) நாட்டு உள்பகுதியின் தலைவன் மலையன் மகன் காமஞ்சரிக்கும் பிறந்தவன் கொங்குவேள். காமஞ்சரியே நாடகக் கதை நிகழ்ச்சிக்கும் வருமானம் காரணம். எனவே காமஞ்சரி என்பதே நாடகத்தின் பெயராயிற்று.

வடகொங்கு மன்னனான பல்வேறுகட்டியும், கி.பி 143 முதல் 168 வரை தலைக்காட்டிலிருந்து கங்க நாட்டை ஆண்ட வீரவங்கனும் வரலாற்றுக்கு உட்பட்டனர். 433

வகைமை நோக்கில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பேராய்வு பதிப்பு)
இவர்களைப் பற்றிய,

குல்லைக் கண்ணி வடுகர் முனையது
பல்வேற கட்டி நன்னாட்டு உம்பர்
மொழிபெயர் தேயத்த ராயினும்

என்னும் மாமுலனார் (குறுந் : 11) பாடலும்,
நன்னன் ஏற்றை நறும்குண் அத்தி
துன்னரும் கடுந்திறல் கங்கன் கட்டி
என்னும் குடவாயிற் கீர்த்தனாரின் (அகம் : 44) பாடலும்,
பாடின் தென்கிணைப் பாடுகேட்டு அஞ்சிப்
பொராஅது ஓடிய ஆர்ப்பினும் பெரிதே
என்னும் பரணாரின் (அகம் : 226) பாடலும்
கொங்கணர் கவிங்கர் கொடுங்கரு நாடர்
பங்கனர் கங்கர் பல்வேற கட்டியர்

என்னும் இளங்கோவடிகளின் (சிலப் 25 : 15-157) பாடல் வரிகளும்
அவ்வரலாற்றுக்குத் துணைநிற்கின்றன. செய்யுள் நடையிலேயே, நடித்தற்கு
ஏற்றவாறு ஒரு காட்சியில் வரும் நகரங்கள் அடுத்த காட்சியில் இடம்பெறாமல் காட்சிகள்
அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

(2) இராமாயணக் கவிதை நாடகம்

◆ கனகை (1976):

ஆசிரியர் - பேரா. டாக்டர். கா. அரங்கசாமி, அங்கங்கள் 5; களங்கள் 18.
இராவணன் சார்பாகப் போருக்குச் செல்லும் சும்பகர்ணனை மையமாகக் கொண்டு
அவனது நற்குணங்களை உடைய மனைவி 'கனகை'யின் பெயரைக் கொண்டு
இந்நூல் அமைகிறது.

ஆங்கில நாடக வகைகளுள் ஒன்றான 'சிக்கல் மைய' (Problem play) நாடக
வகையைப் பின்பற்றி எழுந்தது இந்நூல்.

'சிக்கல்மைய' நாடகத்தின் இலக்கணம்:

- ◆ (1) கால, இட, செயலொருமைகளை உடையதாய் இருத்தல் வேண்டும்
- ◆ (2) ஏதாவதொரு சிக்கலை மையமாகக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ◆ (3) துன்பியலை அநாதமாகப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.
- ◆ (4) பாத்திரப் படைப்பில் அழுத்தம் கொண்டு இருத்தல் வேண்டும்

என்னும் விதிமுறைகள் 'சிக்கல்மைய' நாடகத்தின் இலக்கணம். இத்துறையில்
வெர்னாட்ஷா, இம்சன் முதலானோர் சிறந்த ஆங்கில நாடகங்களை எழுதியுள்ளனர்.
அவ்வழியில் கா. அரங்கசாமி அவர்களும் கனகையை இயற்றியுள்ளார்.

குறிப்பிட்ட ஒரு சிக்கலையும் துன்பியலையும் கொண்டிருக்க வேண்டியிருப்பதால்

பேரா. முனைவர் பாக்கியமேரி

இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்தமையையும், சும்பகர்ணன் போருக்குச் சென்று திறந்த
நிலையையும், இராவணன் உள்ளிட்டோரின் தோல்வி திறப்புகளையும் மட்டும் மையமாகக்
கொண்டு கனகை பின்னப்பட்டுள்ளது.

அதிலும் குறிப்பாக சும்பகர்ணனின் நான்கு நாள் நிகழ்ச்சிகள் மட்டும்
தோந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளன.

- ◆ இராவணன் மேற்கொள்ளும் போர் தொடர்பான மந்திராவோசனையில்
ஈடுபட்ட சும்பகர்ணனின் → முதல்நாள் பகல்;
- ◆ துயிலத் தொடங்கிய சும்பகர்ணனின் → இரண்டாம் நாள் இரவு;
- ◆ சும்பகர்ணனைத் துயிலெழுப்ப முயன்ற → மூன்றாம் நாள் பகல்;
- ◆ போரில் சும்பகர்ணன் இறந்த → நான்காம் நாள்

என்னும் நான்கு நாள் நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்டு நாடகம் இயலுகின்றது.

(3) வரலாற்றுக் கவிதை நாடகம்

- ◆ (i) அனிச்சஅடி (1973) ◆ (ii) வெள்ளி வீதி (1987)
- ◆ (iii) செம்பியன் செல்வன் (1997)
- ◆ (i) அனிச்சஅடி (1973)

ஆசிரியர் - புலவர் ஆ. பழநி, அங்கங்கள் 5; களங்கள் 21. மனோன்மணியம்
நாடகத்திற்குப் பிறகு தமிழில் ஏறக்குறைய 75 ஆண்டுகளாக நல்ல கவிதை
நாடகநூல் தோன்றாது இருந்தது. இக்குறையைப் போக்க சைவ சித்தாந்த
நூற்பதிப்புக் கழகத்தார் ஆயிரம் வெண்பொற்காசுகளைப் பரிசாகக்
கொண்ட மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை நாடகப்போட்டியை 1971-இல்
நடத்தினர். இப்போட்டியில் கலந்துகொண்டு புலவர் ஆ. பழநி பரிசு பெற்ற
நூலே அனிச்சஅடி.

குறுந்தொகையில் காணப்படும் பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் பற்றிய
வரலாற்றை அடியொற்றி இந்நூல் எழுந்துள்ளது. தனது காவல் மாமரத்தின்
மாங்கனியைத் தின்றதற்காகப் பெண் ஒருத்தியைக் கொலை புரியத் துணிந்தான்
நன்னன். அவள் கோசர் இனத்தவள். அவன் எடைக்கு எடை பொன்னால் செய்த
பாவையையும், 99 களிறுகளையும் கொடுக்கின்றோம்; தம் இனத்துப் பெண்ணை
விட்டுவிட வேண்டும் எனக் கோசர்கள் கேட்டும் மனமிரங்காது நன்னன் அவளைக்
கொலை புரிந்தான். பெண்கொலை புரிந்த நன்னனைப் பற்றி

மண்ணிய சென்ற ஒண்ணுதல் அரிவை
புனல்தரு பசங்காய் தின்றதன் தப்பற்கு
ஒன்பதிறு ஒன்பது களிற்றொடு அவன்நிறை
பொன்செய் பாவை கொடுப்பவும் கொள்ளள்
பெண்கொலை புரிந்த நன்னன்

என்னும் குறுந்தொகை (292)ப் பாடலும்,

செம்பூண் மாறனோ, ஒரு கிழமைக்குள் குற்றவாளியைக் கண்டுபிடித்து எழிற்கோவின் முன் நிறுத்த முயல்கின்றான்; இயலவில்லை. எனவே கல்மலை நாட்டின்மீது செம்பூண்மாறன் படையெடுத்திடத் துணிந்தான். எழிற்கோ கல்மலை தலைமையேற்றிட விழைந்தான். பகைவரை அழித்து மீண்ட தானே அரண்மனைக்கு வராமல் பொழிலின்கண் மகிழ் மரத்தடியில் மின்னழகியின் புதைகுழிக்கருகில் குடிலொன்று அமைத்து துறவி போல் தங்கி வாழ்கின்றான்.

உண்மைக் குற்றவாளியை வெளிப்படையாகக் கண்டுபிடிக்க இயலாததால் தன் உயிரை ஈய செம்பூண்மாறன் முன் வருகின்றார்.

இந்நிலையில் கல்மலை நாட்டுத் திண்ணியன் என்பவனே கொலையாளி என்னும் உண்மை வெளிப்படுகிறது. ஆயினும் தன் காதலியின் நினைவால் அக்குடிலிலேயே தங்கிக் காப்பியம் வடிக்கப் போவதாக எழிற்கோ சுவறி அரண்மனை செல்லாமல் துறைவியாகவே வாழ்கின்றான். இக்கவிதை நாடகத்தில்

எந்தையர் நாடிதற்கு ஈடேது இங்கு
வந்தவர் ஆள்வதற்கு இடமேது
செவ்வழி பிசகிச் செல்வம் சேர்க்கும்
ஒவ்வா வழிக்கு உடன்பட்டு வாழ்தலின்
அமைச்சுப் பொறுப்பினின்று அகல்வதே சால்பாம்.

என்பன முதலான பல இலக்கியநயப் பகுதிகள் உள்ளன.

(5) இயற்கைசார் கவிதை நாடகம்

◆ வன்னியூர் பொன்னன்(1994):

ஆசிரியர் - கோனூர் பெருமாள். காட்சிகள் 26.

வன்னியூர் இயற்கையழகு நிறைந்த ஊர். தேக்கு, சந்தனம், மருது, வேங்கை மரங்கள் ஊரில் மலிந்துள்ளன. ஊரின் பெரிய பண்ணை பொன்னன் என்பவர். மரங்களைச் சாய்த்தால் தன்னையே சாய்த்ததாய் எண்ணுபவர். வன்னியூரில் குள்ளன் என்பவன் மரங்களைத் திருடி விற்று இன்பவாழ்வு வாழ்பவன். இவனுக்குக் குறும்பனும் குரங்கனும் துணை செய்கின்றனர். வன்னியூர் மலைவளங்கள் சூறையாடப்படுகின்றன. நாளடைவில் யானைகளைக் கொன்று தந்தங்களை விற்க யானை வேட்டையில் ஈடுபடும்பொழுது குள்ளன் காட்டெருமையால் கொல்லப்படுகின்றான்.

குள்ளனால் கால்கள் முடமாக்கப்பட்ட பொன்னன் இழந்த மரங்களை ஈடுகட்ட மலையில் மரங்கள் நடும் விழா நடத்துகின்றார். நூலில்

மழைதரும் பெருமை மரங்களால் தானே
மழையினால் மனிதர்கள் வளம் பெறலாமே
மரங்களைச் சாய்த்தால் வாழ்க்கைசாயும்
இதை ஏன் இவர்கள் அறிதல் இல்லை

எனவரும் பகுதிகள் மர வளர்த்து மழை பெறும் வாழ்வியல் உண்மையைக் கட்டுகின்றன.